

IRMOLOGION

ІРМОЛОГІОН

GREKOKATOLICKIJ LITURGIJNYJ SPIV

EPARCHIJI MUKAČEVSKOJI

GRÉCKOKATOLÍCKY LITURGICKÝ SPEV

EPARCHIE MUKAČEVSKEJ

Perše vydaňa:

spiv Josifa Maliniča — noty Ivana Bokšaja

textovo i notovo opravili i dopovnil:

Stefan Papp i Nikifor Petraševič

GREKO-KATOLICKIJ ORDINARIAT V PREŠOVI 1970

GREKO-KATOLICKIJ ORDINARIAT V PREŠOVI

Čís. 1870/1969

„Irmologion“ schvaľuju i pečatati pozvoľaju.

Prešov, 23. VI. 1969.

JÁN HIRKA,
ordinar

По 63 роках знову видаємо грекокатолицький літургійний спів епархії Мукачівської в нотах. Перше і одиноке видання цього співу в нотах, в історії епархії Мукачівської і останніх епархій, витворених з первісної великої епархії Мукачівської, появилася 1906 року під назвою: «Церковное Простопініє». Це видання розійшлося і нині є бібліографічною рідкістю.

Але не лише те було причиною нового видання «Простопінія». З тут багато причин: потреба виховання нових дяківських кадрів, — підручник для богословів, — піднесення і усталення одного співу у всіх церквах епархії, — опрацювання і доповнення текстових і музикальних хиб бувшого Простопінія, — все це в душі літургичного оновлення, започаткованого II. Ватиканським Собором.

Виходить ця книга під назвою традиційною: «Ірмологіон», тому що назва «Церковное Простопініє — Церковний простоспів» — не вистигає цілу суть і ширину нашого літургійного співу і змісту книги.

Рівночасно видали ми наш літургійний спів на грамофонових пластинках. Ірмологіон — книга і Ірмологіон — наспіваний на грамофонових пластинках, — мали б бути запорукою тривалого піднесення урівня нашого літургійного співу, та вирішити і питання дяківських кадрів.

В підtitулi уведено, що спів Ірмологіона є співом епархії Мукачівської. Треба знати, що епархія Мукачівська є матірною епархією теперішніх епархій: прашівської, гайдудорожської (в Мадящині), епархій семигородських (в Румунії), крижовацької (в Югославії) а по стороні духовній і Пітсбургської в УСА. Наш літургійний спів розвивався в попередніх століттях, коли введені епархії творили одну епархію Мукачівську, тому й розвиток нашого літургійного співу можемо розглядати лише під історичним зором «співу епархії Мукачівської» з причин, що спів не розвинувся за декілька років, але розвивався протягом довгих століть. Ширші дані про це подає стаття: «Розвій церковного богослужбового співу (простоспіву) в епархії Мукачівській», уведена на кінці цієї книги.

Степан Пана

По 63. rokoch zнову vydávame gr.-kat. liturgický spev eparchie Mukačevskej v notách. Prvé a jediné vydanie tohto spevu v notách v dejinách eparchie Mukačevskej a ostatných eparchií, vytvorených z prvotnej rozsiahlej a veľkej eparchie Mukačevskej, sa zjavilo roku 1906 pod názvom: „Cerkovnoje prostopinije.“ Toto vydanie sa rozišlo a teraz je bibliografickou zriedkavosťou.

Ale nie len toto je príčinou nového vydania „Prostopinija“. Je tu veľa príčin: potreba výchovy nových kantorských kádrov, — pozdvihnutie spevu a ustálenie jednotného spevu v eparchii, doplnenie a textová a hudobná oprava „Prostopinija“, — všetko v duchu liturgickej obnovy, započatej II. Vatikanským Koncilom.

Christo — Všetko obnoviť v Christu“ a poslednej o cirkevnom speve: „Musicae sacrae disciplina.“

Táto kniha vychádza pod tradičným názvom — „Irmologion“, pretože názov „Cerkovnoje prostopinije — Cirkevnyj prostospev“ nevystihuje ani podstatu ani šírku nášho liturgického spevu ako i obsahu knihy.

Súčasne sme vydali tento náš liturgický spev i na gramofonových platniach. „Irmologion“ a náš naspevaný liturgický spev na gramof. platniach, mali by byť zárukou trvalého pozdvihnutia nášho liturgického spevu a vyriešenia otázky kantorských kádrov.

V podtitule je uvedené, že spev Irmologiona je spevom eparchie Mukačevskej. Treba vedieť, že Mukačevská eparchia je materskou eparchiou terajších eparchií: prešovskej, hajdudorožskej (v Maďarsku), eparchií sedmohradských (v Rumunsku), križovackej (v Juhoslávii) a po stránke duchovnej i pitsburgskej v USA. Tieto všetké eparchie majú liturgický spev nápevu eparchie Mukačevskej. Náš liturgický spev sa rozvíjal v predošlých stáročiach, keď horeuvedené eparchie tvorili jednu eparchiu Mukačevskú, preto i vývoj nášho liturgického spevu môžeme rozoberať len z historického hľadiska ako „spevu eparchie Mukačevskej“ z príčin, že náš liturgický spev sa nerozvíjal za niekoľko rokov, ale v priebehu stáročí. Širšie údaje o tom podáva článok: „Vývoj cirkevného bohoslužobného spevu (prostospevu) v eparchii Mukačevskej“ uvedený na konci tejto knihy.

Štefan Papp

After a period of more than sixty years, finally, we are publishing once again a Greek Catholic liturgical chant, as it was adapted and developed in the Eparchy of Mukačevo. The first and only edition of our liturgical chant was printed in 1906, under the title „*Cerkovnoje Prostopinije*.“ It was long ago exhausted and became a collector's item.

There were also other reasons, which prompted this new edition, like a proper training of our young cantors; uniformity and cultivation of our liturgical singing in the churches; necessity of making some corrections and supplementations in the spirit of the liturgical renewal indicated by the II Vatican Council.

The book is published under its traditional title – „*Irmologion*“, since its pristine title „*Cerkovnoje Prostopinije*“ (The Church Plain Chant) doesn't express properly its contents and music. Simultaneously, we made available the music of the entire „*Irmologion*“ on long-playing records. Thus we hope to bring about the renewal of our liturgical chant and, to some extent, solve the problem of training of our new cantors.

The subtitle explains the place of origin of our liturgical chant, i. e. *the Eparchy of Mukačevo*. We have to remember that the Eparchy of Mukačevo is the mother of several Greek Catholic Eparchies, where the Carpathian chant was adapted, namely: the Eparchy of Prjašev in Czecho-Slovakia, Hajdudorog in Hungary, Oradea Mare and Maramures in Rumania, Križevci in Jugoslavia, and the Metropolitan Province of Munhall in U. S. A. Our liturgical chant developed several centuries ago, when all above mentioned eparchies and their faithful formed the integral part of the venerable Eparchy of Mukačevo. Therefore, in order to place the evolution of our liturgical chant in its proper historical setting, we called it: „*The Chant of the Eparchy of Mukačevo*.“

A detailed description of the formation of our liturgical chant is given to our readers in the essay: „*The Development of the Liturgical Chant in the Eparchy of Mukačevo*“, printed at the end of this book.

Stefan Papp

Abermals nach 63 Jahren erscheint eine neue Ausgabe des griechisch-katholischen liturgischen Gesangbuches der Diözese von Mukatschewo mit Noten in altslawischer Sprache.

Die erste und einzige Ausgabe dieses Gesangbuches mit Noten erschien in der Diözese von Mukatschewo und in anderen Diözesen, die im Gebiete der ursprünglichen grossen Diözese von Mukatschewo gebildet wurden, im Jahre 1906 unter dem Titel „*Cerkownoje prostopinije*“ (Kirchlicher Choralgesang). Die Ausgabe wurde vergriffen und heute ist dieses Buch eine bibliographische Seltenheit.

Aber nicht nur dies war die Ursache einer neuen Ausgabe des Choralbuches. Es sind viele Ursachen: die Notwendigkeit der Ausbildung eines neuen Nachwuchses von Kantoren, die Erhebung und die Einigung des einheitlichen Gesanges in allen Pfarren der Diözese; weiter die Berichtigung und die Ergänzung der Fehler im Text und Musik des ehemaligen Herausgebers im Sinne der liturgischen Erneuerung, zu welcher der II. Vatikanische Konzil den Antrieb gab.

Das Buch erscheint unter dem traditionellen Titel „*Irmologion*“, weil die Benennung „*Cerkownoje prostopinije*“ (Kirchlicher Choral) nicht den wesentlichen Sinn und die Verbreitung unseren liturgischen Gesanges erfasst.

Ausserdem haben wir unseren liturgischen Choralgesang in Schallplatten herausgegeben. Das Buch „*Irmologion*“ und *Irmologion* in Schallplatten sollten eine Garantie für die ständige Erhebung des Niveaus unseren liturgischen Gesanges sein und die Frage eines Nachwuchses der Kantoren lösen.

In dem Untertitel ist darauf hingewiesen, dass der Gesang im „*Irmologion*“ ein Gesang der Diözese von Mukatschewo ist. Wir möchten noch darauf hinweisen, dass die Diözese von Mukatschewo eine Mutterdiözese der jetzigen Diözesen von Prešov (ČSSR), von Hajdudorog (Ungarn), der Diözesen in Siebenbürgen (Rumänien), von Križewac (Jugoslawien) und geistigerseits nach der Diözese von Pittsburg in USA ist. Unser liturgischer Gesang entfaltete sich in vorigen Jahrhunderten, als die angeführten Diözesen noch eine Einheit bildeten. Die Entwicklung unseren liturgischen Gesanges können wir deshalb nur unter dem historischen Standpunkt als den Gesang der Diözese von Mukatschewo behandeln, weil der Gesang sich nicht während einiger Jahre entfaltete, jedoch im Verlaufe langer Jahrhunderte.

Ausführlichere Angaben zu dieser Frage gibt der Artikel „*Entwicklung des kirchlichen liturg. Gesanges (Chorals) in der Diözese Mukatschewo*“, welcher am Ende des Buches angeführt ist.

Stefan Papp

I. SV. LITURGIJA

I. BOŽESTVĚNNA LITURGIJA SV. JOANA ZOLOTOUSTOHO

VOŠÉL JESÍ

Umireнно
mf

1

Vo - šél je - sí (Ar - chi) je - ré - ju vo - šél je - sí (Ar - chi)
je - ré - ju (Ar - chi) je - ré - ju vo cér - kov Bó - ži - ju,
Bó - ha výš - ňa - ho. *f* Vo - šél je - sí (Ar - chi) je - ré - ju,
vo - šél je - sí (Ar - chi) je - ré - ju vo cér - kov Bó - ži - ju Bó - ha výš - ňa - ho.

mf

2

Žért - vu pri - no - sí - ti žért - vu pri - no - sí - ti žért - vu pri - no - sí - ti,
Hós - po - de - vi, Bó - hu ná - še - mu. *f* Žért - vu pri - no - sí - ti,
žért - vu pri - no - sí - ti, Hós - po - de - vi, Bó - hu ná - še - mu.

mf

3

Mo - lí - ti - sja i o svo - ích, mo - lí - ti - sja i o svo - ích,
i o svo - ích, i o l'úd - skich ne - ví - žest - vi - jach. *f* Mo - lí - ti - sja i o
svo - ích, mo - lí - ti - sja i o svo - ích, i o l'úd - skich ne - ví - žest - vi - jach.

mf

4 No pot-šči-sja ný-ňi po-slu-ží-ti, no pot-šči-sja ný-ňi po-slu-ží-ti

Hós-po-de-vi. Da u-slý-šit Hos-póď mo-lít-vy tvo-já. I dá-ru-jet

Cér-kvi ná-šej, i dá-ru-jet Cér-kvi ná-šej, Cér-kvi ná-šej na vra-hí po-bí-du.

Zámítka: Včasi Proskomediji, vmisto „Vošel jesi...“, radi vyminy, spivajutsja i inši duchovňi pišni.

EKTENIJA MÍRNA

mf

A - miň. Hós-po-di, po-mí-luj. Hós-po-di, po-mí-luj.

EKTENIJA ZA USOPŠICH

p

Te-bí, Hós-po-di. Hós-po-di, po-mí-luj.

ANTIFON I SLÁVA: JEDINORODNYJ - TORŽESTVENNE

mf

Bla-hos-lo - ví, du - še mo - já, Hós-po-da, i vsjá vnú -

tren-ňa - ja mo - já, í-mja svja-tó - je Je-hó. Bla-hos-lo-ven je - sí, Hós-po-di.

mf *Skorše*

Hós-po-di, po-mí - luj, Hós-po-di, po-mí - luj, Te-bí, Hós-po-di, a - miň.

mf *Umireнно*

Slá-va Ot - cú, i Sý-nu, i Svja-tó-mu Dú-chu, i ný-ňi i prís-no,

i vo vi-ki vi-kóv, a-miň. Je-di-no-ród - nyj Sý-ne, Sý-ne, i Sló-ve

Bó - žij, Sý-ne, Sý-ne, i Sló-ve Bó - žij, bez-sinér-ten sýj, i iz-vó-li-vyj spa-sé -

mf

ni-ja ná - še-ho rá - di, ná - še-ho rá - di, vo - plo - tí - ti - sja

ot svja - tý - ja Bo - ho - ró - di - cy i pris - no, pris - no - dí - vy Ma - rí - ji,
f pris - no, pris - no - dí - vy Ma - rí - ji, *mf* ne - pre - lóž - no vo - če - lo - ví - či - vyj - sja,
tícho ras - pnyj - sja že Chris - té Bó - že, smér - ti - ju smért po - prá - vyj, *f i malo skorše* je - din sýj
 svja - tý - ja Trój - cy, spro - slav - Já - je - myj Ot - cú, i Svja - to - mu Dú - chu, spa - sí nas.

ANTIFON I SLÁVA: JEDINORODNYJ - INŠE

mf Umireнно skoro
 Bla - hos - lo - ví, du - še mo - já, Hós - po - da, i vsjá vnú - tren - ňa - ja mo - já,
 í - mja svja - to - je Je - hó. Bla - hos - lo - vén je - sí, Hós - po - di.
p Pomalu
 Hós - po - di, po - mí - luj, Hós - po - di, po - mí - luj, Te - bí, Hós - po - di, a - miň.
Umireнно
 Slá - va Ot - cú, i Sý - nu, i Svja - to - mu Dú - chu, i ný - ňi, i pris - no,
 i vo ví - ki ví - kóv, a - miň. Je - di - no - ród - nyj Sý - ne, i Sló - ve Bó - žij,
 bez - smér - ten sýj, i iz - vó - li - vyj spa - sé - ni - ja ná - še - ho rá - di vo - plo - tí - ti - sja
 ót svja - tý - ja Bo - ho - ró - di - cy i pris - no - dí - vy Ma - rí - ji, ne - pre - lóž - no vo - če - lo - ví -
 či - vyj - sja ras - pnyj - sja že Chris - té Bó - že, smér - ti - ju smért po - prá - vyj, je - din sýj
 svja - tý - ja Troj - cy, sproslavla - je - myj Ot - cú, i Svja - to - mu Dú - chu, spa - sí nás. **Ektenija**
 mala jak výše

SLAVA: JEDINORODNYJ

Sla - va Ot - cu i Sy - nu i Svja - to - mu Du - chu, i ny - ňi i pris - no
i vo vi - ki vi - kov, a - miň. Je - di - no - rod - nyj Sy - ne i Slo - ve Bó - žij,
bez - smer - ten syj i iz - vo - li - vyj spa - sé - ni - ja na - še - ho ra - di
vo - plo - tí - ti - sja ot svja - tý - ja Bo - ho - ro - di - cy i pris - no Ďi - vy Ma - ri - ji.
ne - pre - lož - no vo - če - lo - ví - či - vyj - sja, ras - pnyj - sja že Chris - te Bó - že
smer - ti - ju smerť po - prá - vyj, je - dín sýj svja - tý - ja Trój - cy
spro - slav - l'a - je - myj Ot - cu i Svja - to - mu Du - chu, spa - si nas.

Umireнно скоро
mf

1 Vos - klik - ní - te Hós - po - de - vi vsjá zem - l'á, pój - te že í - me - ni Je - hó, da - dí - te
slá - vu chva - lí Je - hó: Mo - lít - va - mi Bo - ho - ró - di - cy, Spá - se, spa - sí nas.

2 Bó - že u - ščéd - ri - ný, i bla - hos - lo - vi - ný, pro - svi - tí li - cé Tvo - jé na ný,
i po - mí - luj ný: Spa - sí nas Sý - ne Bó - žij, vos - kre - sýj iz mért - vých,
po - jú - ščy - ja Ti: A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Pomali
mf

1 Prij - dí - te, po - klo - ním - sja i pri - pa - dém ko Christú. Spa - sí nás, Sý -
ne Bó - žij, vos - kre - sýj iz mért - vch, po - jú - ščy - ja Ti: a - li - lú - ja.
vo Svja - tých dí - ven sýj,

Tícho
p

2 Prij - dí - te, po - klo - ním - sja i pri - pa - dem ko Christú. Spa - sí nas, Sý - ne Bó - žij,
vo Svjatych dí - ven sýj po - jú - ščy - ja Ti: a - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja.
za u - po - koj prestávlšichsja

Zamítka: Se „Prijdíte“ spivajetsja i na Liturgiji za usopšich. Dekotri svjata majúť vmisto „Prijdíte“ svoje „Vchodnoje“, jake spivajetsja na hlas Tropara toho svjata.

3 Prij - dí - te po - klo - ním - sja i pri - pa - dém ko Chris - tú, spa - sí nas Sý - ne Bo - žij,
vos kre syj iz mertvych po - jú - šči - ja Ti, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

SVJATÝJ BÓŽE

Pokojno
mf

1 Svja - týj Bó - že, svja - týj kríp - kij, svja - týj bez - smért - nyj, po - mí - luj nas.
Slá - va Ot - cú, i Sý - nu, i svja - tó - mu Dú - chu, i ný - ňi,
i pris - no, i vo ví - ki vi - kóv, a - miň: Svja - týj bez - smért - nyj, po - mí - luj nas.

Da Capo al Fine

Umilho
p

2 Svja - týj Bó - že, svja - týj kríp kij, svja - týj bez - smért - nyj, po - mí - luj nas.

f *Fine*

p Slá-va Ot-cú, i Sý-nu, i Svja-tó - mu Du-chu, *f* i ný-ňi, i pris-no,

f i vo ví - ki vi - kóv, a - miň: Svja-týj bez - smért - nyj, *f* po - mi - luj nas *Da Capo al Fine*

Pomali
3 Svja - týj Bó - že, svja - týj kríp - kij, svja - týj bez-smért-nyj,

Fine po - mí - luj nas. *mf* 3 razy Slá - va Ot - cú, i Sý - nu,

i Svja - tó - mu Dú - chu, i ný - ňi, i pris - no,

Da Capo al Fine
i vo ví - ki vi - kóv, a - miň: Svja-týj bez-smért-nyj, po - mí - luj nas.

Ne duže skoro
4 *mf* Svja-týj Bó - že, svja-týj kríp-kij, svja-týj bez-smért-nyj *Fine* 3 razy po - mí - luj nás.

mf Slá-va Ot-cú, i Sý-nu, i Svja-tó-mu Dú - chu, i ný-ňi i pris-no,

Da Capo al Fine
i vo ví - ki vi - kóv, a - miň: Svja-týj bez-smért-nyj, po - mí - luj nas.

ZA USOPŠICH

Duže pomal'i
5 *p* Svja-týj Bó - že, svja týj kríp-kij, svja - týj be-smért-nyj, po - mí - luj nas. 3 razy

mf Recit.
Slá - va Ot - cú, i Sý - nu, i Svja - tó - mu Dú - chu, i ný - ňi i pris - no

Da Capo al Fine

i vo ví - ki vi - kóv, a - miň: Svja - týj bez - smért - nyj, po - mí - luj nas.

Vmesto „SVJATYJ BOŽE“ v dekotri svjata spivajetsja „JELICY VO CHRISTA“
 abo „KRESTU TVOJEMU“.

*Umil'no**p*

Je - lí - cy vo Chris - tá kres - tís - te - sja,

vo Chris - tá o - ble - kós - te - sja: a - li - lú - - - ja. 3 razy

mf
Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu

i ný - ňi i pris - no i vo ví - ki vi - kóv, a miň,

vo Chris - tá o - ble - kós - te - sja: a - li - lú - - - ja.

*Pomali**mf*

Kres - tú Tvo - je - mú po - kla - ňá - jem - sja, Vla - dý - ko,

i svja - tó - je vos - kre - sé - ni - je Tvo - je slá - vim. 3 razy

mf
Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu,

i ný - ňi i pris - no i vo ví - ki vi - kóv, a - miň:

I svja - tó - je vos - kre - sé - ni - je Tvo - je slá - vim.

PROKIMENY I ALILÚJA NA LITURGIJI

Hlas 1

Bú - di Hós - po - di mí - lost' Tvo - já na nás, já - ko že

u - po - vá - chom na Ťa, já - ko že u - po - vá - chom na Ťa.

A - lí - lu - ja, a - lí - lu - ja, a - li - lú - ja.

Hlas 2

Kri - post' mo - já i pí - ni - je mo - je Hos - pód' i byst' mňi vo

spa - sé - ni - je, i byst' mňi vo spa - sé - ni - je.

A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Hlas 3

Pój - te Bó - hu ná - še - mu, pój - te, pój - te: Ca - ré - vi ná - še - mu,

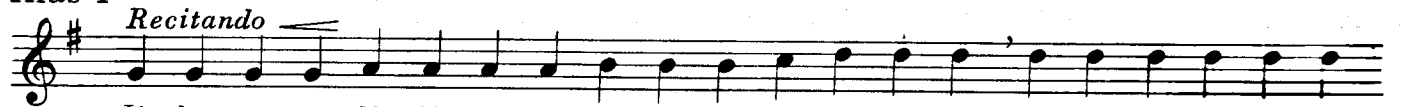
pój - te, Ca - ré - vi ná - še - mu pój - te.

A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Hlas 4

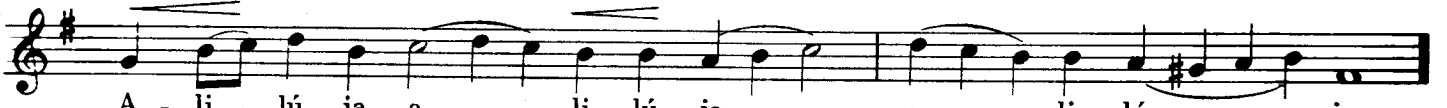
Recitando

Já - ko voz - ve - lí - či - ša - sja di - lá Tvo - já Hós - po - di, vsjá pre - múd - ros - ti - ju

so - tvo - ríl je - sí, vsjá pre - múd - ros - ti - ju so - tvo - ríl je - sí.

A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Hlas 5

Ty, Hós-po-di, so-chra-ní - ši ny, i so blů-dé - ši ny, ot ró - da sé - hó i

vo vík, i vo vík, ot ró - da se - hó i vo - vík.

A - - li - lů - ja, a - li - lů - ja, a - li - lů - ja.

Hlas 6

Spa - sí, Hós - po - di, lů - di Tvo - já, i bla - hos - lo - vi dos - to -

ja - ni - je Tvo - já, dos - to - já - ni - je Tvo - já.

A - li - lů - ja, a - - li - lů - ja, a - li - lů - ja.

Hlas 7 *Pomáli*

Hos - pód' kri - post' lů - dem svo - ím daš', Hos - pód'

bla - hos - lo - vít lů - di svo - já mí - rom.

A - li - lů - ja, a - li - lů - ja, a - li - lů - ja.

Hlas 8

Po - mo - lí - te - sja, i voz - da - dí - te slá - vu Hós - po - de - vi,

Bó - hu ná - še - mu, Hós - po - de - vi, Bó - hu ná - še - mu.

A - li - lů - ja, a - li - lů - ja, a - li - lů - ja.

PROKIMEN NA LITURGIJI ZA USOPŠICH

Ticho
p

Du - šá je - hó vo bla - hích vo - dvo - rit sja,
vo bla - hích vo - dvo - rit - sja.
p
A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - lí - lú - ja.

PROKIMENY NA LITURGIJI V DEKOTRI SVJATA
V NEĎILU MJASOPOSTNU

f

Vé - lij Hos - pód' náš, i vé - li - ja krí - post' Je - hó, i rá - zu -
ma Je - hó niš' čis - lá, i rá - zu - ma Je - ho niš' čis - la.

V SOBOTU LAZAREVU

Recitando

Hos - pód' pro - svi - šče - ni - je mo - jé, i spa - sí - tel' moj, ko - hó
u - bo - jú - sja, ko - hó u - bó - jú - sja.

V VELIKU SOBOTU

mf Recitando

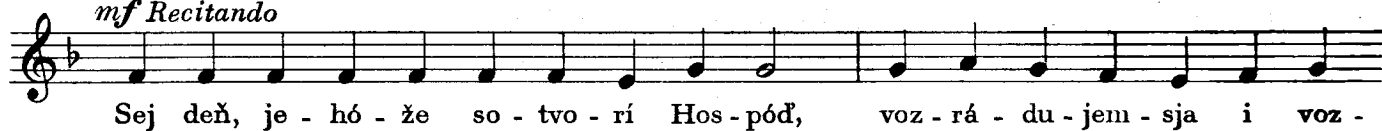
Vsjá zem - ľá da po - klo - nit - sja Te - bí, i po - jét Te - bí, da po - jét že
í - me - ni Tvo - je - mú, Výš - nij, í - me - ni Tvo - je - mú, Výš - nij.

Vmísto „ALILUJA“

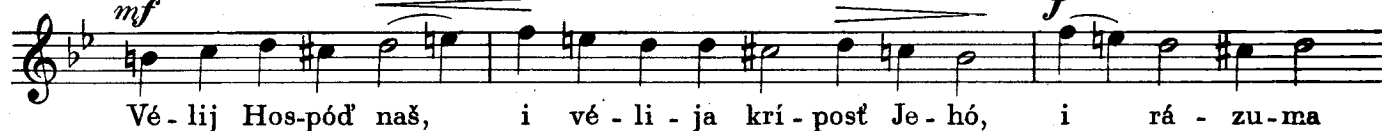
p Pomáli

Vos - kres - ní, Bó - že, su - dí zem - lí,
já - ko Ty na - slí - di - ši vo vsích ja - zý - cich.

V NEĎILU PASCHI

mf Recitando

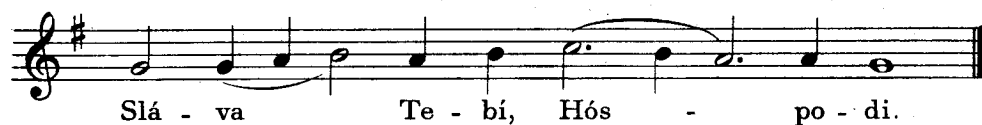
V NEĎILU TOMINU

mf

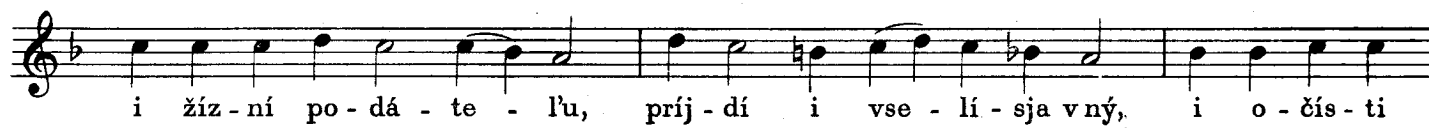
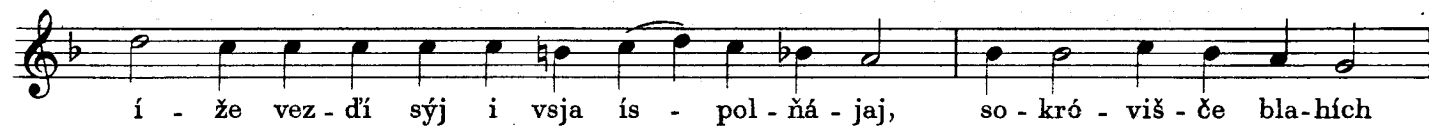
NA VOZNESENIJE

mf Oduševlenno

PERED EVANHELIJEM

PERED PROPOVIDEJU

mf Umirenno

DÚCH SVJATÝJ

*Pomalí**mf*

Dúch Svja - týj sní - det na fa. I sí - la Výš - ňa - ho,
i sí - la Výš - ňa - ho, o - - si - nít fa.

EKTENIJA SUHÚBA

mf

Hós-po - di, po - mí - luj, Hós-po - di, po - mí - luj, Hós-po - di, po - mí - luj.

EKTENIJA ZA USÓPŠICH

Hós - po - di, po - mí - luj, Hós - po - di, po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj.
Po - dáj, Hós - po - di. Hós - po - di, po - mí - luj.
Hós - po - di, po - mí - luj.
Te - bí, Hós - po - di.
A - - - - - míň.

Se „AMÍŇ“ splvajetsja takož na „PRIJMITE, JADÍTE“ a takož po blahosloveni ju.

CHERUVÍMSKA

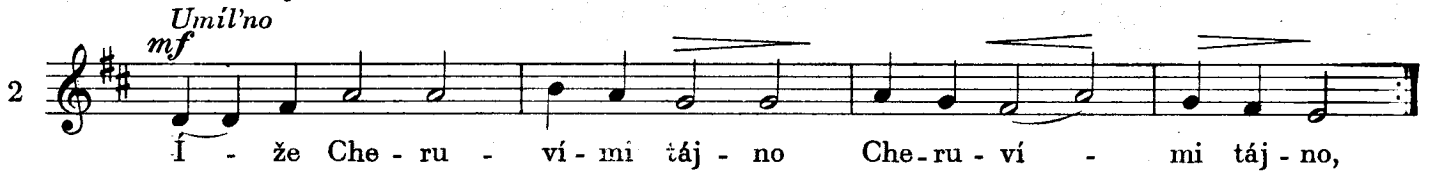
Podobno: Rad'ij duže nýňi

*Pomali**f*

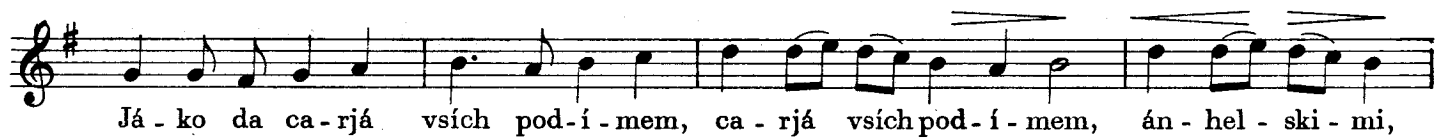
1 Í - že Che - ru - ví - mi Che - ru - ví - mi táj - no,
Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, ob - ra - zú - ju - šče, ob - ra - zú - ju - šče.

Podobno: Veselisja u čistot'í.

Umirečnoju skorostiju

Pomalí
mf

4

I - že Che - ru - ví - mi Che - ru - ví - mi táj - no Che - ru -
ví - mi Che - ru - ví - mi táj - no, o - bra - zú - ju - šče.
mf
Já - ko da ca - rjá vsích, ca - rjá vsích pod - í - mem, án - hel -
ski - mi, ne - ví - di - mo, do - ri - no - sí - ma *f* čin - mi, a -
li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Podobno: Duše Svjatýj zojdi na nas

5

Í - že Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no
táj - no *p* o - bra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi
táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no, o - bra - zú - ju - šče.
p
Já - ko da ca - rjá vsích pod - í - mem, án - hel - ski - mi
p
n - ví - dí - mo, do - ri - nó - sí - ma čin - mi,
p
a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Podobno: „Prizri, Bože, iz vysoty“

Toržestvenno

6 *f* *p* *mf*

Í - že Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi
 Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, o - bra - zú - ju - šče.
f *p* *mf*
 Já - ko da ca - rjávších pod - í - mem, ca - rjávších pod - í - mem, án - hel - ski - mi ne - ví - dí - mo
f
 do - ri - no - sí - ma čín - mi, A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Podobno: „Radujsja, Carice“

Umil'no

7 *mf*

Í - že Che - ru - ví - mi Che - ru - ví - mi táj - no,
 Che - ru - ví - mi táj - no táj - no o - bra - zú - ju - šče.
mf
 Já - ko da ca - rjá vsích, ca - rjá vsích pod - í - mem, án - hel - ski - mi ne - ví - dí - mo
 do - ri - no - sí - ma čín - mi, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.
 8 *mf* *f* *p*
 Í - že Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no táj - no
 o - bra - zú - jú - šče, o - bra - zú - ju - šče, o - bra - zú - ju - šče, o - bra - zú - ju - šče.
mf *f* *p*
 Já - ko da ca - rja, ca - rjávších pod - í - mem, án - hel - ski - mi ne - ví - dí - mo,
p *f*
 do - ri - no - sí - ma čín - mi, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Oduševlenno
mf

9

Í - že Che - ru - ví - mi, Che - ru - ví - mi táj - no táj - no
o - bra - zú - ju - šče. Já - ko da ca - rjá vsích pod - í - mem,
án - hel - skí - mi ne - ví - di - no do - ri - no - sí - ma čin - mi,
a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Podobno: t. zv. studentsjke

mf Umireнно

10

Í - že Che - ru - ví - mi, Che - ru - ví - mi táj - no o - bra - zú - ju - šče
Che - ru - ví - mi táj - no o - bra - zú - ju - šče Che - ru - ví - mi táj - no
táj - no o - bra - zú - ju - šče, o - bra - zú - ju - šče. Já - ko da ca - rjá vsích,
ca - rjá vsích pod - í - mem, ca - rjá vsích pod - í - mem, án - hel - ski - mi ne - ví - di - no
do - ri - no - sí - ma čin - mi, a - li - lú - ja a - li - lú - ja.

Podobno: „Prosime Ťa, Ďivo, hrišnji serdečno“

mf Pomali

11

Í - že Che - ru - ví - mi Che - ru - ví - mi táj - no Che - ru - ví - mi táj - no
o - bra - zú - ju - šče, o - bra - zú - ju - šče. Já - ko da ca - rjá vsích, ca - rjá vsích pod - í - mem,
án - hel - ski - mi ne - ví - di - no do - ri - no - sí - ma čin - mi.
A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

Podobno: Apóstoly Slavján.

mf Pomali

12
 Í - že Che - ru - ví - mi, Che - ru - ví - mi, Che - ru - ví - mi táj - no ob - ra - zú - ju - šče

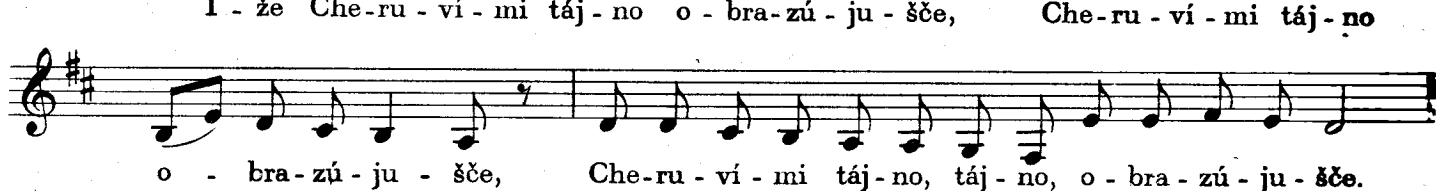

 Che - ru - ví - mi táj - no o - bra - zú - ju - šče, ob - ra - zú - ju - šče, ob - ra - zú - ju - šče.

 Já - ko da ca - rjá vsích, vsích pod - í - mem, án - hel - ski - mi ne - ví - di - mo,

 do - ri - no - sí - ma čin - mi, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lu - ja.

Podobno: „Christijáne proslavlájme...“

13
 Í - že Che - ru - ví - mi táj - no o - bra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no

 o - bra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, o - bra - zú - ju - šče.

Podobno: „O Presvjata Divo Mati.“

14
 Í - že Che - ru - ví - mi táj - no o - bra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no,

 o - bra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, o - bra - zú - ju - šče.

Podobno: „Pribihájem k Tebi...“

15
 Í - že Che - ru - ví - mi Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no

 o - bra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no o - bra - zú - ju - šče.

Podobno: „K Tebí pribihájem...“

16
 Í - že Che - ru - ví - mi, Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi

 táj - no, o - bra - zú - ju - šče.

Podobno: „Prizri o Marije...“

Duže protažno

17
 Í - že Che - ru - ví - mi, Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no

 o - bra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no o bra - zú - ju - šče

Podobno: „K Tvomu Serdcju...“

18
 Í - že Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no

 o - bra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, o - bra - zú - ju - šče.

19
 Í - že Che - ru - ví - mi, Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi

 táj - no táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no ob - ra - zú - ju - šče, ob - ra - zú - ju - šče.

20
 Í - že Che - ru - ví - mi táj - no ob - ra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no

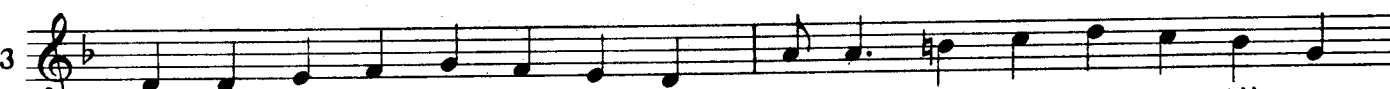
 ob - ra - zú - ju - šče, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, ob - ra - zú - ju - šče.

VELIKOPOSTŇI

21
 Í - že Che - ru - ví - mi, Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no, ob - ra - zú - ju - šče.

22
 Í - že Che - ru - ví - mi Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi

 táj - no, táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, ob - ra - zú - ju - šče.

23
 Í - že Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no,

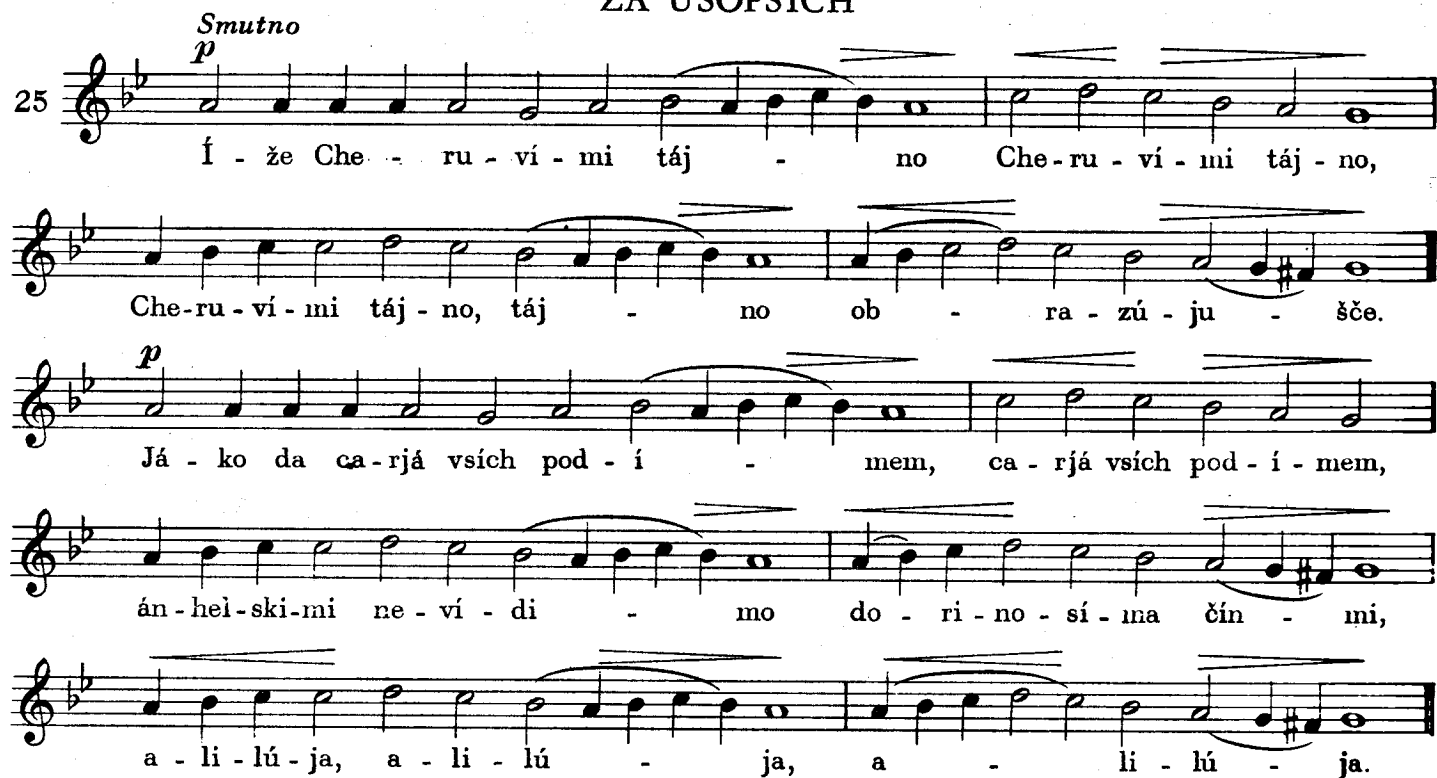
 Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, ob - ra - zú - ju - šče.

Podobno: „O Isúse poranenyj...“

24

Í - že Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no,
Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, o - bra - zú - ju - šče.

ZA USOPŠICH

25 *Smutno*
p

Í - že Che - ru - ví - mi táj - no Che - ru - ví - mi táj - no,
Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no ob - ra - zú - ju - šče.
p
Já - ko da ca - rjá vsích pod - í - mem, ca - rjá vsích pod - í - mem,
án - hej - ski - mi ne - ví - di - mo do - ri - no - sí - ma čin - mi,
a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

26 *Tícho*
p

Í - že Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no táj - no
Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, ob - ra - zú - ju - šče.
p
Já - ko da ca - rjá vsích pod - í - mem, án - hej - ski - mi ne - ví - di - mo
do - ri - no - sí - ma čin - mi, do - ri - no - sí - ma čin - mi,
f *p*
a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

PRAZDNIČŇI

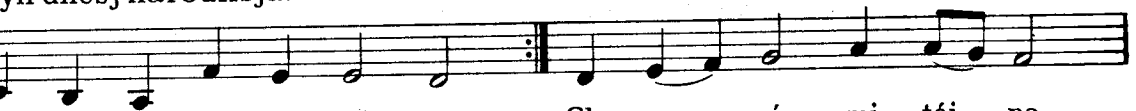
PRAZDNIK SV. NIKOLAJA

Podobno: „O kto kto Nikolaja l'ubit.“

27
 Í - že Che - ru - ví - mi táj - no Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no,
 o - bra - zú - ju - šče, o - bra - zú - ju - šče.

ROŽDESTVÓ CHRISTÓVO

Podobno: Božij Sýn dnesj narodilsja.

28
 Í - že Che - ru - ví - mi táj - no, Che - ru - ví - mi táj - no,
 Che - ru - ví - mi táj - no o - bra - zú - ju - šče.

Podobno: Divnaja novina.

29
 Í - že Cheru - ví - mi, Cheru - ví - mi táj - no, Cheru - ví - mi táj - no, táj - no, ob - ra - zú - ju - šče.
 Já - ko da ca - rjá vsích, ca - rjá vsích pod - í - mem, án - hel - ski - mi ne - ví - di - mo
 do - ri - no - sí - ma čin - mi, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lú - ja.

Podobno: Nova radost' stala.

30 *Pomaľi*
 Í - že Che - ru - ví - mi Che - ru - ví - mi táj - no
 Che - ru - ví - mi táj - no, táj - no, o - bra - zú - ju - šče.

Zamitka: Cheruvimski i

IZ EKTENIJI

Rádostno
 I dú - cho - vi tvo - je - mú. Ot - cá i Sý - na i Svja - tá - ho Dú - cha,
 Trój - cu svja - tú - ju je - dí - no - súš - č - nu - ju i ne - raz - d'íl - nu - ju

VÍRUJU

Umireнно - Recitando

mf

Vi - ru - ju vo je - dí - na - ho Bó - ha Ot - cá, vse - der - ží - te - ňa

Tvor - cá né - ba i zem - lí, ví - di - mych že vsích i ne - ví - di - mych.

I v je - dí - na - ho Hós - po - da I - sú - sa Chris - tá, Sý - na Bó - ži - ja,

je - dí - no - ród - na - ho, í - že ot Ot - cá rož - dén - na - ho préž - de vsích vík.

Sví - ta ot sví - ta, Bó - ha ís - tin - na ot Bó - ha ís - tin - na, rož - dén - na,

ne - so - tvo - rén - na, je - dí - no - súšč - na Ot - cú, ím - že vsjá bý - ňa.

Nás rá - di če - lo - vík, i ná - še - ho rá - di spa - sé - ni - ja sšéd - ňa - ho s ne - bés,

i vo - plo - tiv - ňa - ho - sja ot Dú - cha Svjá - ta i Ma - ri - ji Dí - vy,

i vo - če - lo - víč - ňa - sja. Ras - pjá - ta - ho že za ný pri Pon - tí - ji Pi - lá - ti,

i stra - dáv - ňa, i po - hre - bén - na, i vos - krés - ňa - ho v tré - tij déň,

po Pi - sá - ni - jem. I voz - šéd - ňa - ho na ne - be - sá, i si - dá - ňa - ho

o - des - nú - ju Ot - cá. I pá - ki hrja - dú - ňa - ho so slá - vo - ju,

su - dí - ti ži - vým i mért - vým, je - hó - že cárs - tvi - ju ne bú - det kon - cá.

i v Dú - cha Svja - tá - ho, Hós - po - da, ži - vo - tvo - rjá - šča - ho, í - že ot Ot - cá
i Sý - na is - cho - dá - šča - ho, í že s Ot - cém i Sý - nom spo - kla - ňá - je - ma
i so - slá - vi - ma hla - hó - lav - ša - ho Pro - ró - ki. Vo je - dí - nu, svja - tú - ju,
so - bór - nu - ju i a - pós - tol' - sku - ju Cér - kov. Is - po - ví - du - ju je - dí - no
kre - ščé - ni - je vo os - tav - lé - ni - je hri - chón. Čá - ju vos - kre - sé - ni - ja mért - vych:
I žíz - ni bú - du - šča - ho ví - ka. A - miň. A - - - miň.

MÍLOST MÍRA

Mí - lost' mí - ra, žért - vu chva - lé - - ni - ja.
I so dú - chom tvo - ím. Í - ma - my ko Hós - po - du.

DOSTÓJNO

1 Dos - tój - - - no i prá - ved - no jest' po - kla - ňá -
ti - sja Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - - - chu,
Troj - ci je - dí - no - sůšč - nij i ne - raz - díl' - - - nij.
2 Dos - tój - no i prá - ved - no jest' po - kla - ňa - ti - sja Ot - cu i Sy - nu i Svja - to - mu Dú - chu;
Troj - ci Svja - tij je - di - no - sůšč - nij i ne - raz - díl - nij.

SVJÁT

1 *f*

Svját, Svját, Svját, Hos - pód Sa - va - ót,
 is - pólň né - bo i ze - mlá slá - - vy Tvo - je - - já:
f
 o - sán - na vo výš - nich, bla - hos - lo - vén hrja - dýj vo í - mja
f
 Hos - pód - ne, o - sán - - na vo výš - - nich.

2 *f*

Svját, Svját, Svját, Hos - pód, Sa - va - ót, is - pólň né - bo i zem - lá
 slá - vy, slá - vy, Tvo - je - já: o - sán - na, o - sán - na vo výš - nich,
malo skorše
 bla - hos - lo - vén hrja - dýj vo í - mja Hos - pód - ne; bla - hos - lo - vén,
 bla - hos - lo - vén hrja - dýj vo í - mja Hos - pód - ne, o - sán - na vo výš - nich.

3 *Pomali* *živo*

Svját, Svját, Svját, Hos - pód Sa - va - ót, is - pólň né - bo
 i zem - lá slá - vy, slá - vy Tvo - je - já, slá - vy Tvo - - je - - já:
Hromko
 o - sán - na o - sán - na vo - výš - nich, bla - hos - lo - vén hrja - dýj
 vo í - mja Hos - pód - ne, o - sán - na, o - sán - na vo - výš - nich.

TEBÉ POJÉM

Umireнно
1 *mf*

Te - bé po - jém, Te - bé bla - hos - lo - vím, Te - bí bla - ho - da - rím.
Hós - - - - po - di.

„I MÓLIM TI SJA, BÓŽE NÁŠ;“ spivajetsja na hlas toho dňa spivanoji pisni Cheruvímskoji.

Pomali
2 *mf*

Te - bé po - jém, Te - bé bla - hos - lo - vím, Te - bí bla - ho - da - rím,
Hos - po - di. I mó - lim Ti sja, Bó - že náš.
Mó - lim Ti sja, mó - lim Ti sja, Bó - - že náš.

3

Te - bé po - jém, Te - bé bla - hos - lo - vím, Te - bí bla - ho - da - rim, Hos - po - di,
i mó - lim Ti sja Bo - že náš, i mó - lim Ti sja, Bo - že náš,
mó - lim Ti sja mó - lim Ti sja Bo - - že náš; mó - lim Ti sja,
mó - lim Ti sja, mó - lim Ti sja mó - lim Ti sja Bo - že náš.

DOSTÓJNO JESTĚ

Živo

Dos - tój - no jestě já - ko vo - is - tin - nu, bla - ži - ti Ťa, Bo - ho - ró - di - cu,
prís - no bla - žen - nu - ju i pre - ne - po - ríč - nu - ju, i Má - terj Bó - ha ná - še - ho.
Čest - ňij - šu - ju Che - ru - vím i slav - ňij - šu - ju bez sra - né - ni - ja Se - ra - fím, bez is - tli -
ni - ja Bó - ha Sló - va róz - d - šu - ju, sú - šču - ju Bo - ho - ró - di - cu Ťa ve - li - čá - jem.

Vmisto „DOSTOJNO“ v svjata spivajetsja „VELIČAJ“ a v Liturgiji sv. Vasilija Vel. „O TEBÍ RADUJETSJA“.

I VSÍCH I VSJÁ

I vsích i vsjá, I vsích i vsjá.
I so dú - chom tvo - ím.

ÓTČE NAŠ

Umireнно - Recitando

1 Ót - če náš, í - že je - sí na ne - be - sích, da svja - tít - sja
í - mja Tvo - jé: da príj - det cárs - tvi - je Tvo - jé; da bú - det vó - ľa Tvo - já,
já - ko na ne - be - sí, i na zem - lí. Chľíb náš na - súšč - nyj dážd nam dnesj:
i os - tá - vi nam dól - hi ná - ša, já - ko že i my os - tav - ľá - jem dolž - ni - kóm ná - šim.
I ne vve - dí nas vo is - ku - še - ni - je, no iz - bá - vi nas ot lu - ká - va - ho.

Na podóben: „UDIVÍSJA JÓSIF“

Pomali

2 Ót - če náš, í - že je - sí na ne - be - sích,
da svja - tít - sja í - mja Tvo - jé: da príj - det cárs - tvi - je Tvo - jé:
da bú - det vó - ľa Tvo - já, já - ko na ne - be - sí, i na zem - lí.
Chľíb náš na - súšč - nyj dážd nam dnesj: i os - tá - vi nam dól - hi ná - ša,
já - ko že i my os - tav - ľá - jem dolž - ni - kóm ná - šim. I ne vve - dí
nas vo is - ku - še - ni - je, no iz - bá - vi nas ot lu - ká - va - ho.

Na podobén 4- ho bôlharja: „HĎÍ JESTĚ“ Spivajesja pri obchodach i v procésiach.

Prořažno

Ot - če náš, í - že je - sí na ne - be - sích, da svja - tít - sja
 i - - mja Tvo - já, da prij - det cárs - tvi - je Tvo - je;
 da bú - det vó - - la Tvo - já, já - ko na ne - be - sí,
 i na zem - lí. Chľib náš na - súšč - nyj dážd' nam dnesj.
 I os - - tá - vi nam dól - hi ná - ša, já - ko že i my
 os - tav - ľá - jem dolž - ni - kóm ná - šim. I ne vve - dí nas
 vo is - ku - šé - ni - je. no iz - bá - vi nas ot lu - ká - va - ho.

JEDÍN SVJAT

Pomali

Je - dín svját, je - dín Hos - pód', I - súš Chris - tós, vo slá - vu
 Bó - ha Ot - cá. A - - - - miň.

CHVALITE - spivajesja na hlas písni Cheruvimskojí.

Samopodoben

Chva - lí - te Hós - po - da s ne - bés, chva - lí - te Je - hó vo výš - nich,
 A - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja,
 Je - hó vo výš - nich.
 a - - li - lu - ja.

Recitando

Bla - hos - lo - vén hrja - dýj vo í - mja Hos - pód - ne, Boh Hos - pód', i ja - ví - sja nam.

VIĐICHOM SVÍT ÍSTINNYJ

*Umireнно**mf*

Vi - di - chom Svít ís - tin - - nyj, i pri - já - chom Dú - cha ne -
bés - na - ho, ob - ri - tó - chom ví - ru ís - tin - nu - ju, ne - raz - díl' - nij
Trój - ci po - kla - ňá - jem - - sja: Ta bo nas spas - lá jest.
Na mno - ha - ja ĺi - ta Vla - dy - - ko.

Spivajetsja liše na liturgiji archijerejskoj.

Na podoben 2-ho bóľharja: „JÁKO CVÍT“..

*Umireнно**mf*

Vi - di - chom Svít ís - tin - - nyj, i pri - já - chom Dú - cha ne - bés -
na - - ho, ob - ri - tó - chom ví - ru ís - tin - nu - - ju,
ne - raz - díl' - nij Trój - ci po - kla - ňá - jem - sja. Ta bo nas spas - lá jest.

DA ISPÓLNĀTSJA

*Pomáli**mf*

1 Da is - pól - ňát - sja us - tá ná - ša chva - lé - ni - ja Tvo - je - hó,
Tvo - je - hó, Hós - po - di, já - ko, da po - jém slá - vu Tvo - jú,
já - ko spo - dó - bil je - sí, spo - dó - bil je - sí nas pri - čas - tí - ti - sja
svja - tým Tvo - ím, bo - žést - ven - nym, bez - smért - nym i ži - vo - tvo - rjá - ščim
Taj - - nam. So - bľu - dí nas vo Tvo - jéj svja - ty - ni, vsja dni po - u - čá - ti - sja
práv - dí Tvo - jéj. A - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja.

Toržestvenno

2 *f* Da is - pól - ňat - sja ús - tá ná - ŝa *p* chva - lé - ni - ja Tvo - je - hó,
 Tvo - je - hó, Hós - po - di, já - ko da pó - jem slá - vu Tvo - jú,
p já - ko spo - dó - bil je - sí, *f* spo - dó - bil je - sí - nas pri - čas - tí - ti - -
p sja svja - tym Tvo - ím, *p* bo - žést - ven - nym bez - smért - nym, i ži - vo - tvo - rjá - ŝím,
f Táj - - - nam. *f* So - blú - dí nas vo Tvo - jěj svja - tý - ni,
p vsja dni po - u - čá - ti - sja, *f* práv - ěi Tvo - jěj. A - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja.

ZA USOPŠICH

Umireнно

3 *mf* Da is - pól - ňat - sja us - tá ná - ŝa chva - lé - ni - ja Tvo - je - hó, Hós - po - di,
p já - ko da pó - jem slá - vu Tvo - jú, *p* já - ko spo - dó - bil je - sí - nas
 pri - čas - tí - ti - sja svja - tým Tvo - ím, bo - žést - ven - nym i ži - vo - tvo - rjá - ŝím,
p Táj - - - nam. *p* So - blú - dí nas vo Tvo - jěj svja - tý - ni,
 vsja dni po - u - čá - ti - sja *p* prav - ěi Tvo - jěj.
p A - li - lu - ja, a - - - li - lu - ja, a - - - li - lu - ja.
 O í - me - ni Hós - pod - ni, Hós - po - di, po - - - mi - - - luj.

BÚDI ÍMJA

Pomali
mf

1 *Bú-di í-mja Hos-pód-ne bla-hos-lo-vén-no ot ný-ňi i do ví-ka,*

Toržéstvenno
f

2 *ot ný-ňi i do ví-ka. Bu-di í-mja Hos-pód-ne bla-hos-lo-vén-no*

p

ot ný-ňi i do ví-ka ot ný-ňi i do ví-ka.

Oduševlénno
f

3 *Bú-di í-mja Hos-pód-ne bla-hos-lo-vén-no ot ný-ňi i do ví-ka.*

f

Bú-di í-mja Hos-pód-ne bla-hos-lo-vén-no ot ný-ňi i do ví-ka.

4 *Bú-di, bú-di, í-mja Hos-pód-ne bla-hos-lo-vén-no ot ný-ňi i do ví-ka.*

ZA USOPŠICH

Ticho
mf

5 *Bú-di í-mja Hos-pód-ne, bla-hos-lo-vén-no, bla-hos-lo-vén-no,*

f

ot ný-ňi, ot ný-ňi, ot ný-ňi, ot ný-ňi, i do ví-ka.

MNOHAJA ĽIT

1 *Na mnó-ha-ja ľi-ta, Na mnó-ha-ja i bla-há-ja*
i bla-há-ja ľi-ta.

na mnó-ha-ja ľi-ta.

Toržéstvenno
mf

2 *Mnó-ha-ja ľit, bla-há-ja ľit, mnó-ha-ja ľit, bla-há-ja ľit.*

Skorše
mf

3 *Mnó-ha-ja ľi-ta, bla-há-ja ľi-ta, mnó-ha-ja, bla-há-ja ľi-ta.*

2. LITURGIJA SV. VASILIJA VELIKOHO

U velikij četver vmisto „IŽE CHERUVIMY.“

Duže protážno
pp

Vé - če - ri Tvo - je - já Táj - ny - ja dnesj, Sý - - ne Bó - žij,
pri - část - ni - ka mja prij - mí, ne bo vra - hóm Tvo - ím táj - nu po - vím,
ni lob - zá - ni - ja Ti dam já - ko Jú - da, no já - ko raz - bój - nik is - po - ví - da - ju Ĥa:
po - mja - ní mja, Hós - po - di, vo cár - stvi - ji Tvo - - jém.

U veliku Subotu vmisto „IŽE CHERUVIMY.“

p

1 Da mol - čít vsjá - ka - ja ploť če - lo - ví - - - ča,
i da sto - ít so strá - chom i tré - - - pe - tom,
i ni - čtó - že zem - no - je vse - bí da po - my - - - šlá - jet.

2 Cárj bo cár - - - - - stvu - ju - ščich
i Hos - pód' hos - - - - - pód - stvu - ju - ščich
pri - chó - dit za - klá - ti - sja, i dá - ti - sja vo sňíd' vír - nym;

3 Pred - - - chó - dat že Se - mú lí - cy án - - - hel - sti - ji
so vsjá - kim na - čá - - - lom i vlás - ti - ju.

TEBÉ POJÉM.

Te - bé po - jém, Te - bé bla - hos - lo - vím, Te - bí bla - ho -
 da - rím, Hos - po - di. Te - bé po - - - jém,
 Te - bé bla - hos - lo - vím, Te - bí bla - ho - da - rím, Hós - po - di,
 i mó - lim Ti sja Bó - - - že náš,
 i mó - lim Ti sja, Bó - že náš.

Vmisto „DOSTOJNO JESTĚ“

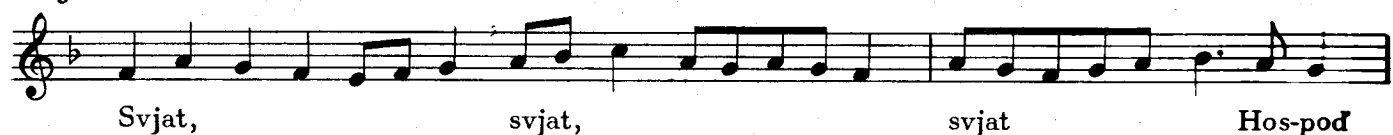
p Umireнно
 O Te - bí rá - du - jet - sja, Bla - ho - dát - na - ja,
 vsjá - - ka - ja tvárj, án - heľ - skij so - - bór,
 i če - lo - ví - čes - kij rod: o - svja - ščen - nyj chrá - me,
 i rá - ju slo - vés - nyj, điv - stven - na - - ja
 po - - chva - - ló: iz Ne - já že Boh vo - plo - tí - sja,
 i Mla - - dé - nec býšť, Mla - de - nec byšť,
 pré - žde vík sýj Bóh náš: lo - zes - ná bo Tvo - já
 pre - stól so - tvo - rí i čré - vo Tvo - já

DOSTOJNO 2

SVJAT 2

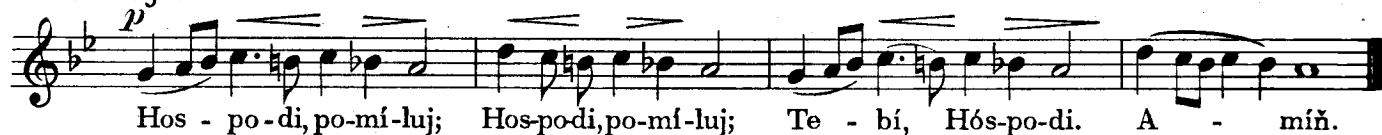

TEBÉ POJÉM

Te - be po - jem, Te - be bla - hos - lo - vim, Te - bí bla - ho - da - rím,
Hós - po - di, i mo - lim Ti sja, Bo - - - že naš,
i mo - lim Ti sja Bo - - - že naš. O Te - bí rá - du - jet sja
bla - ho - dát - na - ja, vsja - ka - ja tvárj, an - hel - skij so - bor,
i če - lo - vi - čes - kij rod, o - svja - ščen - nyj chrá - me,
i ra - ju slo - ves - nyj, đív - stven - na - ja po - chva - lo
iz ne - ja že Boh vo - plo - tí - - sja i mla - de - nec
byst, prež - de vik syj Boh naš, lo - žes - na bo Tvo - ja pres - tól
so - tvo - ri, i čre - vo Tvo - je pro - strán - ňi - je ne - bes so - đí - la.
O Te - bí ra - du - jet - sja bla - ho - dát - na - ja vsja - ka - ja tvárj, sla - va Te - bí.
O Te - bí ra - - - du - jet - sja bla - ho - dát - na - ja
vsja - ka - ja tvárj, sla - va Te - bí.

3. LITURGIJA PREŽDEOSVJAČENYCH DAROV (Sv. Hrihorija Bohoslova)

EKTENIJA

Pomali i ticho
pp

1 Da is - prá - - - vit - sja mo - lít - - -
va mo - já, já - - - ko ka - dí - lo
pred To - bó - - - ju; voz - đí -
já - ni - je ru - - - kú mo - je - ju,
žért - - - va ve - - - čer - - - ňa - ja.

f Radostno

Da is - prá - vit - sja mo - lít - va mo - já, já - ko ka - dí - lo pred To - bó - ju,
voz - đí - já - ni - je ru - kú mo - je - ju, žért - va ve - čer - ňa - ja.

Po každem stichu povtorjajesja.

Pomali

2 Hós - po - di, voz - zvách k Te - bí, us - lý - - -
ši mjá: von - mí hlá - su mo - lít - vy mo - je -
já, vneh - dá voz - zvá - ti mi k Te - bí.

3 *mf*

Po-lo - ži Hós - - po - di, chra - né -

ni - je us - tám mo - ím, i dvéřj oh - raž -

dé - ni - ja o ust - nách mo - ích.

4 *mf*

Ne u - - klo - ní sérd - ce mo - jé

vo slo - ve - sá lu - káv - - - stvi - ja,

ne - pšče - vá - ti vi - ný o hri - sích.

5 Da ispravitsja - (stich peršij, a po ňomu korotke „DA ISPRAVITSJA“ uže nespivajesja.)

EKTENIJA SUHUBA

1 *f* 2 *f* 3

Hos - po - di po - mi - luj, Hos - po - di po - mi - luj, Hos - po - di po - mi - luj,

Hos - po - di po - mi - luj, Hos - po - di po - mi - luj. Po - daj, Hós - po - di

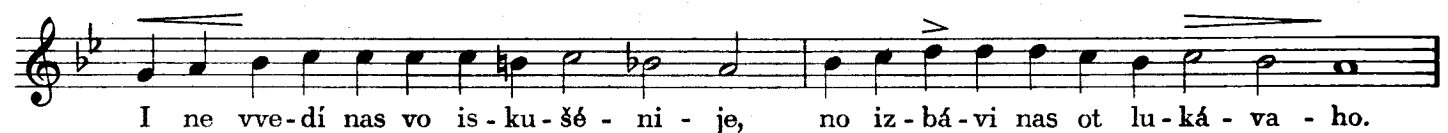
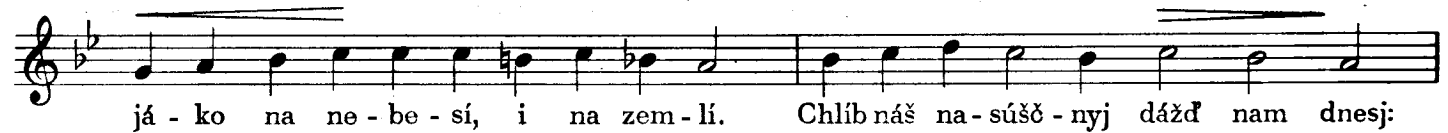
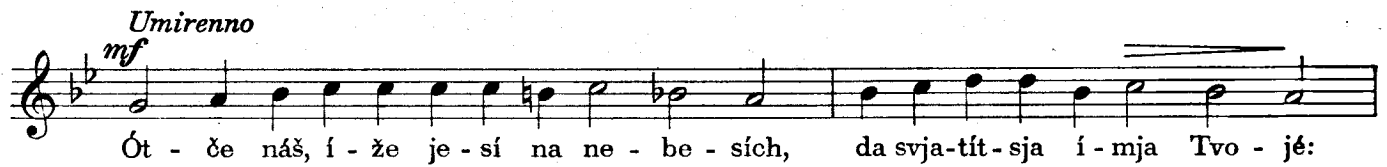
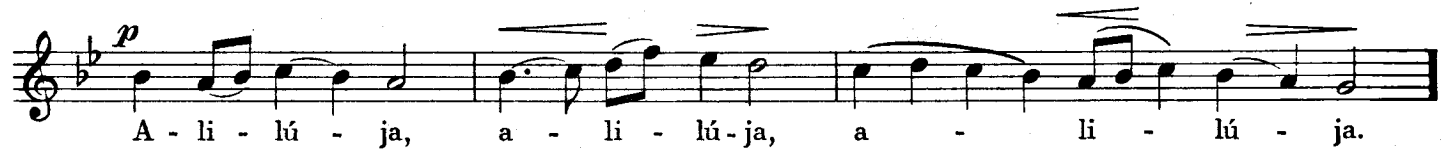
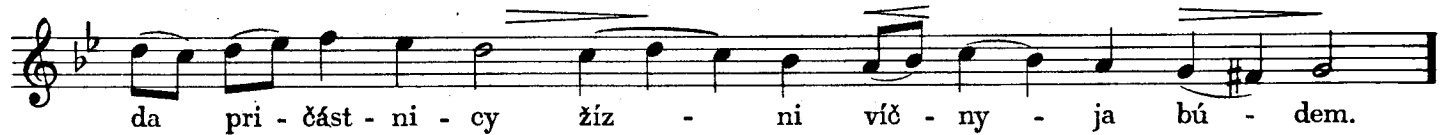
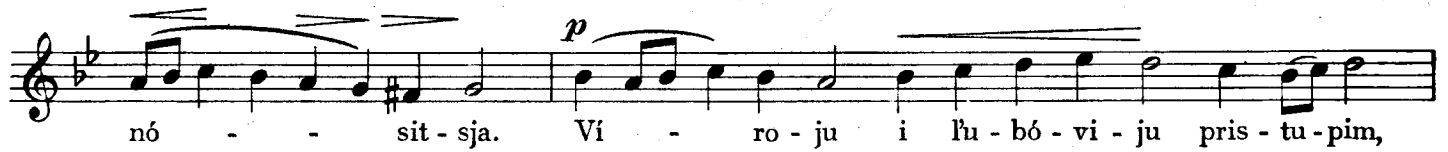
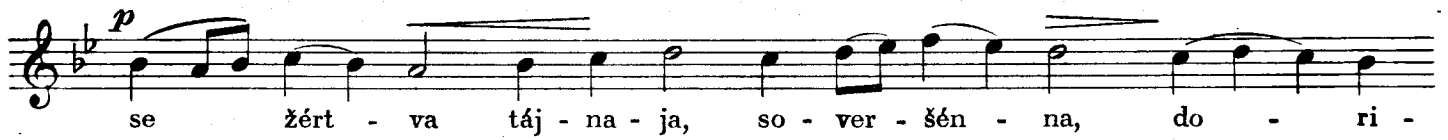
Po - dáj, Hós - po - di. Te - bí, Hós - po - di. A - mlň. I dú - cho - vi tvo - je - mú.

Ticho
p

Ný - ňi sí - ly ne - bés - ny - ja sná - mi ne - vi - di - mo slú - žat:

p

se bo vchó - dit Cárj slá - vy, vchó - dit Carj slá - vy

p

A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja,

a - li - lú - - - - - ja, a - li - lú - ja,

a - li - lú - - - - - ja.

f

Bla - hos - lov - ľú Hos - po - da na vsjá - ko - je vré - mja,

p

a - li - lú - - - - - ja.

Umireнно mf

Bla - ho - da - rim Ťa, Chris - té, Bó - že naš, já - ko spo - dó - bil je - sí nas

pri - část - ni - ka - mi bý - ti pre - čis - to - mu Tvo - je - mú Ťi - lu

i čest - nój Tvo - jěj Kró - vi, iz - li - ján - noj za vesj mir

v os - tav - lé - ni - je hri - chów: smo - tré - ni - ja Tvo - je - hó tá - ĩn - stvu.

A - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja.

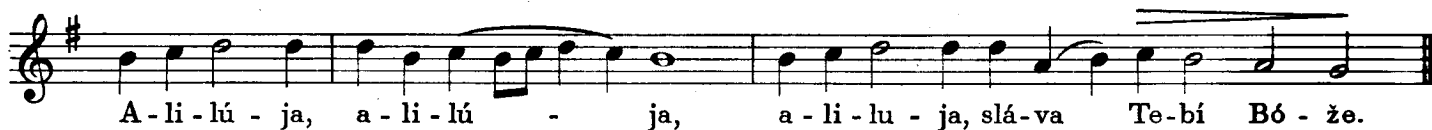
O í - me - ni Hós - pod - ni, Hós - po - di, po - mí - luj.

Bu - dí í - mja Hós - pód - ne bla - hos - lo - vén - no ot ný - ňi i do ví - ka.

II. VEČÉRŇA

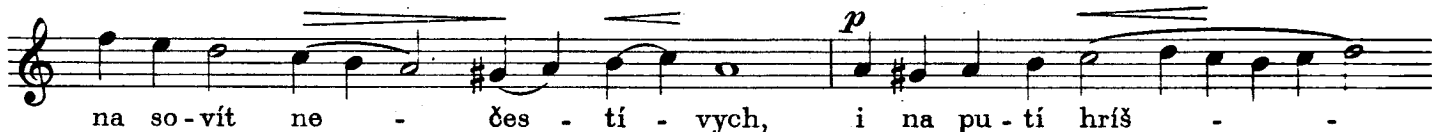
PSALOM 103.

1. Spivajeme recitovano, - 2. abo tak:

KAFTÍŠMA, PSALOM 1.

Pomali

SVÍTE TÍCHIJ

*Umireнно**p*

Sví - te tí - chij, svja - tý - ja slá - vy, bez - smért - na - ho, Ot - cá ne - bés - na - ho,
 svja - tá - ho, bla - žen - na - ho, I - sú - se Christé: pri - šéd - še sól - na - ca na zá - pad,
 ví - điv - še svit ve - čér - nij, po - jém Ot - cá, í Sý - na,
 i Svja - tá - ho Dú - cha, Bó - ha. Do - stó - in je - sí vo vsjá vre - me - ná
 pít bý - ti hlá - sy pre - po - dób - ny - mi, Sý - ne Bó - žij, ži - vót da -
 jáj vse - mú mí - ru, je - hó - že rá - di vesj mír slá - vit Ľa.

PROKÍMEN V SUBOTU

*Dušévno**p*

Hos - pód vo - ca - rí - sja, v ľi - po - tu ob - le - čé - sja

PROKÍMEN V NEĎÍLU

mf

Se ný - ňi bla - hos - lo - ví - te Hós - po - da vsi ra - bý Hos - pód - ni.

PROKÍMEN U VEL. POSTI

*Adagio**p*

1 Ne ot - vra - tí li - cá Tvo - je - hó ot ót - ro - ka
 Tvo - je - hó, já - ko skor - blů, skó - ro us - lý - ši mja:
 von - mí du - ši mo - jěj, i iz - bá - vi jú.
 2 Dál je - sí dos - to - já - ni - je
 bo - já - ščim - sja Te - bé Hós - po - di.

SPODOBÍ HOSPODI: spivajetsja: 1. recitovano,
2. Na podoben: „Udivisja Josif“

NÝŇI OTPUŠČAJEŠI: spivajetsja: 1. recitovano,
2. Na uvedenu melodiju a to holovno v Velikom post'i.

Adagio

1 *mf*

Ný - ňi ot - pu - šča - je - ši ra - bá Tvo - je - hó Vla - dý - ko,
po hla - hó - lu Tvo - je - mu, so mí - rom.

2 *mf*

Já - ko ví - di - sta ó - či mo - jí spa -
sé - ni - je Tvo - je, jé - že je - sí u - ho - tó - val pred li - cém vsích ľu - déj.

3 *mf*

Svit vo ot - kro - vé - ni - je ja - zí - kov, i slá -
vu ľu - déj Tvo - ích chris - ti - jan.

POD TVOJU MÍLOST'

(Na velikopostnoj Večerni)

Pod Tvo - jú mí - lost', mí - lost' pri - bi - há - jem, Bo - ho - ró - di - ce Dí - vo.
Mo - lítv ná - šich ne prez - ri, ne prez ri vo skór - bich, no ot bid iz - bá - vi nas.
Je - dí - na čis - ta - ja, je - dí - na čis - ta - ja.
i bla - hos - lo - vén - na - ja. Je - vén - na - ja.

III. ÚTREŇA

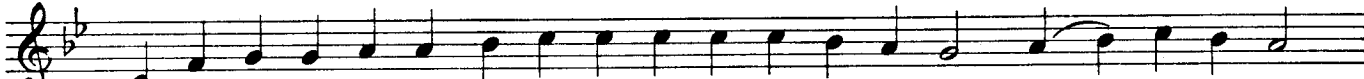
POLIJELEJ

*Moderato**mf*

1 Chva-lí - te í - mja Hos - pód - ne, a - li - lú - ja, chva-lí - te ra - bý Hós - po - da,

 ra - bý Hós - po - da. A - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja.

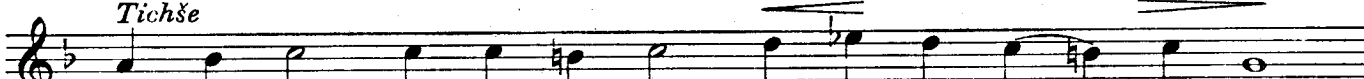
(„Alilúja“ - po každom stichu povtorjajetsja)

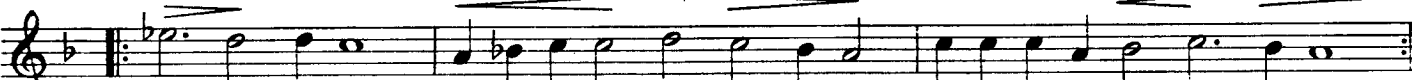
2 Sto - já - šči - ji v chrá - mi Hos - pód - ni, vo dvo - rích dó - mu Bó - ha ná - še - ho,

 Bó - ha ná - še - ho. 3 Hós - po - di, í - mja Tvo - je vo vík,

 i pá - mjať Tvo - já vo rod i rod, vo rod i rod.

Tichše

4 I - spo - ví - daj - te - sja Hós - po - de - vi, já - ko bláh,

 a - li - lú - ja, já - ko vo vík mí - losť Je - hó. A - li - lu - ja, a - li - lú - ja.

(„Alilúja, jáko vo vík mílosť Jehó“ - po každom ďalšom stichu povtorjajetsja)

5 I - spo - ví - daj - te - sja Bó - hu ne - bés - no - mu.

VELIČANIJE PRAZNIKA

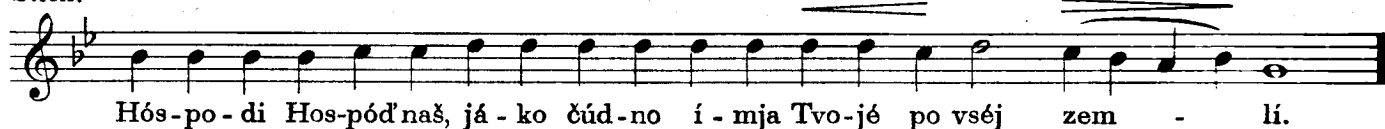
Umirennuju skorostiju

 p Ve - li - čá - jem Ťa, ži - vot - dáv - če Chris - té, o - sán - na vo výš - nich,

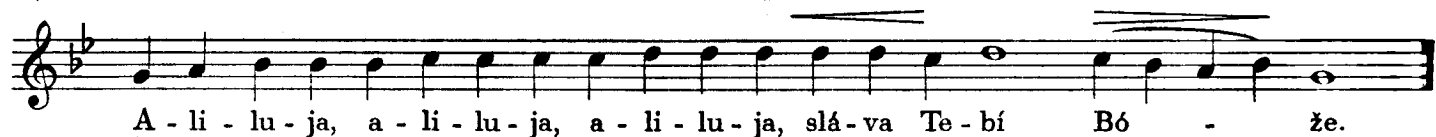
 i my Te - bí vo - pi - jem: bla - hos - lo - vén hrjadýj vo í - mja Hos - pód - ne.

(Podobno spivajetsja i Veličanije inšich praznikov)

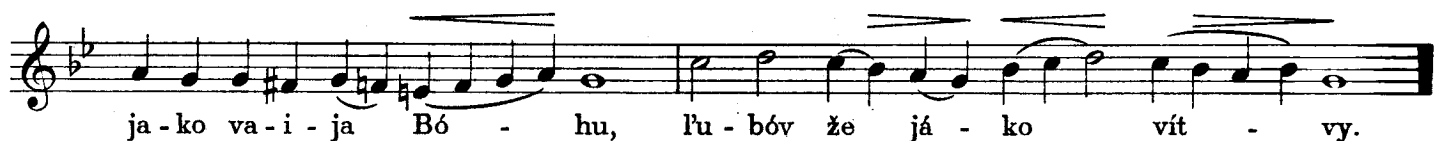
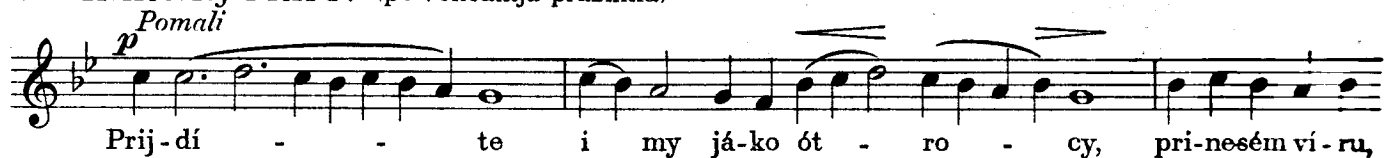
Stich:

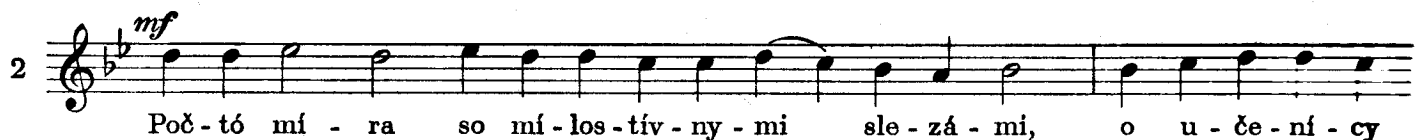
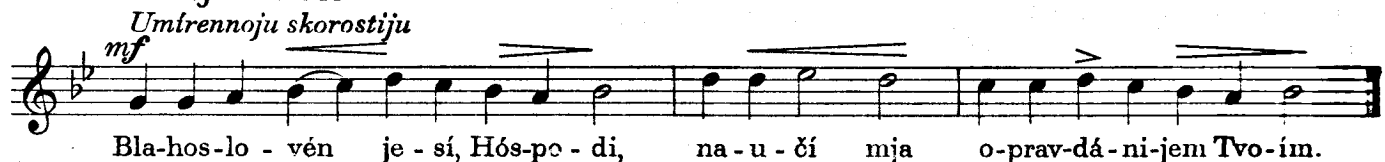
(Podobno spivajutsja i dalši stichi)

BOLHÁRSKIJ PRÍPIV (po Veličanju praznika)

ÁNHELSKIJ SOBÓR

3 *mf*

Zi - lá rá - no, Mi - ro - nó - si - cy te - čá - chu ko hró - bu Tvo - je - mú,

ry - dá - ju - ščy - ja, no pred - stá knim án - hel i re - čé: ry - dá - ni - ja vré - mja pre - stá,

ne plá - či - te, vos - kre - se - ni - je že A - pós - to - lom rcý - te.

4 *mf*

Mi - ro - nó - si - cy že - ný so mí - ry pri - šéd - šy - ja ko hró - bu Tvo - je - mu,

Spá - se, ry - dá - chu, Án - hel že knim re - čé, hla - hó - ľa: čo so mért - vy - mi

ži - vá - ho po - my - šľá - je - te?, já - ko Boh bo vos - kré - se ot hró - ba.

5 *mf*

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu: Po - kloním - sja Ot - cú,

i Je - ho Sý - no - vi, i Svja - tó - mu Dú - chu, svja - tíj Trój - ci vo je - dí - nom

su - ščes - tví, so Se - ra - fí - my zo - vú - šče: svjat, svjat, svjat je - sí, Hós - po - di.

6

I ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kóv, a - míň: Žiz - no - dáv - ca róžd - ši,

hri - chá, Dí - vo, A - dá - ma iz - bá - vi - la je - sí, rá - dosť že Jé - vi

vo pe - čá - li mís - to po - da - lá je - sí: pád - šy - ja že ot žíz - ni,

ko sej na - prá - vi, iz Te - bé Vo - plo - tí - vyj - sja Boh i če - lo - vík.

Adagio

A - li - lu - ja, a - li - lu - ja, a - li - lu - ja, slá - va Te - bí Bó - že.

STEPÉNNÁ hl. 4. (na vsi svjata)

p Umilno

1

Ot jú - nos - ti mo - je já mnó - zi bó rjut

mja strás - - ti: no Sam

mja zas - tu - pí, i spa - sí, Spá - se moj.

2

Ne - na - ví - da - šči - ji Cér - kov, po - sty - dí - te - sja ot Hos - po - da:

já - ko tra - vá bo oh - ném bú - de - te iz - - só - chše.

p Recit.

3

Slá - va Ot - ců i Sý - nu i Svja - tó - - mu Dú - chu:

mf Tichse

Svja - tým Dú - chom vsjá - ka du - šá ži - vít - sja,

i čis - to - tó - ju voz - vy - šá - jet - sja, svit - lí - jet - sja

troj - čes - kim je - dín - stvom svjá - ščen - no - táj - ňi.

mf Recit.

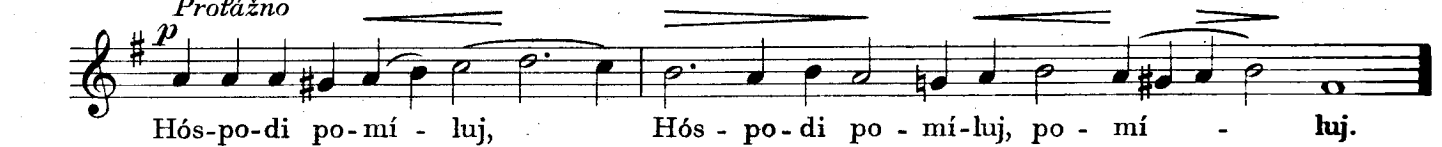
4

I ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kóv, a - miň: Svja - tým

Dú - chom tó - čat - sja bla - ho - dát - ny - ja stru - jí,

na - pa - já - ju - šče vsjá - ku tvarj ko o - živ - lé - ni - ju.

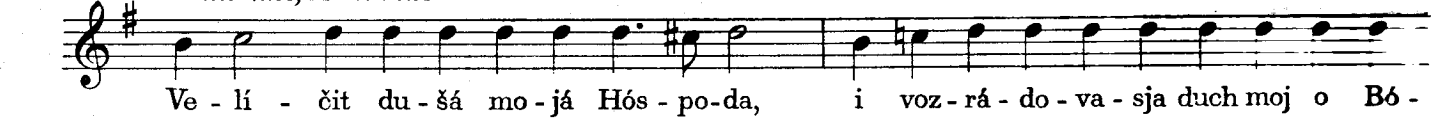
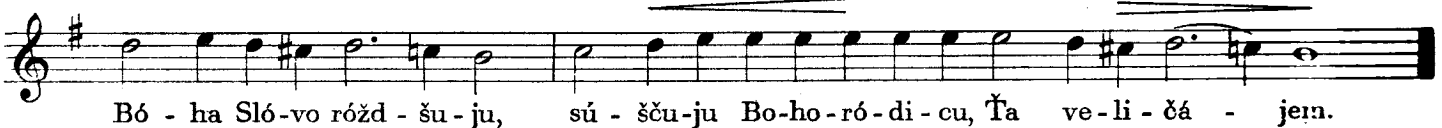
EK TENIJA

Protážno

V PRÁZDNÍKI NA ÚTRENÍ PO EVANHÉLIJU

Umírenno

VELIČÁNÍJE PRESV. BOHORÓDICY

Umírenno, RecitandoPodobno i ďalši stichi
a po každom z nich

VELIČANIE NA UTRENI VMISTO „ČESTNÍŠUJU

Pomalu
p

Ve - li - čáj, ve - li - čáj, du - šé mo - já, du - šé mo - já,
vos - kre - sív ša - ho iz mért - vych, če - tve - ro - dnév - na - ho Lá - za - rja.

PREBLAHOŠLOVENNA

Moderato
mf

Pre - bla - hos - lo - vén - na je - sí, Bo - ho - ró - di - ce Ďí - vo: Vo - pló - ščim bo
sja iz Te - bé, ád pl'i - ní - sja, A - dám voz - zvá - sja, kl'át - va po - tre - bí - sja, Jé - va
svo - bo - dí - sja, smert' u - mert - ví - sja, i my o - ží - chom; tím po - jú - šče vo - zo - pi - jém:
bla - hos - lo - vén Christós Boh naš, iz - vó - li - vyj tá - ko, slá - va Te - bí.

SLAVOSLÓVIJE

Umirennuju skorostiju
mf

Slá - va vo výš - nich Bó - hu, i na zem - lí mir, vo če - lo - ví - cich bla - ho -
vo - lé - ni - je. Chvá - lim Ťa, bla - hos - lo - vím Ťa, klá - ňa - jem - ti - sja,
sla - vo - sló - vim Ťa. Bla - ho - da - rím Te - bé, ve - lí - ki - ja rá - di slá - vy Tvo - je - já,
Hós - po - di, Ca - rjú ne - bés - nyj. Bó - že Ót - če, vse - der - ží - te - ľu, Hós - po - di
Sý - ne je - di - no - ród - nyj, I - sú - se Christé, i Svja - týj Dú - še, Hós - po - di Bó - že:
Ahn - če Bó - žij, Sý - ne Ótč. Vzá - m - ľaj hrích mí - ra, po - mí - ľuj nas. Vzá - m - ľaj hri - chí mí - ra,
prij - mí mo - ľít - vy ná - ša. Si - dáj o - des - nú - ju Ot - cá, po - mí - ľuj nas.

p

Já - ko Ty je - dín svjat, Ty je - dín Hos - pód', I - sús Christós, vo slá - vu Bó - ha
 Ot - cá, a - míň. Na vsjak deň bla - hos - lo - vím Ťa, i vos - chvá - lim í - mja Tvo - je
 vo - vík, i vo vík ví ka. Spo - dó - bi, Hós - po - di, v deň sej, bez hri - chá
 so - chra - ní - ti - sja nam. Bla - hos - lo - vén je - sí, Hós - po - di, Bó - že o - təc ná - ŝich,
 i chváľ - no i pro - sláv - len - no í - mja Tvo - je vo ví - ki, a - míň.
 Bú - di, Hós - po - di, mí - losť Tvo - já na nas, já - ko - že u - po - vá - chom na Ťa.
 Bla - hos - lo - vén je - sí, Hós - po - di, na - u - ōi nas o - prav - dá - ni - jem Tvo - ím.
 Bla - hos - lo - vén je - sí, Vla - dý - ko, vra - zu - mí nas o - prav - dá - ni - jem Tvo - ím.
 Bla - hos - lo - vén je - sí, Svja - týj, pro - svi - tí nas o - prav - dá - ni - ji Tvo - í - mi.
 Hós - po - di, pri - bí - žiš - če byl je - sí nam, vo rod i rod. Az rich: Hós - po - di,
 po - mí - luj mja: i is - ci - lí dú - ŝu mo - jú, já - ko so - hri - ŝich Te - bíl
 Hós - po - di, k Te - bí pri - bí - hóch, na - u - ōi mja tvo - rí - ti vó - ľu Tvo - jú
 já - ko Ty je - sí Boh moj. Já - ko u Te - bé ješ is - tóč - nik ži - vo - tá i vo
 svi - ťi Tvo - jem úz - rim svit. Pro - bá - vi mí - losť Tvo - jú ví - duš - čím Ťa.

SVJATÝJ BÓŽE (po Slavosloviji na Utreni - „SVJATÝJ BÓŽE“ - č. 1.)

IV. OSMOHLASNIK – OKTOICH

I. HLAS PERŠIJ

BOH HOSPÓĎ

Pomali
p

Boh Hos-póĎ, i ja - ví - sja nam, bla-hos - lo-vén hrja-dýj vo í-mja Hos-póĎ - ne.

TROPÁRJ

Ká - me - ni za - pe - čá - ta - nu ot Ju - dej, i vó - i - nom stre - hú - ščim pre - čís - to - je
 tí - lo Tvo - jé, vos - kresl je - sí tri - dnév - nyj Spá - se, dá - ru - jaj mí - ro - vi žizň,
 se - hó rá - di sí - ly ne - bés - ny - ja vo - pi - já - chu Ti, Žiz - no - dáv - če:
 slá - va vos - kre - sé - ni - ju Tvo - je - mú, Chris - té: slá - va cárs - tvi - ju Tvo - je - mú,
 slá - va smo - tré - ni - ju Tvo - je - mú, je - dí - ne če - lo - vi - ko - lúb - - če.

Kondak - tak
jak Troparj.

PROKÍMEN ÚTRENÍ

mf

Ný - ňi vos - kres - nú, hla - hó - let Hos - póĎ, po - lo - žú - sja vo spa -
 sé - ni - je, ne o - bi - ňú - sja o ném, ne o bi - ňú - sja o nem.

VSJAKOJE DYCHANÍJE

Vsja - ko - je dy - chá - ni - je da chva - lít
 Hos - po - da, da chva - lít Hos - po - - - da.

KANON

*Umirénno**mf*

1

Tvo - já po - bi - dí - tel' - na - ja des - ní - ca bo - ho - l'íp - no
 vo krí - pos - ti pro - sla - vi - sja: ta bo Bez - smért - ne,
 já - ko vse - mo - hú - šča - ja pro - tiv - ny - ja so - tré,
 Iz - ra - il' - tá - nom púť vo hlu - bi - ní no - vo - so - dí - lav - ša - ja.

3

Je - dí - ne ví - dyj če - lo - ví - čes - ka - ho su - ščes - tvá né - mošče,
 i mi - los - tiv - nov ne o - bol - kít - sja, pre - po - já - ši mja s vy - so - tý sí - lo - ju,
 já - že vo - pí - ti Te - bí, Svja - týj: o - du - šev - lén - nyj Chrá - me
 ne - iz - re - čén - ny - ja slá - vy Tvo - je - já, Če - lo - ví - ko - lúb - če.

4

Hó - ru Ťa bla - ho - dá - ti - ju Bo - ži - je - ju pri - o - si - nén - nu - ju,
 pro - zor - lí - vy - ma Av - va - kúm u - smo - trív o - čí - ma, Dí - vo:
 iz Te - bé i - zý - ti chris - ti - ján - sko - mu pro - voz - hla - šá - še Svja - tó - mu,
 vo spa - sé - ni - je ná - še i ob - nov - lé - ni - je.

5

Pro-svi-tí - vyj si - já - ni - jem pri-šest-vi - ja Tvo-je - hó, Chris - té,
i os-vi-tí - vyj kres-tóm Tvo-ím mí-ra kon - cý, serd - cá pro-svi-tí
sví-tom Tvo-je-hó bo-ho-ra - zú-mi-ja, pra-vos-láv - no po-júš - čich Ťa.

6

O - bí - de nas po-slíd-ňa - ja bézd - na, i nič iz - bav-lá-jaj, vmi-ní-chomsja
já - ko óv - cy za - ko - lé - ni-ja; spa-sí ľú - di Tvo - já, Bo - že náš:
Ty bo krí - pcať ne - mošč - stvú-ju - ščich i is-prav - le - - ni - je.

7

Te - bé úm - nu - ju, Bo - ho - ró - - di - ce,
pešč raz-smo-trjá - jem vír - ni - ji: já - ko - že bo ót - ro - ki spa-sé tri
Pre - voz - no - sí - myj, mir ob - no - ví, vo čré - vi Tvo-jém vse - cíl,
chvál - nyj ot - cév Boh, i pre - pro - - sláv - len.

CHVALÍM BLAHOŠLOVÍM

Chva- lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi, po - jú - šče
i pre - voz - no - sjá - šče Je - hó vo vsja ví - - ki.

8

Vpe - ščí ó - tro - cy Íz - ra - i - le - vy, já - ko - že vhor - ni - li,
do - bró - to - ju bla - ho - čes - ti - ja čis - ti - je zlá - ta
ble - ščí - chu - sja hla - hó - luš - če: bla - hos - lo - ví - te vsja d'i - lá Hos - pód - ňa
Hós - po - da, pój - te, i pre - voz - no - sí - te vo vsja ví - ki.

9

Ób - raz čis - ta - ho rož - des - tvá Tvo - je - hó,
oh - ne - pa - lí - ma - ja ku - pi - ná po - ka - zá ne - o - pál' - na - ja;
i ný - ňi na nas na - pás - tej svi - rí - pi juš -
ču - ju u - ha - sí - ti, mó - lím - sja, péšč, da Ťa, Bo - ho - ró - di - ce,
ne - pres - tán - no ve - li - čá - jem.

SVJÁT HOSPÓĎ

Svjat Hos - pód' Boh naš svjat Hos - - pód' Boh naš
svjat Hos - pód' Boh naš.

Irmos hl. 1 - ho maje šče sľidujuči samopodobňi:

1. „CHRISTOS RAŽDAJETSJA“ spivajetsja na Roždestvo Christovo.
2. „PREUKRAŠENNAJA“ spivajetsja na Uspenije.
3. „BOŽESTVENŇIŠIJ PROOBRAZÍ“ spivajetsja v Neděľu Krestopoklonnu, ale u nas na hlas zvyčajneho Irmosa.

SAMOHLÁSEN

Slá - va Ot - cú i Sý - nu, i Svja - tó - mu Dú - chu.

STICHÍRÁ

Ve - čer - ni - ja ná - ša mo - lít - vy, prij - mí svja - týj Hós - po - di, i po - dážd nam os - tav -

lé - ni - je hri - chón, já - ko je - dín je - sí jav - léj v mí - ri vos - kre - sé - ni - je.

I NÝŇI

I ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kón, a - miň.

SAMOPODÓBŇI

NEBÉSNYCH ČINÓV RÁDOVANIJE

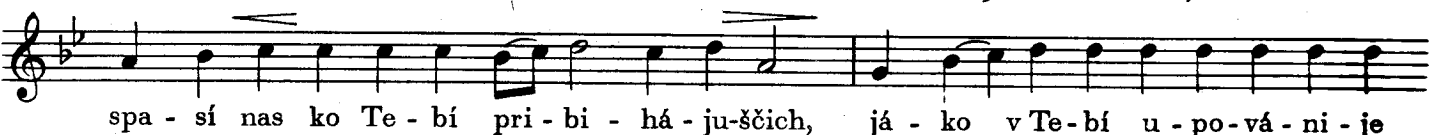
1

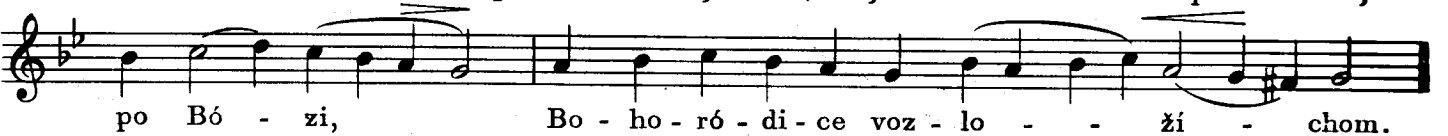
Ne - bés - nych Či - nów rá - do - va - ni - je, i na zem - lí če - lo - ví - kom

krip - ka - ja po - moš - ňi - ce, Pre - čis - ta - ja Ďí - vo,

spa - sí nas ko Te - bí pri - bi - há - ju - šich, já - ko v Te - bí u - po - vá - ni - je

po Bó - zi, Bo - ho - ró - di - ce voz - lo - - ži - chom.

PRECHVÁLNIJI MŮČENICY

2

Pre - chvál - ni - ji Mú - če - ni - cy, vas zem - lá ne po - ta - í - la jest,

no né - bo pri - ját vy, i ot - ver - zó - ša - sja vam ráj - ski - ja dvě - ri,

i vnútrj býv - še, dré - va ži - vót - na - ho na - slaž - dá - je - te - sja; Chris - tó - vi mo -

lí - te - sja, da - ro - vá - ti du - šám ná - šim mir, i vé - li - ju mí - losť.

O DÍVNOJE ČÚDO

3

O dív - no - je čú - - do, is - tóč - nik žíz - ni
 vo hró - bi po - la - há - jet - sja, i l'ist - vi - ca kne - be - sí hrob
 by - vá - jet. Ve - se - lí - sja, Het - si - má - ni - je,
 Bo - ho - ró - di - čen svja - týj dó - me: vo - zo - pi - ím,
 vir - ni - ji, Hav - ri - í - la i - mú - šči či - no - na - čál' - ni - ka:
 Bla - ho - dát - na - ja, rá - duj - sja, s To - bó - ju Hos - pód', po - dá -
 jáj mí - ro - vi To - bó - ju vé - li - ju mí - lost'.

BOLHAR

4

Ká - ja ži - tej - ska - ja slá - dost' pre - by - vá - jet pe - čá - li ne - pri - část - na;
 ká - ja li slá - va sto - íť na zem - lí ne - pre - lóž - na? Vsja sí - ni ne -
 mošč - níj - ša, vsja sna pre - lést - níj - ša: je - dí - ňim mno - vé - ni - jem i
 si - já vsja smert' pri - jem - let. No vo svi - ťi Chris - té li - cá Tvo - je - ho,
 i vo na - slaž - dé - ni - ji Tvo - je - já kra - so - tý, je - hó - že iz - brál je - sí
 u - po - kój, já - ko če - lo - vi - ko - - lú - - bec.

2. HLAS DRUHÍJ

BOH HOSPÓD

Boh Hos - pód' i ja - ví - sja nam, bla - hos - lo - vén hrja - dýj vo í - mjá Hos - pód - ne.

TROPÁRJ

Jeh - dá sniz - šél je - sí ko smér - ti, Ži - vo - té bez - smert - nyj, toh - dá á - da
u - mert - víl je - sí blis - tá ni - jem bo - žest - vá, jeh - dá - že i u - mér - šy - ja
ot pre - is - pód - nych vos - kre - síl je - sí, vsja sí - ly ne - bés - ny - ja vzy - vá - chu:
Žiz - no - dáv - če, Chris - té Bó - že naš, slá - va Te - bí.

Kondák - tak jak tropárj.

PROKIMEN UTRENI

Vos - tá - ni, Hós - po - di Bó - že moj, po - ve - lí - ni - jem, úm - že za - po - ví - dal je - sí,
i sónm ľu - déj o - bý - det Ťa, i sónm ľu - déj o - bý - det Ťa.

VSJÁKOJE DYCHÁNIJE

Vsjá - ko - je dy - chá - ni - je da chva - lít Hós - po - da,
da chva - lít Hós - po - da.

KANON

1 Vo hlu - bi - ňí po - to - pí drév - le, fa - ra - o - nít - sko - je vse - vó - in -
stvo pre - o ru - žen - na sí - la, vo - plošč - še - je - sja že Sló - vo,
vse - zlób - nyj hrich po - tre - bí - lo jest, pre - pro - sláv - len - nyj Hos - pód',
sláv - no bo pro - slá - vi - - - sja.

3 Pro - cvi - lá - jest pus - tý - ňa, ja - ko krin, Hós - po - di:
ja - zý - čes - ka - ja ne - plo - dáš - ča - ja cír - kov pri - šést - vi - jem Tvo - ím:
v nej - že u - tver - dí - sja mo - já sérd - - ce.

4 Pri - šél je - sí ot Dí - vy, ne cho - dá - taj ni án - hel,
no sam Hós - po - di, vo - plóš - sja, i spásl je - sí vse - hó mja če - lo - ví - ka.
Tím zo - vú Ti: slá - va sí - ňi Tvo - jáj, Hós - po - - di.

5 Cho dá taj Bó hu i če lo ví kom byl je sí, Chris té Bó že;
To - bó - ju bo, Vla - dy - ko ko svi - to - na čál - ni - ku Ot - cú
Tvo - je - mú, ot nó - šči ne - ví - dí - ni - ja, pri - ve - dé - ni - je í - ma - my.

6 Vo béd - ňi hri - chov - nij va - lá - - ja - sja, ne - iz - slíd - nu - ju
mi - lo - sér - di - ja Tvo - je - hó pri - zy - vá - ju béd - nu:
ot tli, Bó - že, mja voz - ve - - dí.

7 Bo - ho - pro - tiv - no - je ve - ří - ni - je bez - za - kón - nu - ju - šča - ho

mu-čí - te - la vy - sók plá-meň voz - nes - ló jest: Christós že
 pros - tré bo - ho - čes - tí - vym ot - ro - kom ró - su du -
 chov - nu - ju, sýj bla - hos - lo - vén, i pre - pro - sláv - - len.

CHVALÍM, BLAHOŠLOVÍM

Chva - lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi,
 po - júš - če i pre - voz - no - sjá - šče Je - hó vo vsja ví - ki.

8

Pešč i - noh - dá óh - nen - na - ja vo Va - vi - ló - ňi. d'ij - stva raz -
 di - lá - še, Bó - ži - im ve - lí - ni - jem: chal - dé - ji o - pa - lá - ju - šča - ja,
 vír - ny - ja - že o - ro - šá - juš - ča - ja, po - juš - či - ja:
 bla - hos - lo - vi - te vsja di - lá Hos - pód - ňa Hós - po - - da.

9

Bez - na - čál - na Ro - dí - te - la Syn, Boh i Hos - pód,
 vo - plóšč - sja ot Dí - vy, nam ja - ví - sja, o - mra - čen - ny - ja
 pro - svi - tí - ti, so - brá - ti ras - to - čén - na - ja:
 tím vse - pí - tu - ju Bo - ho - ró - di - cu ve - li - čá - - jem.

SVJAT HOSPÓĎ

Svjat Hos - pód' Boh naš, svjat Hos - pód' Boh naš,
svjat Hos - pód' Boh naš.

Irmos hl. 2-ho maje šče s'lidujuči samopodobňi:

1. „HRJADITE LUDIJE“ - spivajetsja na Novyj Rok i Roždestvo Presv. Bohorodici.
2. „HLUBINÝ OTKRÝL“ - spivajetsja na Bohojavlenije.
3. „MOJSEJSKUJU PISŇ“ - spivajetsja v Ned' Bludnoho syna i Mironosic.
4. „POÍM HOSPODEVI“ - spivajetsja v praznik proroka Iliji.

Pod č. 3 i 4 u nas spivajutsja na hlas zvyčajneho Irmosa.

SAMOHLÁSEN

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu.

STICHÍRA

Préz-de vik ot Ot - cá róžd - še - mu - sja Bó - ži - ju Sló - - vu,
vo - plóšč - še - mu - sja ot Dí - vy Ma - rí - ji, prij - dí - te po - klo - ním - sja,
krest bo pre - ter - pív, po - hre - bé - ni - ju pre - da - dé - sja, já - ko sam vos - cho - tí:
i vos - krés iz mért - vych, spa - sé mja za - bluž - dá - ju - šča - ho - če - lo - ví - ka.

I NÝŇI

I ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kóv, a - miň.

SAMOPODÓBŇI

JEHDÁ OT DRÉVA

1 Jeh - - dá ot dré - va Ťa mért - va, A - ri - maf - tej sňat
vsich Ži - vo - tá, smír - - no - ju i pla - šča - ní - ce - ju Ťa,

Chris - té, ob - vít, i ľu - bó - vi - ju pod - vi - za - še - sja,
 sérd - cem i ust - ná - mi tí - lo ne - tlín - no - je Tvo - jé ob - lo - by - zá - ti:
 o - - bá - če, o - der - žim strá - chom, ra - du - ja - sja vo - pi - já - še Ti:
 slá - va sniz - chož - dé - ni - ju Tvo - je - mú, Če - lo - vi - ko - ľúb - če.

DÓME EVFRÁTOV

Dó - - - me Ev - frá - tov, hrá - -
 de svja - - týj, pro - ró - kov slá - vo, u - -
 kra - sí dom, v ném že Bo - žést - ven - nyj raž - dá - jet - sja.

BOLHAR

Já - ko cvit u - vja - dá - - jet i já - ko siň mí - mo -
 hrja - - dét, raz - ru - šá - jet - sja vsjak če - lo - - vik:
 pá - ki že hla - sjáš - čej tru - - bí, mért - vi - ji já - ko v trú - si vsi
 vos - tá - - nut ko Tvo - je - mú stri - té - ni - ju, Chris - té Bó - - že;
 toh - dá Vla - dý - ko, dúch ra - bá Tvo - je - hó je - hó - že pres - tá - vil je - sí
 ra - bý Tvo - je - já jú - že
 ot nas, v svja - tých Tvo - ích vči - ni se - le - ni - - ich.

4. „KÍIMI POCHVALNYMI“ - sej samopodoben u nas spivajetsja na hlas stichiry.

3. HLAS TRETÍJ

BOH HOSPÓD

Boh Hos-pód i ja - ví-sja nam, bla-hos-lo-vén hrja-dýj vo í - mja Hos-pód-ne.

TROPÁRJ

Da ve - se-lát-sja ne-bés-na-ja, / da rá-du-jut-sja zem-ná-ja,

ja - ko so-tvo-rí der-žá - vu myš-ce - ju svo-jé - ju Hos-pód,

po-prá smér-ti - ju smert, per-ve-nec iz mért-vychbyst, iz ōré - va á - do - va

iz - bá - vi nas, i po-da-dé mí-ro-vi vé - li - ju mí - losť.

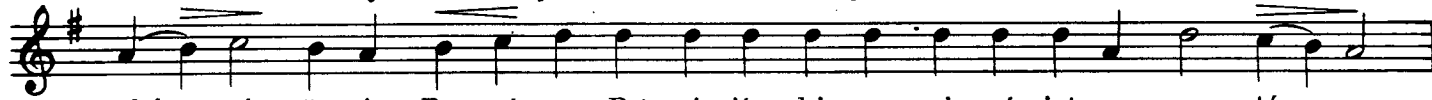
KONDÁK

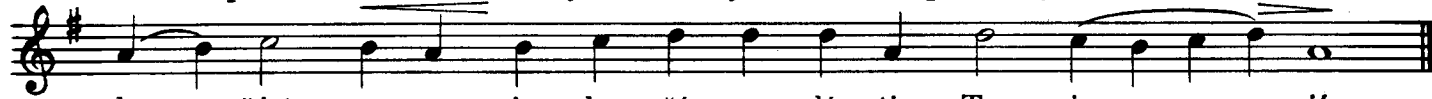
Vos - krésť je - sí dnesj iz hró - ba, Ščéd-re, i nas voz-vél je - sí

ot vrát smért-ných: dnesj A - dám li - kú-jet i rá-du-jet - sja Jé - va,

vkú - pi že i Pro-ró - cy s Pat - ri - jár - chi vos - pi - vá - jut ne - pres - tán - no

bo - žést - ven - nu - ju der - žá - vu vlás - ti Tvo - je - - - já.

PROKÍMEN ÚTRENÍ

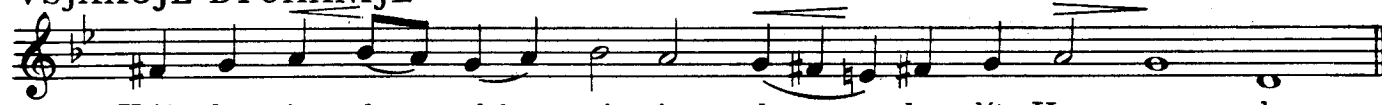

Rcý - te vo ja - zý - cich, já - ko Hos - pód vo - ca - rí - sja,

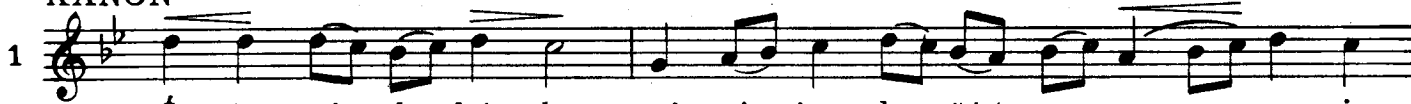
í - bo is - prá - vi vse - lén - nu - ju, já - že ne po - dví - žit - sja.

VSJÁKOJE DYCHÁNIJE

Vsjá - ko - je dy - chá - ni - je da chva - lít Hos - po - da.

KANON

1 í - že vó - dy drév - le má - ni - jem bo - žést - ven - nym vo je -

dí - no són - mi - šče so - vo - ku - pí - vyj, i raz - di - lí - vyj mó - re
 Iz - ra - il - skim ľú - dem; sej Boh naš pre - pro - sláv - len jest,
 To - mú je - dí - no - mu po - ím: já - ko pro - slá - vi - sja.
 3 Í - že ot ne - súš - čich vsja pri - ve - dýj, Sló - vom so - zi - dá - je -
 ma - ja, so - ver - šá - je - ma - ja Du - chom, vse - der - ží - te - ľu
 Vla - dý - ko, vo ľub - ví Tvo - jěj u - tver - dí me - né.
 4 Po - lo - žil je - sí knam tvér - du - ju ľu - bów Hós - po - di;
 je - di - no - ród - na - ho bo Tvo - je - hó Sy - na za ný na smert' dál je - sí. Tím - že
 Ti zo - vém bla - ho - da - rjá - šče: slá - va sí - ľi Tvo - jěj, Hós - po - di.
 5 K Te - bí ú - tren - ňu - ju vsích Tvor - cú, pre - i - mú - šče - mu vsják
 úm mí - ro - vi: za - né svit po - ve - ľí - ni - ja Tvo - já, v nich - že na - stá - vi mja.
 6 Béd - na po - slíd - ňa - ja hri - chów o - bý - - de mja, i is - če - zá -
 jet duch moj; no pros - trýj, Vla - dý - ko, vy - só - ku - ju Tvo - jú mýš - cu,
 já - ko Pe - trá mja, U - prá - vi - te - ľu, spa - sí.

7

Já - ko - že drév - le bla - ho - čes - tí - vy - ja tri ó - tro - ki
o - ro - síl je - sí vo plá - me - ni . chal - déj - sťim svit - lym
Bo - žest - vá oh - ném, i nas o - za - rí: bla - hos - lo - vén je - sí
vzy - vá - ju - šči - ja, Bó - - že o - təc ná - šich.

CHVALÍM, BLAHOŠLOVÍM

Recitando

Chva - lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi, po - jú - šče
i pre - voz - no - sjá - šče Je - hó vo vsja ví - - ki.

8

Ne - ster - pí - mo - mu oh - ňú so - je - dl - ní - v - še - sja, bla - ho - čes - tí -
ja pred - stá - te - li jú - no - ši, plá - me - nem že ne - vrež - dé - - ni
bo - žést - ven - nu - ju písň po - já - chu: bla - hos - lo - ví - te vsja d'i - lá Hos - pód - ňa
Hós - po - da, i pre - voz - no - sí - te vo vsja ví - ki.

9

Nó - vo - je čú - do i bo - ho - ľíp - no - je: Ďi - ví - čes - ku - ju bodverj za - tvo -
rén - nu - ju já - vi pro - chód - dit Hos - pód', náh vo vchód'i, i plo - to - nó - sec
ja - ví - sja vo is - chód'i Boh, i pre - by - vá - jet dverj za - tvo - rén - na.
Si - jú ne - iz - re - čén - no já - ko Bo - ho - má - terj ve - li - čá - jem.

SVJAT HOSPÓĎ

Svjat Hos-pód' Boh naš, svjat Hos-pód' Boh naš, svjat Hos-pód' Boh naš.

Irmos hl. 3 - ho maje šče samopodoben:

„SÚŠU HLUBORODITEĽNUJU“ spivajetsja na Stritenije.

SAMOHLÁSEN

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - - chu.

STICHÍRA

Tvo-ím kres-tóm, Christé Spá - se, smér-ti der-žá - va raz - ru - ší - sja,
i di - á - vo - ľa pré - leš' u - prazd - ní - sja: rod že če - lo - ví - čes - kij
ví - ro - ju spa - sá - je - myj, písň Te - bí vseh - dá pri - nó - sit.

SLÁVA K SAMOPODOBNU: KRASOŤÍ

I ný - ňi i pris - no i vo ví - ki vi - kóv a - miň.

SAMOPODÓBEN

1 Kra - so - ťi dív - stva Tvo - je - hó, i pre - svít - lij čis - to - ťi Tvo - jěj,
Hav - ri - il div - já - sja, vo - pi - ja - še Ti, Bo - ho - ró - di - ce: kú - ju
Ti po - chva - lu pri - ne - sú dos - tój - nu - ju? čto že voz - i - me - nú - ju Ťa?
ne - do - u - mi - vá - ju - sja i u - ža - sá - ju - sja, ťim - že já - kc
po - ve - ľin bych, vo - pi - jú Te - bí: rá - duj - sja Bla - ho - dát - na - ja.

2. Bolhar: VSJA SUJETÁ ČELOVIČESKAJA ... podoben stichiri hl. 3.

4. HLAS ČETVERTYJ

BOH HOSPÓĎ

Boh Hos - pód' i ja - ví - sja nam, bla - hos - lo - vén hrja - dyj vo í - mja Hos - pód - ne.

TROPÁRJ

Sví - lu - ju vos - kre - sé - ni - ja pró - po - viď, ot Án - he - la u - ví - điv - še

Hos - pód - ňã u - če - ní - cy, i prá - đid - ne - je o - suž - dé - ni - je ot - vérh - še,

A - pós - to - lom chvá - laš - če - sja hla - hó - la - chu: is - pro - vér - že - sja smert',

vos - kré - se Chris - tós Boh, dá - ru - jaj mí - ro - vi vé - li - ju mí - lost'.

KONDÁK

Spas i Iz - bá - vi - tel' moj, iz hró - ba já - ko Boh,

vos - kre - sí ot úz zem - no - ród - ny - ja, i vra - tá á - do - va

so - kru - ší, i já - ko Vla - dý - ka vos - kré - se tri - dné - ven.

PROKÍMEN ÚTRENÍ

Recitando
Vos - kres - ní, Hós - po - di, po - mo - zí nam, i iz - bá - vi nas í - me - ne Tvo - je - -

hó rá - di, i iz - bá - vi nas í - me - ne Tvo - je - hó rá - - di.

VSJÁKOJE DYCHÁNIJE

Vsja - ko - je dy - chá - ni - je da chva - lít Hós - po - da,

da chva - lit Hós - po - - da.

7 *p*

Vpe - ščí per - síd - stíj Av - ra - ám - stí - ji ó - tro - cy, lů - bó - vi - ju
 bla - ho - čés - ti - ja pá - če, né - že - li plá - me - nem o - pa - lá - je - mi vzy - vá - chu:
 bla - hos - lo - vén je - sí vo chrá - mi slá - vy Tvo - je - já, Hós - po - di.

CHVALÍM, BLAHSLOVÍM

Recitando

mf

Chva - lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi,
 po - jú - šče i pre - voz - no - sja - šče Je - hó vo vsja ví - ki.

8

Rú - ci ras - pros - tér Da - ni - íl, l'vón zi - já - ni - ja v ró - vi zat - - če,
 óh - nen - nu - ju že sí - lu u - ha - sí - ša, do - bro - dí - te - li - ju
 pre - po - já - sav - še - sja, bla - ho - čés - ti - ja ra - čí - te - li ót - ro - cy
 vzy - vá - ju - - šče: bla - hos - lo - ví - te vsja đí - lá Hos - pód - ňa, Hós - po - da.

9 *p*

Ká - meň ne - ru - ko - síč - nyj, ot ne - si - kó - my - ja ho - rý Te - bé, Đí - vo,
 kra - je - u - hól - nyj ot - si - če - sja, Chris - tós so - vo - ku - pí - vyj
 ras - to - já - šča - ja - sja jes - tes - tvá: tím ve - se - lá - šče - sja,
 Ľa Bo - ho - ró - di - ce, ve - li - čá - jem.

7 *p*

Vpe - ščí per - síd - stíj Av - ra - ám - stí - ji ó - tro - cy, lú - bó - vi - ju
 bla - ho - čes - ti - ja pá - če, né - že - li plá - me - nem o - pa - lá - je - mi vzy - vá - chu:
 bla - hos - lo - vén je - sí vo chrá - mi slá - vy Tvo - je - já, Hós - po - di.

CHVALÍM, BLAHOSLOVÍM

Recitando

mf

Chva - lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi,
 po - jú - šče i pre - voz - no - sja - šče Je - hó vo vsja ví - ki.

8

Rú - ci ras - pros - tér Da - ni - íl, l'vón zi - já - ni - ja v ró - vi zat - - čé,
 óh - nen - nu - ju že sí - lu u - ha - sí - ša, do - bro - dí - te - li - ju
 pre - po - já - sav - še - sja, bla - ho - čes - ti - ja ra - čí - te - li ót - ro - cy
 vzy - vá - ju - - šče: bla - hos - lo - ví - te vsja d'í - lá Hos - pód - ňa, Hós - po - da.

9 *p*

Ká - meň ne - ru - ko - síč - nyj, ot ne - si - kó - my - ja ho - rý Te - bé, D'í - vo,
 kra - je - u - hól - nyj ot - si - čé - sja, Chris - tós so - vo - ku - pí - vyj
 ras - to - já - šča - ja - sja jes - tes - tvá: tím ve - se - lá - šče - sja,
 Ťa Bo - ho - ró - di - ce, ve - li - čá - jem.

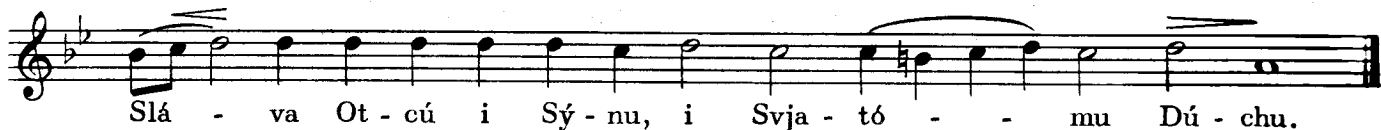
SVJAT HOSPÓĎ

Irmos hl. 4 - ho maje šče sľidujuči samopodobňi:

1. „TRISTATY KRIPKIJA“ - spivajetsja na Rozdestvo Joana Krestiteľa.
2. „OTVERZU USTA MOJA“ - spivajetsja v prazniky Presv. Bohorodici.
3. „LÍCY IZRAILŠTIJI“ - spivajetsja na Preobraženije.
4. „JAVIŠASJA ISTOČNICY BÉZDNY“ - spivajetsja na Kvitnu neďiľu.
5. „BOŽESTVENNYM POKROVEN“ - spivajetsja na Sošestvije Sv. Ducha.
6. „ŇISŤ TEBI PODOBEN“ - spivajetsja na Petra a Pavla.

SAMOHLÁSEN

STICHIRA HL. 4.

SAMOPODÓBŇI

JÁKO DÓBLĀ VO MÚČENICICH

DAL JESÍ ZNÁMENIJE

2

Dal je - sí zná - me - ni - je bo - já - ščim - sja Te - bé Hós - po - di,
 krest Tvoj čest - - nyj, ím - že po - sra - míl je - sí, na - čá - la tmy
 i vlás - ti, i voz - vél je - sí nas na pér - vo - je bla - žen - stvó,
 tím že Tvo - jé če - lo - ví - ko - lúb - no - je smo - tré - ni - je slá - vim,
 I - sú - se vse - síl' - - ne, Spá - se duš ná - - - šich.

ZVÁNNYJ SVÝŠE BYV

3

Zván - nyj svý - še byv, a ne ot če - lo - - vík, jeh - dá zem - ná - ja
 tmá po - mra - čí ó - či tí - lés - ny - ja, ne - čés - ti - ja ob - li - čá - ja
 si - to - vá - ni - je, toh - dá ne - bés - nyj svit ob - lis - tá mys - le - ni - ji ó - - či,
 bla - ho - čés - ti - ja ot - kry - vá - ja kra - so - tú: tím - že po - znál
 je - sí iz - vo - dá - šča - ho svit iz tmy, Chris - tá Bó - ha ná - še - - - ho,
 Je - hó - že mo - - lí, spas - tí i pro - svi - tí - ti dú - ši ná - - - ša.

UDIVÍSJA JÓSIF

Pomalu

4

U - di - ví - sja Jó - - - síf, jé - že pá - če jes - tes - tvá zrjá,

i vni-má - še mys-li - ju í - že na ru-nó dóžd', vo bez-sí - men-nim
 za - čá - ti - ji Tvo-jém, Bo - ho - - ró - di - ce, ku - pi - nú oh-ném ne - o - pa - lí -
 mu - - ju, žézl A - a - ró - nov pro - zjáb - šij, i svi - dí - tel' - stvu - ja
 ob - rúč - nik Tvoj i chra - ní - - tel', svja - ščen - ni - kom, vzy - vá - še:
 Dí - va raž - dá - - jet, i po rož - dés - tvi pá - ki Dí - vo - ju pre - by - vá - jet.

BOLHAR

HĎÍ JEST' MIRSKÓJE

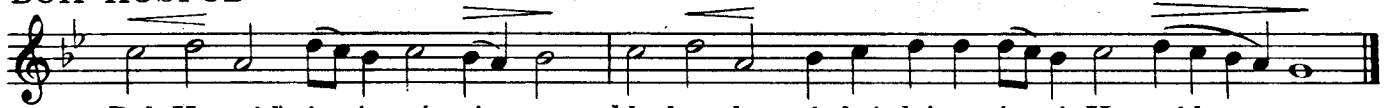
*Pomali**p*

5 Hďí jest' mir - skó - je pri - strás - ti - je; hďí jest' pri - vré - men - nych
 meč - tá - ni - je; hďí jest' zlá - to i sreb - ró; hďí jest' sí - la
 slá - va i kra - sá; Vsja pérst', vsja pé - - pel, vsja síň.
 No prij - dí - te, vo - zo - pi - ím bez - smért - no - - mu Ca - rjú: Hós - po - di,
 víč - nych Tvo - ích bláh spo - dó - bi pres - távl' - ša - ho - - sja ot nas
 pres - távl' - šu - ju -
 u - po - ko - já - ja je - hó, vo ne - sta - rí - ju - ščem sja
 ju
 bla - žen - stvi Tvo - jém.

Další Samopodobní seho hlasu: „JAVILSJA JESI“ i „CHOŤICH SLEZAMI“ u nas spivajutsja na hlas Stichiry.

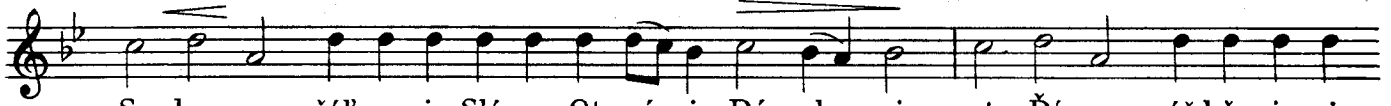
5. HLAS PJATYJ

BOH HOSPÓĎ

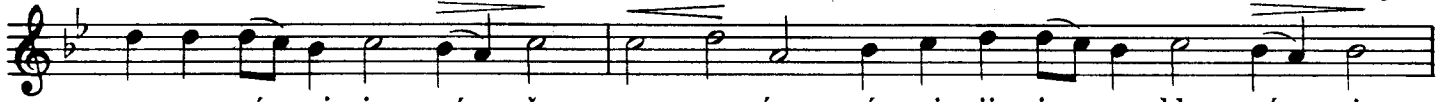

Boh Hos-pód' i ja-ví-sja nam, bla-hos-lo - vén hrjadyj vo i-mja Hos-pód - ne.

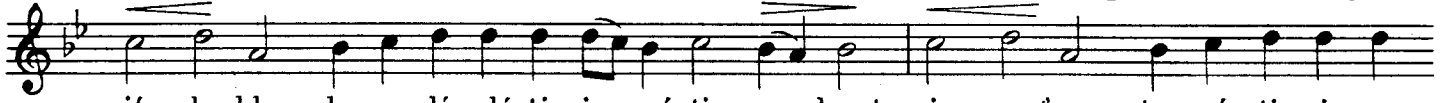
TROPÁR

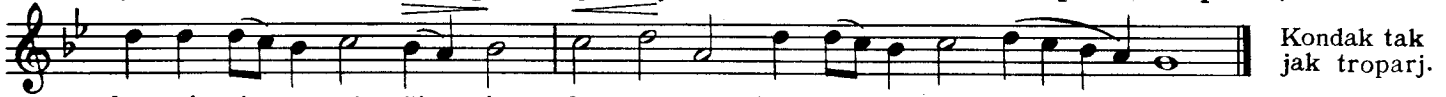
So-bez-na - čál-no-je Sló-vo Ot-cú i Dú-cho-vi, ot Ďí-vy róžd-še-je-sja

na spa-sé - ni - je ná - še, vos - po - ím, vír - ni - ji, i po - klo - ním - sja,

já - ko bla - ho - vo - lí pló - ti - ju vzý - ti na krest, i smert' pre - ter - pí - ti, i vos -

kre - sí - ti u - mér - ši - ja, sláv - nym vos - kre - sé - ni - jem Svo - ím.

Kondak tak
jak troparj.

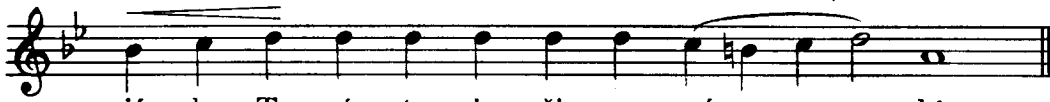
PROKÍMEN ÚTRENÍ

Vos - kres - ní, Hos - po - di, Bo - že moj, da voz - ne - sét - sja ru - ká Tvo - já,

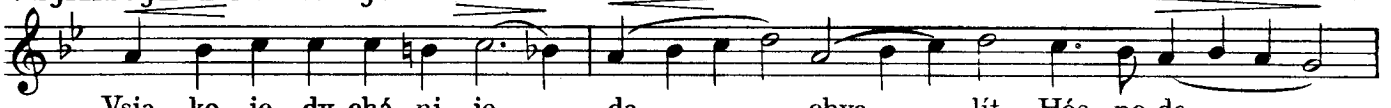

já - ko Ty cár - stvu - je - ši vo ví - ki, vo ví - ki,

já - ko Ty cár - stvu - je - ši vo ví - - ki.

VSJÁKOJE DYCHÁNIJE

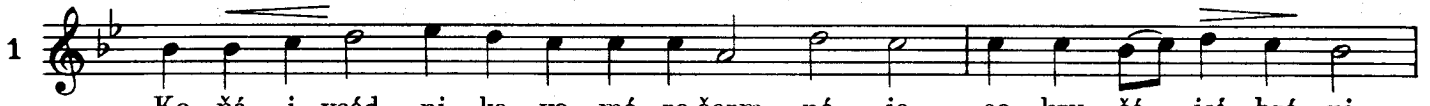

Vsja - ko - je dy - chá - ni - je da chva - lít Hós - po - da,

Hós - - po - da da chva - lít Hós - po - - da.

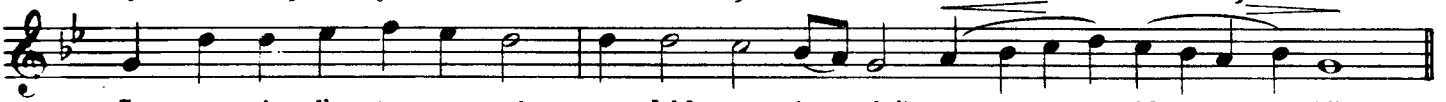
KANON

1 Ko - ňá i vsád - ni - ka vo mó - re čerm - nó - je so - kru - šá - jaf brá - ni

mýš - ce - ju vy - só - ko - ju, Chris - tós is - trja - sé:

Iz - ra - i - la že spa - sé po - bíd - nu - ju písň po - - jú - - šča.

3

Vo - dru - zí - vyj na ni - če - som - že zém - ľu po - ve - ľí - ni - jem Tvo - ím, i po -
 ví - si - vyj ne - o - der - ží - mo ľa - ho - tí - ju - šču - ju, na ne - dví - ži - mim,
 Chris - té, ká - me - ni zá - po - ví - dej Tvo - ích, Cér - kov Tvo - jú
 u - tver - dí, je - dí - ne Blá - že i če - lo - vi - ko - - ľúb - če.

4

Bo - žést - ven - no - je Tvo - je ra - zu - mív is - to - ščá - ni - je, pro - zor - lí - vo Av -
 va - kúm, Chris - té, so tré - pe - tom vo - pi - já - še Te - bí: vo spa - sé - ni - je
 ľu - déj Tvo - ích: spas - tí po - má - zan - ny - ja Tvo - já pri - šél je - - sí.

5

O - di - jáj - sja svi - tom já - ko ri - zo - ju, k Te - bí ú - tre - ňu - ju,
 i te - bí zo - vú: dú - šu mo - jú pro - svi - tí o - mra - čén - nu - ju,
 Chris - té, já - ko je - dín bla - ho - u - - tró - - ben.

6

Ne - is - tóv - stvú - ju - šče - je - sja bú - re - ju, du - še - tľín - no - ju,
 Vla - dý - ko Chris - té, *p* stras - réj mó - re u - kro - tí,
 i ot tľí voz - ve - dí mja já - ko bla - ho - u - - tró - - ben.

7 Pre-voz-no-sí-myj ot-cév Hos-pód', plá-meň u-ha-sí, ót-ro-ki o-ro-sí, so-hlás-no po-júš-čy-ja: Bó-že, bla-hos-lo-vén je - - sí.

CHVALÍM, BLAHOSLOVÍM

Recitando

Chva-lím, bla-hos-lo-vím, po-kla-ňá-jem-sja, Hós-po-de-vi, po-jú-šče i pre-voz-no-sjá-šče Je-hó vo vsja ví-ki. Te-bí Vse-dí-te-lu vo pe-šči ót-ro-cy, vse-mír-nyj lik splét-še po-já-chu: d'i-lá vsjá-ka-ja, Hós-po-da pój-te, i pre-voz-no-sí-te vo vsja ví-ki. I-sá-i-je li-kúj, D'i-va i-mí vo čré-vi, i ro-dí Sý-na Em-ma-nú-i-la, Bó-ha že i če-lo-ví-ka, Vo-stók í-mja Je-mú: Je-hó-že ve-li-čá-ju-šče, D'i-vu u-bla-žá-jem.

SVJAT HOSPÓD'

Svjat Hos-pód' Boh naš, svjat Hos-pód' Boh naš, Hos-pód' Boh naš, svjat Hos-pód' Boh naš.

Irmos hl. 5 - ho maje šče samopodoben: „SPASITELU BOHU“ - spivajetsja na Voznesenije.

SAMOHLÁSEN

STICHÍRA

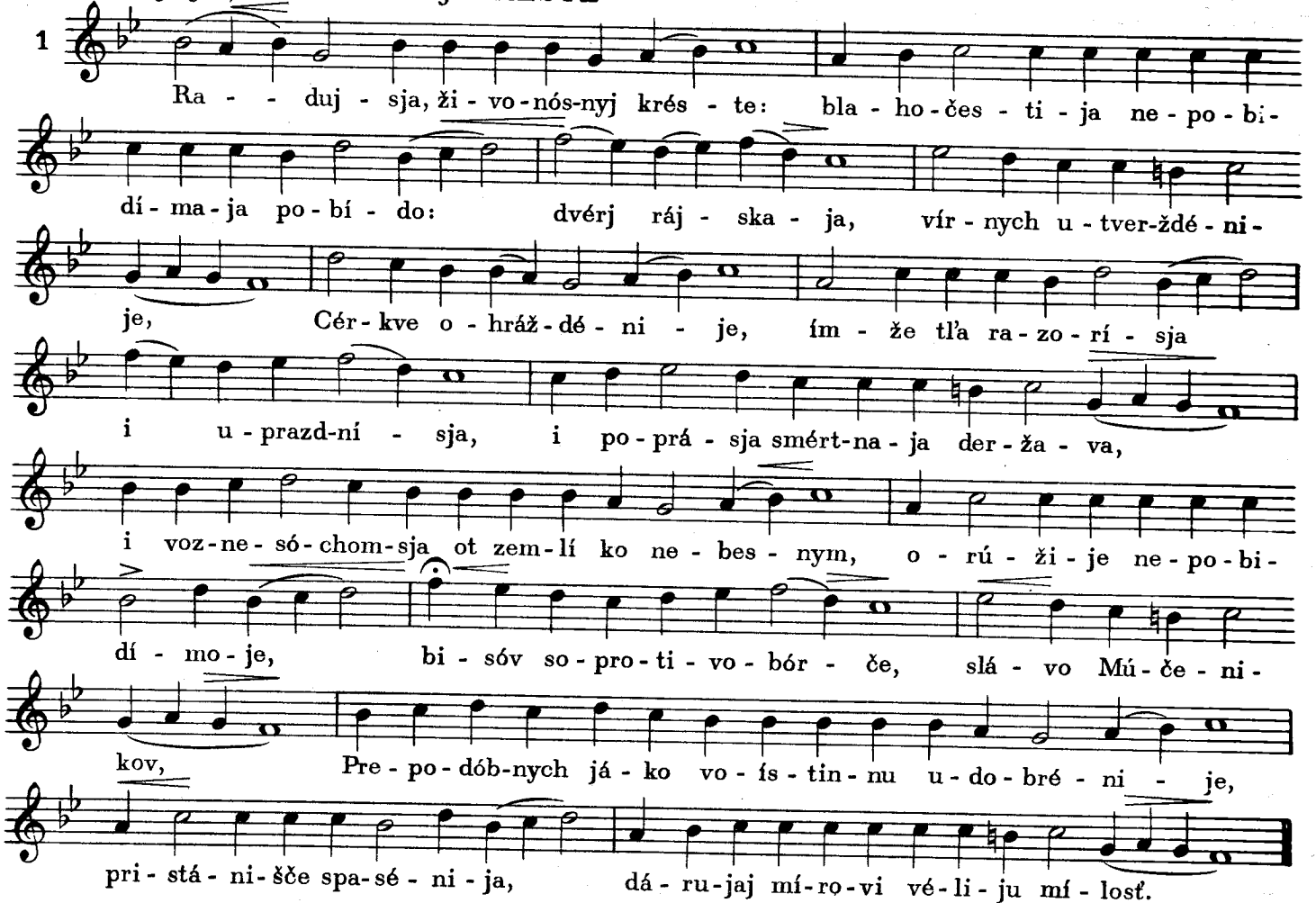
K Samopodóbnu: RÁDUJSJA, ŽIVONÓSNYJ KRESTE

I NÝŇI

SAMOPODÓBEN

RÁDUJSJA, ŽIVÓSNYJ KRESTE

SAMOPODÓBEN SIDÁLNÝJ

2

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu, i ný - ňi i prís - no
i vo ví - ki vi - kóv, a - miň. Rá - duj - sja dvé - re Hos - pód - ňa ne - pro - cho - dí - ma - ja,
rá - duj - sja sŕi - nó i po - kró - ve pri - te - ká - ju - ŝich ko Te - bí,
ra - duj - sja ne - o - bu - re - vá - je - mo - je pri - stá - ni - ŝe
i ne - is - ku - so - bráč - na - ja rožd - ŝa - ja plo - ti - ju Tvor - ca Tvo - je - hó
i Bó - ha, mo - lá - ŝci ne os - ku - di - váj o vos - pi - vá - ju - ŝich,
i klá - ňa - ju - ŝich sja rož - des - tvú Tvo - je - mú.

BOLHÁR

3

p Pomali

Po - mja - núch pro - ró - ka vo - pi - jú - - ŝča:
Ritardo *p*
áz jesm zem - ľá i pé - pel; i pá - ki raz - smot - rích vo hro - bích,
p
i ví - ďiv kós - ti ob - na - žé - ny, i rich: ú - bo kto jest bo - hát,
i - lí u - bóh, i - lí sí len, krá - sen, i - lí slá - ven; no u - po -
p
kój Hós - po - di, so prá - ved - ny - mi ra - bá Tvo - je - - hó.
ra - bú Tvo - - jú.

4. Samopodoben: „PREPODÓBNE OTČE“ u nas spivajetsja na hlas Stichiry.

6. HLAS ŠESTÝJ

BOH HOSPÓD

mf

Boh Hos - pód' i ja - ví - sja nam, bla - hos - lo - vén hrja - dýj vo í - mja Hos - pód - ne.

TROPÁRJ

mf

Án - hel - ski - ja Sí - ly na hró - bi Tvo - jém, i stre - hú - šči - ji o - mer - tví - ša,
i sto - já - še Ma - rí - ja vo hró - bi, í - šču - šči pre - čís - ta - bo tí - la Tvo - je - hó,
při - níl je - sí á - da, ne is - ku - sív - sja ot ne - hó: šrí - til je - sí Ďí - vu,
dá - ru - jáj ži - vót, vos - kre - sýj iz mért - vych, Hós - po - di, slá - va Te - bi.

KONDÁK

mf

Ži - vo - na - čál' - no - ju dlá - ni - ju, u - mér - šich ot mráč - ných u - dó - lij,
Žiz - no - dá - vec vos - kre - sív vsich Chris - tós Boh, vos - kre - sé - ni - je po - da - dé če - lo - ví -
čes - ko - mu ró - du: jest bo vsich Spa - sí - tel', vos - kre - sé - ni - je, i ži - vót, i Boh vsich.

PROKÍMEN ÚTREŇI

p

Hós - po - di, voz - dvíh - ni sí - lu Tvo - jú i při - dí vo je - že
spas - - tí nas, vo je - - že spas - tí nas.

VSJÁKOJE DYCHÁNIJE

p

Vsjá - ko - je dy - chá - ni - je da chva - lít Hós - po - da,
da chva - lít Hós - po - - da.

KANON

1 *p*

Já - - ko po sú - chu pi - še - šest - vo - vav Iz - ra - il', po bézd - ni
sto - pá - mi, ho - ní - te - ľa fa - ra - ó - na, ví - da po - to - plá - je - ma,
Bó - hu po - bíd - nu - ju písň, po - fm vo - pi - - - já - - - še.

3

Ňisť svjať já - ko - že Ty, Hós - po - di Bó - že moj, voz - ne - sýj roh vír - nych
Tvo - ích, Blá - - - že, i u - tveř - di - vyj nas na ká - me - ni
is - po - ví - da - ni - ja Tvo - - - je - - - hó.

4 *p*

Chris - tós mo - já sí - ia, Boh i Hos - pód', čest - ná - ja Cér - kov
bo - ho - ľíp - no po - jét vzy - vá - ju - šči, ot smýs - la čís - ta
o Hos - pó - di prázd - nu - - - ju - - - ščich.

5 *mf* *p*

Bó - ži - im sví - tom Tvo - ím, Blá - - - že, ú - tre - ňu - ju - ščich Ti dú - ši
ľu - bó - vi - ju o - za - rí, mo - ľú - sja, Ťa ví - di - ti, Sló - ve Bó - žij,
fs - tin - na - ho Bó - ha, ot mrá - ka hri - chov - na - ho vzy - vá - - - ju - - - šča.

Oduševlenno

6 *mf*

Ži - téj - sko - je mó - - re voz - dvi - zá - je - mo - je zrá na - pas - téj
 bú - re - ju, ko tí - cho - mu pri - stá - ni - šču Tvo - je - mú pri - ték, vo - pi - jú .Ti:
p
 voz - ve - dí ot tli ži - vót moj, Mnó - ho - mí - los - - ti - - ve.

7 *p*

Ro - so - dá - tel - nu ú - bo pešě so - dí - la Án - hel,
 pre - po - dób - nym o - tro - kóm: chal - dé - i že o - pa - ľá - ju - šče - je
p
 ve - ľi - ni - je Bó - ži - je, mu - čí - te - ľa u - vi - ščá vo - pí - ti:
 bla - hos - lo - vén je - sí, Bó - že o - təc ná - - ŝich.

CHVALÍM, BLAHOSLOVÍM

Recitando

Chva - lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi, po - jú - šče
 i pre - voz - no - sjá - šče Je - - - hó vo vsja ví - - ki.

8 *p*

Iz plá - me - ne pre - po - dób - nym ró - su is - to - číl je - sí:
p
 i prá - ved - na - ho žért - vu i vó - du po - pa - líl je - sí:
 vsja bo tvo - rí - ŝi, Chris - té, tók - mo je - že cho - tí - ti: Ťa pre - voz - nó - sim
 vo vsja ví - - ki.

9 *p*

Bó - - ha če - lo - ví - kom ne - voz - můž - no ví - dí - ti, na Ne - hó - že
ne smí - jut čí - ny án - hel - stí - ji vzi - rá - - ti; To - bó - ju že, Vse - čis -
ta - ja, ja - ví - sja, če - lo - ví - kom, *p* Sló - vo vo - plo - ščén - no, Je - hó že ve - li -
čá - ju - šče so ne - bás - ny - mi vo - i, Ťa u - bla - - žá - - jem.

SVJAT HOSPŮĎ

p

Svjat Hos - pód' Boh náš, svjat Hos - pód' Boh náš,
svjat Hos - pód' Boh náš.

Irmos hl. 6 - ho maje šče s'ľidujuči samopodobňi:

1. „POMOŠČNIK I POKROVÍTEL“ - spivajetsja na Poklonach i v Vel. Četver
2. „VOLNOJU MORSKOJU“ - spivajetsja v Veliku Sobotu.

SAMOHLÁSEN

mf

Slá - va Ot - cú i Sý - nu, i Svja - tó - mu Dú - - chu.

STICHIRA

Po - bí - du i - mí - jaj, Christé, jú - že na á - da, na krest voz - šél je - sí,
da v t'mí smér - ti si - dá - ščy - ja vos - kre - sí - ši s So - bo - ju, í - že v mért - vych svo - bód':
is - to - čá - jaj ži - vót ot svo - je - hó sví - ta, vse - síl' - ne Spá - se, po - mí - luj nas.
I ný - ňi i prís - no i vo ví - - ki vi - kóv, a - - míň.

SAMOPODŮBŇI

ANHELSKIJA PREDIDÍTE SÍLY

Pomali

1 An - hel - ski - ja pred - i - dí - te sí - ly, í - že vo Vif - le - je - - mi

p

u - ho - tó - vaj - te jás - - li: Sló - vo bo raž - dá - jet - sja,
 Pre - mú - drost pri - chó - dit, pri - jém - - let ci - lo - vá - ni - je Cér - kov
 na rá - dost Bo - ho - - ró - di - cy, lú - di - je rcem:
 bla - hos - lo - vén pri - šé - dyj, Bó - že náš, slá - va Te - - bí.

VSJU OTLOŽIVŠE

mf

2

Vsju ot - lo - živ - še na ne - be - sích na - déž - du, so - kró - vi - šče ne - kra - dí - mo,
 se - bí Svja - tí - ji so - kro - viš - č - stvo - va - ša: tú - ne pri - já - ša, tú - ne da - jút
 ne - dú - hu - ju - ščim vra - če - vá - ni - ja: zlá - ta i - lí sreb - rá je - ván - hel - ski
 ne stá - ža - ša: če - lo - ví - kom že i sko - tóm, bla - ho - di - já -
 ni - ja pre - po - dá - ša, da vsi - mi po - slúš - li - vi bý - še Chris - tú,
 so derz - no - vé - ni - jem mó - lat - sja, o du - šách ná - - šich.

SAMOPODÓBEN SIDALNYJ TRIDNÉVÈN VOSKRÉSL JESÍ

mp

3

Tri - dné - ven vos - krésl je - sí Chris - té ot hró - ba, já - ko - že
 pí - sa - no jest, so - voz - dvíh - nu - vyj pra - ot - cá ná - še - ho, tím - že Ta i slá - vit
 rod če - lo - ví - čes - kij, i vos - pi - vá - jet Tvo - je vos - kre - sé - - ni - - je.

4. BOLHÁR: „NAČÁTOK MŇI I SOSTÁV,“ - tak jak stichíra.

5. Samopodoben „KTO TVOJU SPASE RÍZU RAZDRÁ“ - na hlas Stichiry.

7. HLAS SEDMYJ

„BOH HOSPÓD“

mf

Boh Hos-pód i ja - ví - sja nam, bla-hos-lo-vén hrja-dýj vo í - mja Hos - pód - ne.

TROPARJ

mf

Raz - ru - šil Je - sí kres - tóm Tvo - ím smert, ot - vérzl Je - sí raz - bój - ni - ku raj,
 Mi - ro - nó - si - cam plač pre - lo - žil Je - sí, i A - pós - to - lom pro - po -
 ví - da - ti po - ve - l'il Je - sí, ja - ko vos - krésl je - sí Chris - té Bó - že,
 dá - ru - jaj mí - ro - vi vé - li - ju mí - lost. Kondák tak, jak Tropárj

PROKÍMEN ÚTRENÍ

Vos - krés - ni, Hós - po - di, Bó - že moj, da voz - ne - sét - sja ru - ká Tvo - já,
 ne za - bú - di u - bó - hich Tvo - ích do kon - cá.

„VSJÁKOJE DYCHÁNIJE“

Vsja - ko - je dy - chá - ni - je da chva - lít Hós - po - da.

KANÓN

1

Má - ni - jem Tvo - ím na zem - nýj ób - raz pre - lo - ží - sja,
 préž - de u - dó - bo - raz - li - vá - je - mo - je vo - dnó - je jes -
 tes - tvó, Hós - po - di: tím - že ne - mók - ren - no pi - še - šest - vo - vav
 Iz - ra - il', po - jét Te - bí písň po - bíd - nu - ju.

3

Vo na - čá - ľi ne - be - sá, vse - sil - nym sló - vom Tvo - ím u - tver - ždej, Hós - po - di
Spá - se, i vse - ďi - tel - nym Bó - ži - im Dú - chom vsju - sí - lu ích:
na ne - dví - ži - mimja ká - me - ni is - po - ví - da - ni - ja Tvo - je - hó u - tver - di.

4

Ot - čá ňí - dra ne os - távl', i so - šéd na zém - ľu,
Chris - té Bó - že, táj - nu us - lý - šach smo - tré - ni - ja Tvo - je - hó,
i pro - slá - vich Ťa, je - dí - ne Če - lo - vi - ko - lúb - če.

5

Nošč ne svit - lá ne - vír - nym, Chris - té, vír - nym že pro - svi - šče - ni - je
vo - slá - dos - ti slo - vés Tvo - ích: se - hó rá - di k Te - bí ú - tre - ňu - ju,
i vos - pi - vá - ju Tvo - je Bo - žes - tvó.

6

Plá - va - ju - šča - ho vó - mol - ví ži - téj - skich po - pe - če - nij,
sko - ra - blém po - to - plá - je - ma hri - chí, í du - še - tl'ín - no - mu
zví - rju pri - me - tá - je - ma, já - ko Jó - na, Chris - té, vo - pi - ju Ti:
iz smer - to nós - ny - ja hlu - bi - ný voz - ve - dí mja.

7

Peš č ó - tro - cy óh - ne - pál - nu drév - le ro - so - to - čá - šču po - ka - zá - ša,
 je - dí - na - ho Bó - ha vos - pi - vá - ju - šče i hla - hó - ľu - šče:
 pre - voz - no - sí - myj ot - cév Boh i pre - pro - sláv - len.

CHVALÍM, BLAHOŠLOVÍM

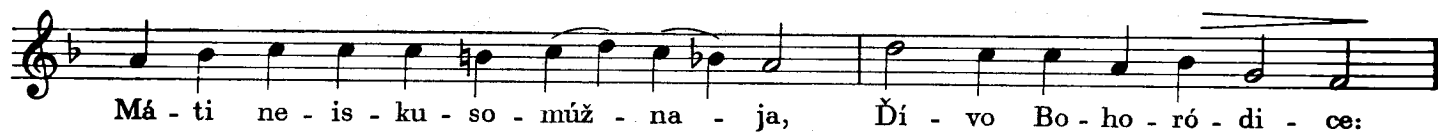
Chva - lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi,
 po - jú - šče i pre - voz - no - sjá - šče Je - hó vo vsja - ví - ki.

8

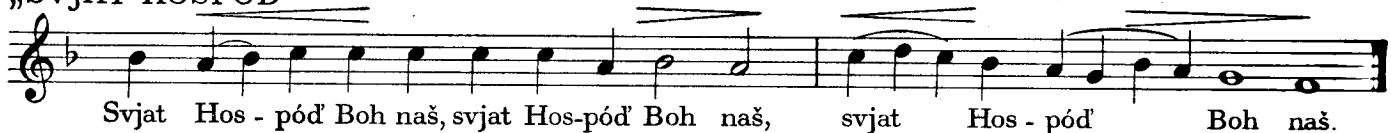
Ne - o - pál - na - ja oh - ňú vó Si - ná - ji pri - čaš č - ša - ja - sja
 ku - pi - ná Bó - ha ja - ví, mé - dle - no - ja - zýč - no - mu
 i huh - ní - vo - mu Moj - sé - o - vi: i ót - ro - ki rév - nosť
 Bó - ži - ja tri ne - pre - bo - rí - my - ja v oh - ní piv - cý po - ka - zá:
 vsja ěi - lá Hos - pód - ňa Hós - po - da pój - te, i pre - voz - no -
 sí - te vo vsja ví - ki.

9

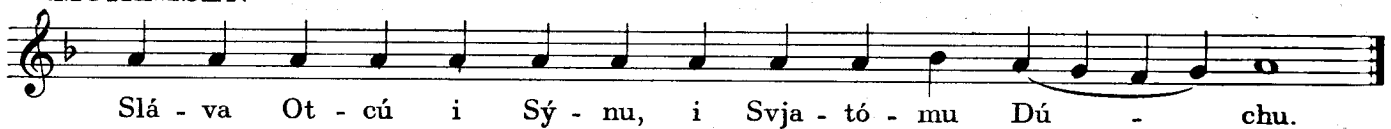
Ne tlí - ni - ja is - ku - še - ni - jem róžd - ša - ja,

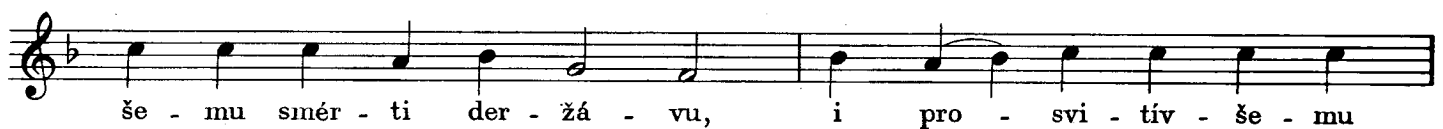
„SVJAT HOSPODĚ“

SAMOHLÁSEN

STICHÍRA

I NÝŇI I PRÍSNO

SAMOPODOBŇI

1. Bolhar: „UPOKOJ, SPASE NAŠ“ - na hlas Stichiry.
2. NE K TOMŮ VOZBRAŇAJEMY JESMÝ - u nas na hlas Stichiry.

8. HLAS ÓSMYJ

„BOH HOSPÓD“

mf

Boh Hospód' i ja - ví - sja nam, bla - hos - lo - vén hrja - dýj vo í - mja Hos - pód - ne.

TROPÁRJ

mf

So vy - so - tý sniz - šel Je - sí, Bla - ho - u - trób - ne, po - hre - bé - ni - je

pri - jál Je - sí tri - dnév - no - je, da nas svo - bo - dí - ši stras - téj,

Ži - vo - té i vos - kre - sé - ni - je ná - še, Hos - po - di, slá - va Te - bí.

KONDÁK

Živo

Slá - va Ot - cú i Sý - nu, i Svja - tó - mu Dú - chu: Vos krés iz hró - ba,

u - mér - šy - ja voz - dvíhl Je - sí, i A - dá - ma vos - kre - sil je - sí, i Jé - va

li - kú - jet vo Tvo - jém vos - kre - sé - ni - ji i mir - stí - ji kon - cý tor - žes - tvú - jut,

jé - že iz mért - vych vos - tá - ni - jem Tvo - ín, Mnó - ho - mí - los - ti - ve.

PROKÍMEN ÚTRENÍ

mf

Vo - ca - rít - sja Hós - pod' vo vík, Boh Tvoj, Si - ó - ne,

vo rod i rod, Boh Tvoj, Si - ó - ne, vo rod i rod.

„VSJÁKOJE DYCHÁNIJE“

mf

Vsjá - ko - je dy - chá - ni - je da chva - lít Hós - po - da,

da chva - lít Hós - po - da.

KANÓN

1

Ko - les - ní - ce - ho - ní - te - ľa Fa - ra - ó - na po - hru - zí ču - do - tvo -
 rjáj i - noh - dá, Moj - sěj - skij žezl, krés - to - ob - ráz - no po - ra - zív,
 i raz - ěi - lív mó - re; Iz - ra - i - ľa že bih - le - cá
 pi - še - chód - ca spa - sé, písň Bó - ho - vi vos - pi - vá - ju - šca.

2

mf
 U - tver - žďej ne - be - sá vo na - čát - cich rá - zu - mom,
 i zém - ľu na vo - dách os - no - vá - vyj, na ká - me - ni mja Chris - té,
 Cér - kvi u - tver - dí, já - ko ňíst svjat, pá - ěe Te - bá,
 je - dí - ne Če - lo - vi - ko - ľúb - ěe.

3

mf
 Ty mo - já kri - pošť, Hós - po - di, Ty mo - já i sí - la, Ty moj Boh,
 Ty mo - já rá - do - va - ni - je, ne os - távl' ňí - dra Ót - ěa,
 i ná - šu ni - šče - tú po - si - tiv; tím so pro - ró - kom Av -
 va - kú - mom zo - vú Ti: sí - ľi Tvo - jej slá - va, Če - lo - ví - ko - ľúb - ěe.

5 *mf*

Vskú - ju mja ot - ri - nul je - sí, ot li - cá Tvo - je - hó, Svi - te ne - za - cho -
 dí - myj, i po - kry - la mja jest čuž - dá - ja tma o - ka - ján - na - ho:
 no ob - ra - tí mja, i ko svi - tu zá - po - vi - dej Tvo - ích,
 pu - tí mo - já na - prá - vi, mo - ľú - sja.

6 *mf*

O - čis - ti mja Spá - se, mnó - ha bo bez - za - kó - ni - ja mo - ja
 i iz hlu - bi - ný zol voz - ve - dí, mo - ľú - sja, kTe - bí bo vo - zo - pích
 i u - sly - ši - mja: *p* Bó - že spa - sé - ni - ja mo - je - hó.

7 *p*

Bó - ži - ja snis - chož - dé - ni - ja, ohň u - sty - dí - sja v Va - vi -
 ló - ňi drév - le: se - hó rá - di o - tro - cy
 vo pe - ščí rá - do - van - no - ju no - hó - ju, já - ko vo cvít - ni - ci li - kú - ju - šče,
 po - já - chu: bla - hos - lo - vén je - sí, Bó - že o - téc ná - šich.

CHVALÍM, BLAHOŠLOVÍM

8 *mf*

Chva - lím, bla - hos - lo - vim, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi
 po - jú - šče i pre - voz - no - sja - šče Je - hó vo vsja ví - ki.

8

Sed - me - ri - ce - ju pešč, chal - déj - skij mu - či - tel', bo -
 ho - čes - tí - vym ne - ís - tov - no raz - žžé, sí - lo - ju že lúč - še - ju:
 spa - sé - ny si - ja ví - div, Tvor - cú i Iz - bá - vi - te - ľu
 vo - pi - já - še: ó - tro - cy bla - hos - lo - ví - te, svja - ščen - ni - cy vos - pój - te,
 ľu - di - je pre - voz - no - sí - te vo - vsja - ví - ki.

9

U - ža - sé - sja o sem né - bo, i zem - lí u - di - ví - ša - sja kon - cý:
 já - ko Boh ja - ví - sja če - lo - ví - kom plót - ski, i čré - vo Tvo - jé
 bysť pro - strán - nij - še - je ne - bés; tím Ťa Bo - ho - ró - di - cu,
 án - he - lov i če - lo - vík či - no - na - čá - li - ja ve - li - ča - ťuť.

„SVJÁT HOSPOD'“

Svját Hospod' Boh náš, svját Hos - pod' Boh náš, svját Hos - pod' Boh náš.

Irmos hl. 8-ho maje šče samopodobni:

1. „VODU PROŠED“ - spivajetsja za Usopšich i v rižni svjata.
2. „KREST NAČERTAV“ - spivajetsja na Vozdviženije Kresta.

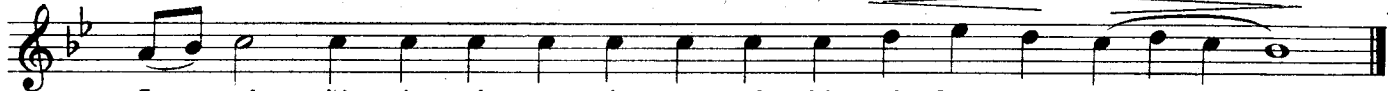
SAMOHLÁSEN

Slá - va Ot - cú i Sý - nu, i Svja - tó - mu Dú - chu.

STICHÍRA

Ve - čér - ňu - ju pišň i slo - vés - nu - ju slúž - bu, Te - bí, Chris - té, pri - nó - sim:
 já - ko blá - ho - vo - líl je - sí po - mí - lo - va - ti nas vos - kre - sé - ni - jem.

SAMOPODÓBŇI

1 I ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kón, a - miň.

O PRESLÁVNAHO ČUDESE

mf O pre - sláv - na - ho ču - de - sé: ži - vo - nós - nyj sad,
krest pre - svja - týj, na vy - so - tú voz - no - sím jav - ľá - jet - sja dnesj,
sla - vo - slów - jat vsi kon - cý zem - ní - ji, u - stra - šá - jut - sja dé - mon - ski -
ja pol - kí, O ka - ko - výj dar zem - ným da - ro - vá - sja, ím - že Chris - té,
spa - sí dú - šy ná - ša, já - ko je - dín bla ho u - tró - ben.

2 *mf* Slá - va Ot - cú i Sý - nu, i Svja - to - mu Dú - chu.

ČTO VY NAREČÉM, SVJATÍJI?

mf Čto vy na - re - čém, Svja - tí - ji? Che - ru - ví - my li? já - ko na vas po - čil jest
Chris - tós. Se - ra - fi - my li? já - ko ne - pres - tán - no pro - slá - vis - te Je - hó.
Pomali An - he - li li? tí - la bo ot - vra - tis - te - sja. Sí - ly li?
Skórsje *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f* *f*

V. PRAZNIKI PODVIŽŇNI

a) Čotyridesjatnicja

I. NEĐILA BLUDNOHO SYNA

PSALOM PERESEIDOVANYCH ZA VÍRU CHRISTOVU

1 *mf*

Na ri - kach Va - vi - lon - skich a - li - lu - ja,
 ta - mo si - do - chom, i pla - ka - chom vneh - dá po-mja - nú - ti
 ta
 nam Si - ó - na vneh - dá po-mja - nú - ti nam Si - ó - na,
 a - li - lú - ja, a - li - lú - ja,
 a - li - lú - ja, a - li - lú - ja,
 a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja,
 a - li - lú - ja a - li - lú - ja.

„Aliluja“ po každy
 stichu povtorjajetsja.

2 *mf*

Ja ne - za - bú - du te bé Cér - kve svja - tá, a - li - lú - ja.
 Krov Mu - če - ni - kov to sí - mja vi - ry, Krov Mu - če - ni - kov to sí - mja vi - ry.
 A - li - lu - ja, a - li - lu - ja.

3 *mf*

Po - mja - ní, Hos - po - di, sý - nov Cěr - kvi Tvo - jěj v deň pre - slí - do -
 va - nij mo - lá - čich - sja: a - li - lú - ja.
 Spa - sí Bó - že jkri - pí v ví - ri, mir Cer - kvi j'ľu -
 dem Tvo - ím Spa - se - ni - je da - - - - - ruj
 A - - - - li - lú - ja, a - li - lú - ja.
 Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu
 Dú - chu, a - li - lú - ja, i ný - ňi i prís - no, i vo
 ví - ki ví - kóv. A - miň. I vo ví - ki ví - kóv, a - miň.
 A - - - - li - lú - ja, a - li - lú - ja. atď.

2. NEĎIL'A SYROPUSTNA

NAUTRENI, PO 5-OJ PISNI, Z KONDAKA

Pomáli

Mi - los - tí - ve, mi los tí ve, po - mí - luj mja pád - ša - ho.

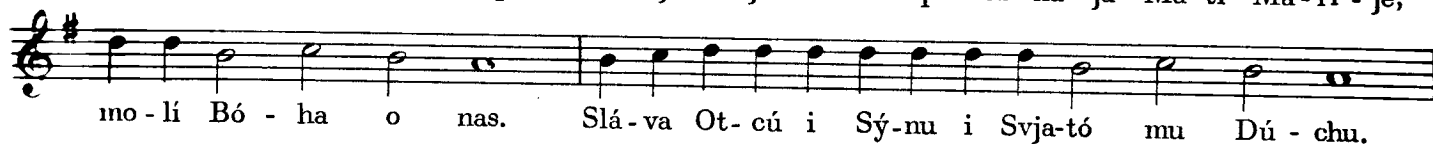
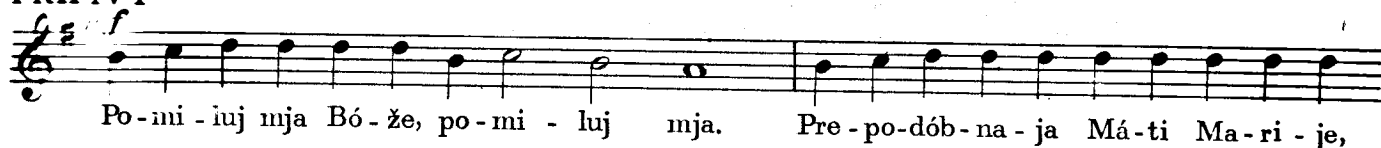
3. PJATYJ ČETVER VELIKOHO POSTU

(Kanon sv. Andreja Kritskoho z poklonami)

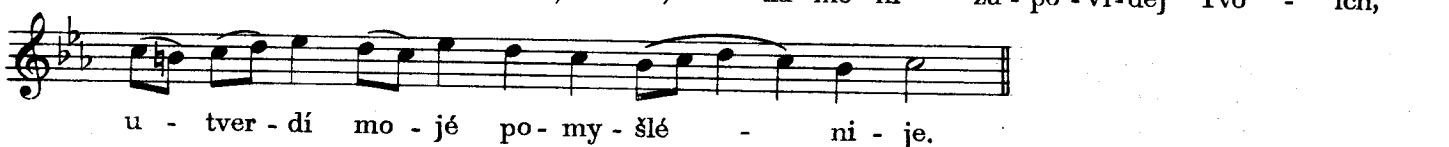
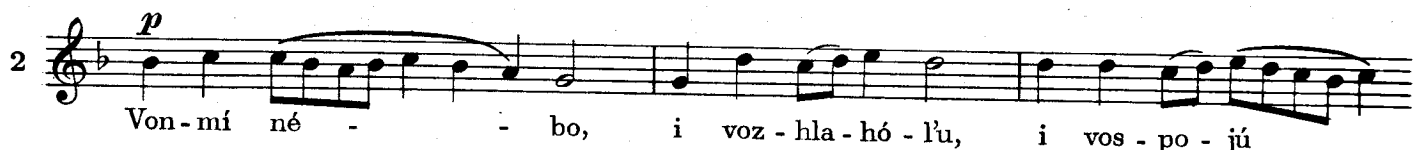
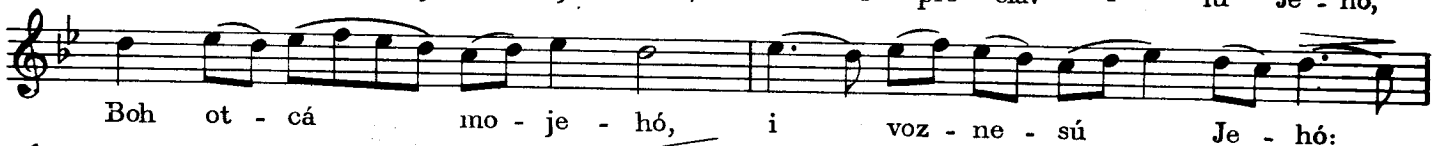
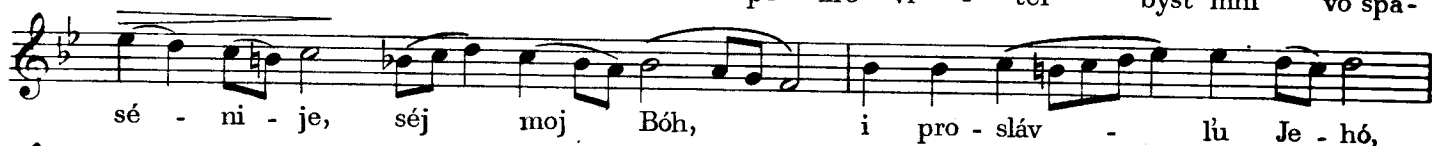
Ot - kú - du nač - nú plá - ka - ti, o - ka - ján - na - ho mo - je - hó ži - ti - já đi - já - nij,
 kó - je li po - lo - žú na - čá - lo Chris - té, ný - ňiš - ne - mu ry - dá - ni - ju:

PRIPIVY

KANON (Irmos, hl. 6, samopodóben)

Umireнно

4

U - slý - ša pro-rók pri - šest - vi - je Tvo - jé Hós - po - di i
u - bo - já sja, ja - ko chó - šče - ši ot Ďí - vy ro - dí - ti - sja,
i če-lo-ví-kom ja - ví - ti sja, i hla - hó - la - še; u - slý - šach
slúch Tvój, i u - bo - jách - sja, slá - va sí - ľi Tvo-jěj, Hós-po - di.

5

Ot nó - šči ú - tre - ňu - ju - šča, Če - lo - ví - ko - ľúb - če, pro-svi - tí,
mo - ľú - sja, i na - stá - vi i me - né na po - ve - ľí - ni - ja Tvo - já,
i na - u - čí mja Spá - se, tvo - ri - ti vo - ľu Tvo - jú.

6

Vo - zo - pích vsím sérd - ceim mo - ím kó ščéd - ro - mu
Bó hu, i u - slý - ša mja ot á - da pre - is -
pód - ňa - ho, i voz - ve - dé ot tľi ži - vót moj.

KONDÁK

Du - šé mo - já, du - šé mo - já, vos - tá - ni, čo spí - ši; ko - néc pri -
bli - zá - jet - sja, i í - ma - ši smu - tí - ti - sja: vos - prja - ní ú - bo,
da po - šča - dít ľa Chris - tós Boh, vez - d'í sýj, i vsja is - pol - ňá - jaj.

7 *p*

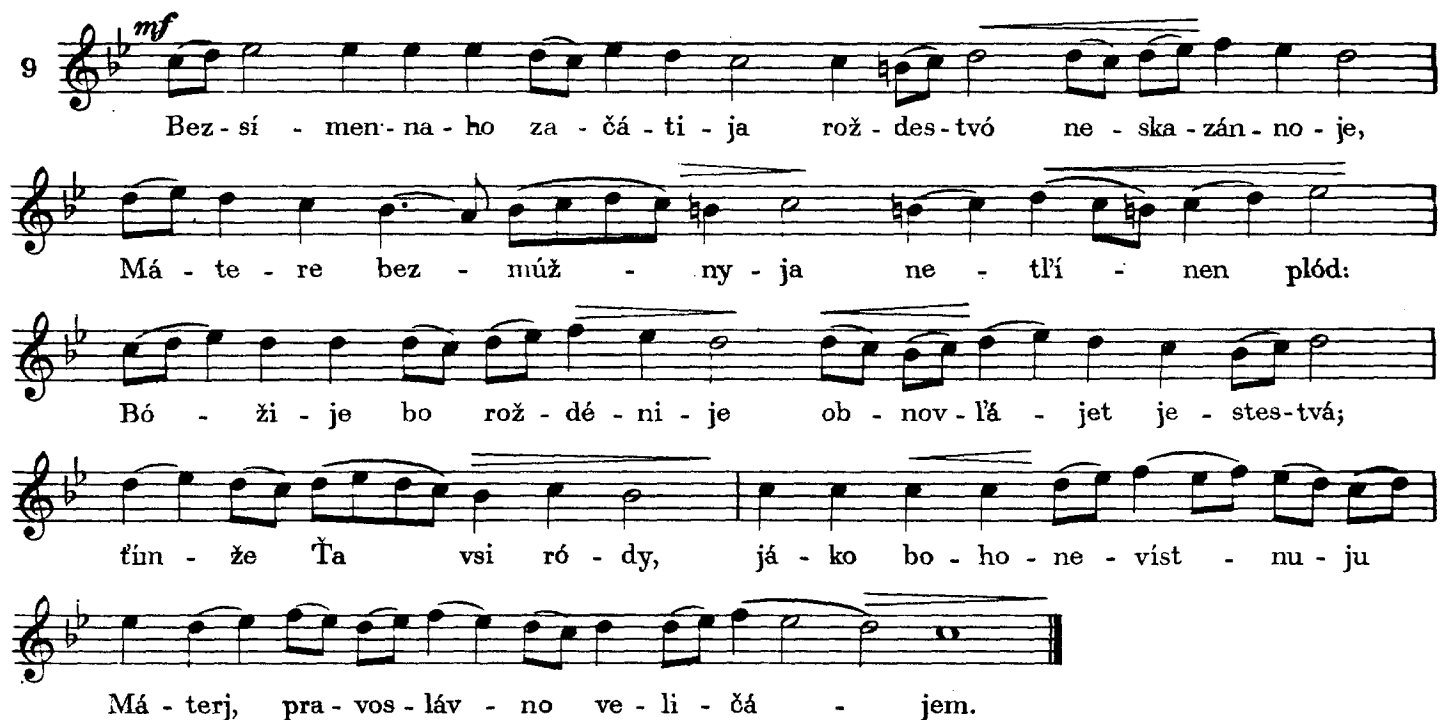
So - hri - ši - - - chom, bez - za - kón - no - va - chom, ne - práv - do -
 va - chom pred To - bó - ju, ni - žé so - bl'u - dó - chom,
 ni - žé so - tvo - rí - chom, já - ko - že za - po - ví - dal je - sí nam:
 no ne pre - dážd' nas do kon - cá, ot - cév Bó - že.

8

Je - hó - že vó - in - stva ne - bés - na - ja slá - vjat,
 i tre - pé - šcut Che - ru - ví - mi i Se - ra - fi - mi,
 vsjá - ko dy - chá - ni - je i tvárj, pój - te, bla - hos -
 lo - ví - te, i pre - voz - no - sí - te vo vsjá ví - ki.

9 *mf*

Bez - sí - men - na - ho za - čá - ti - ja rož - des - tvó ne - ska - zán - no - je,
 Má - te - re bez - múž - ny - ja ne - tlí - nen plód:
 Bó - ži - je bo rož - dé - ni - je ob - nov - lá - jet je - stes - tvá;
 ěin - že Ťa vsi ró - dy, já - ko bo - ho - ne - víst - nu - ju
 Má - terj, pra - vos - láv - no ve - li - čá - jem.

4. NEĎIL'A KVIŤNA

KANON Irmos hl. 4 - samopodoben

Moderato

1

Ja - ví - - ša - sja is - tóč - ni - cy bézd - ny,
 vlá - hi ne - pri - část - ni, i ot - krý - ša - sja
 mo - rja vol - nú - ju - šča - sja os - no - vá - ni - ja bú - re - ju:
 ma - ni - jem bo za - pre - til je - sí je - mú,
 iz - rjad - ny - ja že lú - di spasl je - sí, po - jú -
 šcy - ja po - bid - nu - ju písň Te - bí Hós - po - di.

3

To - čá - ščij kra - je - si - kó - myj, po - ve - ľi - ni - jem Tvo -
 ím, tvér - dyj ssá - ša ká - meň Iz - rá - il - sti - ji
 lú - di - je. Ká - meň že Ty je - sí Chris - té, i žizň,
 na nám - že u - tvér - dí - sja Cér - kov zo - vú - šča - ja:
 o - sán - - - - - na,
 bla - hos - lo - vén je - sí hrja - dýj.

4

Chris - tos hrja - dýj jáv - stven - no Boh naš,
 pri - í - det i ne - za - kos - nít, ot ho - rý pri -
 o - si - nén - ny - ja čá - šči, Ot - ro - ko - ví - cy raž - dá - ju - šči - ja
 ne - is - ku - so - múž - ny - ja, Pro - rók drév - le hla - hó - let; tím
 vsí vo - pi - jém: slá - va sí - ľi Tvo - jěj Hós - po - di.

5

Na hó - ru Si - ón vzý - di bla - ho - vist - vú - jaj, i Je -
 ru - sa - lí - mu pro - po - ví - du - jaj, v krí - pos - ti voz - nes - tí hlás:
 pres - láv - na - ja hla - hó - la - ša - sja o te - bí hrá - de Bó - - - žij:
 mir na chris - ti - ján i spa - sé - ni je ja - zý - kom.

6

p
 Vo - zo - pí - ša sve - sé - li - jem prá - ved - nych dú - si:
 ný - ňi mí ru za - vít nó - vyj za - vi -
 ščá - jet - sja, i kro - plé - ni - jem da ob - nov -
 ját - sja ľú - di - ie Bó - ži - ja kró - ve.

7 *p*

Spa - sýj vo oh - ní av - ra - ám - ski - ja Tvo - já ót - ro - ki -
i chal - dé - ji u - bív, já - že práv - da prá - ved - no u - lov - lá - še,
pre - pí - tyj Hós - po - di Bó - že o - téc ná šich, bla - hos - lo - vén je - sí.

8 *p*

Ve - se - lí - sja Cér - kve, tor - že - stvúj - te lu -
bja - šci - ji Bó - ha: cárst - vu - jaj bo vo ví - ki Hos -
pód síl pri - í - de: da bla - ho - ho - ví - jet vsja
zem - lá ot li - cá Je - ho, i da vo - pi - jét:
bla - hos - lo - ví - te vsja dī - lá Hos - pód - ňa, Hós - po - da.

9 *p*

Boh Hos - pód', i ja - ví - sja nam, sos - tá - vi - te prázd - nik,
i ve - se - lá - šče - sja prij - dí - te, voz - ve - lí - čim Chris - tá,
svá - i - ja - mi i vítv - mi, písň - mi zo - vú - šče:
bla - hos - lo - vén hrja - dýj vo í - mja Hós - po - da
Spá - sa ná - še - ho.

TROPÁR

5. VELIKIJ PONEĐILOK

Z čuvstvom

Se že - ních hrja - dét vo po - lú - no - šči;
i bla - žen ráb je - hó - že o - brjá - ščet bďá - šča:
ne - dó - stó - in že pá - ki, je - hó - že o - brjá - ščet u - ni - vá - ju - šča.
Bľu - dí ú - bo du - še mo já, snom ne - o - ťa - ho - tí - sja,
da ne smér - ti pre - da - ná bú - de - ši i car - stvi - ja
vňi za - tvo - ri - ša - sja, no vos - prja - ní zo - vú - šči: svját, svját,
svját je - si Bó - že, Bo - ho - ró - di - cy rá - di po - mí - luj nas.

NA UTRENI PO 9-OJ PISNI IRMOSA

Oduševléno

Čer - tóh Tvoj, Spá - se moj, víž - du u - kra - šén - nyj,
i o - děž - du ne í - man da vñij - du v óň: pro - svi - tí o - đí - já - ni - je
du - ší mo - je - já Svi - to - dáv - če, i spa - sí mja.

6. VELIKIJ ČETVER

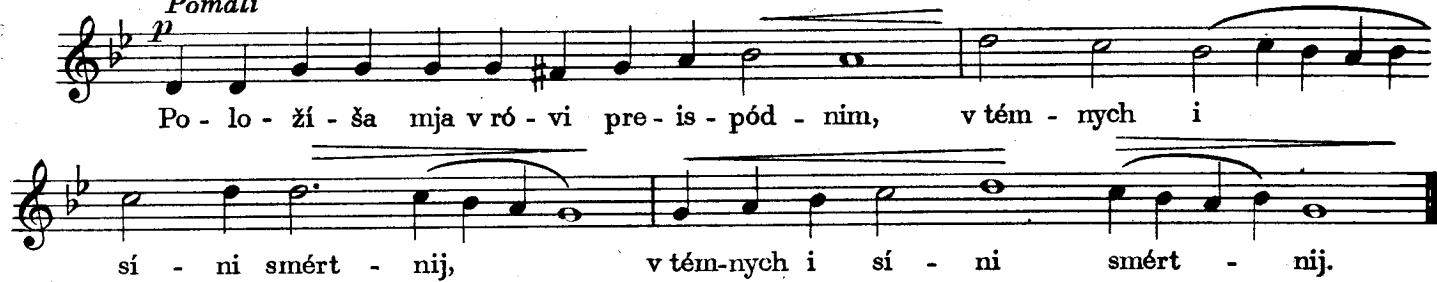
Strasti Hospoda našeho Isusa Christa

JEHDA SLÁVNIJI: Pod. Se ženich
PERED EVANHELIJEM

Slá - va stras - tэм Tvo - ím, Hós - po - di, Hós - po - di.
Slá - va dol - ho - ter - pí - ni - ju Tvo - je - mú, Hós - po - di.

7. VELIKA PJATNICJA

PROKÍMEN APOSTOLA

Pomáli

Po - lo - ži - ša mja v ró - vi pre - is - pód - nim, v tém - nych i
sí - ni smért - nij, v tém - nych i sí - ni smért - nij.

TROPÁR

Protážno

Bla - ho - ob - ráz - nyj Jó - siť, so dré - va sném pre - čis - to - je
Ťi - lo Tvo jé, pla - šča - ní - ce - ju čis - to ju ob - vív,
i vo - ňá - mi vo hró - bi nó - vi po - krýv, po - lo - ži.

8. VELIKA SUBOTA

Utreňa nadhrobna, abo Jerusalmijska

STATIJA I.

*Umiernennoju skorosteju**(V pjatnicju večer)*

Ve - li - čá - jem Ťa, ži - vot - dáv - ňe Christé, nás dĭ - lá vče - rá po - hre - bĕn - na - ho,
pre - ter - pív - ša - ho, i o - živ - lá - ju - šča - ho pre - sláv - no mért - vy - ja.
Bla - žé - ni ne - po - roč - ni - ji vpu - tí cho - dĕ - šči - ji vza - kó - ňi Hos - pód - ni.

STATIJA II.

Považno

Dos - tój - no jest, ve - li - čá - ti Ťa, ži - vot - dáv - ňe
Chris - té, vra - tá á - do - va stér - ša - ho,
i na - sí - li - je di - já - vo - le ra - zo - rív - ša - ho.

STATIJA III.

Považno

Ró - di vsí písň po - hre - bé - ni - ju Tvo - je - mú pri - nó - sjať, Chris - té - moj.

Príz - ri na mja i po - mí - luj mja, po su - dú ľú - bja - ščich í - mja Tvo - je.

KANON, Irmos hl.6, samopodóben

Umireнно

1 Vol - nó - ju mor - skó - ju skrýv - ša - ho drév - le, ho - ní - te - ľa

mu - či - te - ľa, pod zem - lé - ju skrý - ša spa -

sén - nych ót - - ro - cy: no my, ja - ko o - tro - ko - ví - cy,

Hós - po - de - vi po - jém: sláv - no bo pro - slá - vi - sja.

3 Te - bé Hós - po - da, so - tvór - ša - ho vsju zém - ľu i vse -

lén - nu, tvárj ví - ďiv - ši na Lób - nim ví - si - ma,

ú - ža - som mnó - him so - dro - há - - še - sja, ňisť svjat,

rá - zvi Te - bé, Hós - po - di, vzy - vá - ju - šči.

4 Na kres - fi Tvo - je bo - žest - ven - no - je is - to - ščá - - ni - je

pro - ví - da Av - va - kúm, u - žás - sja vo - pi - já - še:

Ty síl - nych pre - síkl je - sí der - zá - vu, Blá - - - že,

pri - ob - ščá - ja - sja sú - ščim vo á - di, ja - ko vse - sí - len.

5 *p*

Bó - ho - jav - lé - ni - ja Tvo - je - hó, Christé, k nam mí - los - tiv - no
 byv - ša - ho, I - sá - i - ja svít ví - ědiv ne - ve - ěer - nij, iz nó - šči
 ú - tre - ne - vav vzy - vá - še: vos - krés - nut inért - vi - ji, i vos - tá - nut
 sú - šči - ji vo hrobích i vsí zem - no - ród - ni - ji voz - rá - du - jut sja.

6 *p*

Ját býst, no ne - u - der - žán v pér - sich kí - to - vych
 Jó - na: Tvoj bo ób - raz no - sjá, stra - dáv - ša - ho, i po - hre - bé -
 ni - ju dáv - ša - ho - sja, já - ko ot ěer - tó - ha ot zví - rja i zý - de:
 pri - hla - šá - še že kus - to - dí - ji: chra - ňá - šči - ji sú - jet - na - ja
 i lóž - na - ja, mí - lost si - jú os - tá - vi - li jes - té.

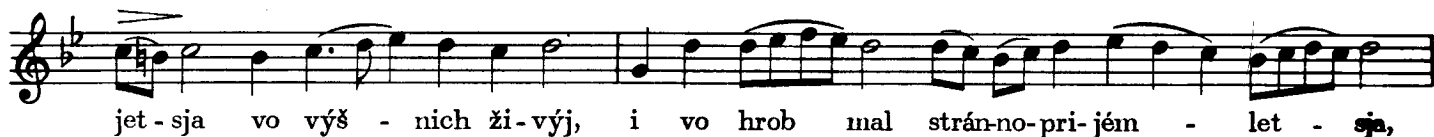
Tut čítaje KONDAK A IKOS, kotrých poslidní slová spívajutsja tak:

Pomáli
p

Si - já su - bó - ta jest pre bla - hos - lo - vén - na - ja,
 v nej že Chris - tós us - núv, vos - kré - snet tri - dné - ven.

7 *p*

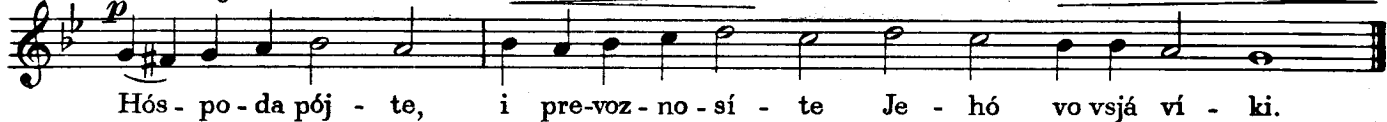
Ne - iz - re - ěén - no - je ō - do! v pe - šči iz - bá - vi - vyj
 pre - po - dób - ny - ja ó - tro - ki iz plá - me - ne, vo hró - bi mértv
 bez - dy - chá - nen po - la - há - jet - sja, vo spa - sé - ni - je nas po - jú - ščich:

NA VEČERNI Z LITURGIJEJU SV. VASILIJA

PO 15- ČTENIJI

VI. PRAZNIKI PODVIŽŇI

b) Pjadesjatnicja

I. NEĐILA PÁSCHI

STICHIRA HL.6

mf

Voskre-sé - ni - je Tvo-jé, Chris-té Spá-sé, án - he - li po - jút na ne - be - sí,

i nas na zem-lí spo-dó - bi čis - tym sérdcem Te-bé pí - ti i slá - vi - ti.

TROPARJ

mf Toržéstvenno

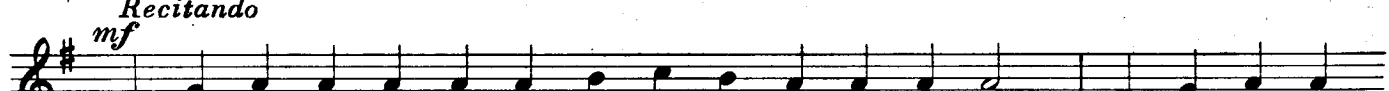
Chris-tós vos - kré - se iz mért - vych, smér - ti - ju sméř po-práv,

i sú - ščim vo hro-bích ži - vót da - ro - váv.

STICH

Recitando mf

Da vos-krés-net Boh, i ras - to - čát - sja vra - zí Je - hó, i da bi - žát

ot li - cá Je - hó ne - na - ví - da - šči - ji Je - hó.

Podobno spivajutsja dalši stichi.

KANÓN PÁSCHI HL.1 (samopodóben)

VOSKRESÉNIJA DEŇ

mf

1

Vos-kre-sé - ni - ja deň pro-svi-tím-sja l'ú - di - je, Pás - cha, Hos-pód-ňa,

Pás - cha ot smér - ti bo ko žíz - ni, i ot zem - lí k ne - be - sí,

Chris-tós Boh nas pri - ve - dé, po - bíd - nu - ju po - jú - šči - ja.

PRIPIV

mf

Chris-tós vos - kré - se iz mért - vych.

Sej Pripiv povtorjajetsja po každoj pisni Kanóna.

OČISTIM ČUVSTVIJA

O - čis - tím čúv - stvi - ja, i úz - rim ne - pris - túp - nim sví - tom
 vos - kre - sé - ni - ja, Chris - tá blis - tá - ju - šča - sja, i rá - duj - te - sja,
 re - kú - šča, jás - no da us - lý - šim, po - bíd - nu - ju po - jú - šče.

NEBESÁ UBO DOSTÓJNO

Ne - be - sá ú - bo dos - tój - no da ve - se - l'át - sja, zem - l'á že da
 rá - du - jet - sja, da prázd - nu - jet že mir, ví - di - myj že vesj
 i ne - ví - di - myj: Chris - tós bo vos - tá, ve - sé - li - je vič - no - je.

PRIJDÍTE, PÍTIJE

3 Prij - dí - te, pí - ti - je pi - jém nó - vo - je, ne ot ká - me - ne
 ne - plód - na ču - do - dí - je - mo - je, no ne - tl'í - ni - ja is - tóč - nik,
 iz hró - ba o - dož - dív - ša Chris - tá, v Ném - že u - tvr - ždá - jem - sja.

NÝŇI VSJA ISPÓLNIŠASJA

Ný - Ňi vsja is - pól - ni - ša - sja sví - ta, né - bo že i zem - l'á
 i pre - is - pód - ňa - ja: da prázd - nu - jet ú - bo vsja tvarj
 vos - tá - ni - je Chris - tó - vo, v Ném - že u - tvr - ždá - jet - sja.

VČERÁ SPOHROBÓCHSJA

Vče - rá spo - hre - bóch - sja Te - bí, Chris - té, so - vos - ta - jú dnesj vos - krés - šu Te - bí,
 sras - pi - nách - sja Te - bí vče - rá, sam mja spro - slá - vi, Spá - se, vo cár - stvi - ji Tvo - jém.

IPAKÓJ HL. 4. (samopodóben)

PREDVARÍVŠIJA

p
 Pred - va - rív - ši - ja ú - tro já - že o Ma - rí - ji, i ob - rít - ši - ja
 ká - meň ot - va - lén ot hro - ba, slý - ša - chu ot án - he - la:
 vo sví - ti pris - no - súšč - nim sú - šča - ho, so mért - vy - mi čo
 í - šče - te já - ko če - lo - ví - ka? ví - di - te hrób - ny - ja pe - le - ný:
 te - cý - te, i mí - ru pro - po - ví - di - te, já - ko vos - tá
 Hos - pód, u - mért - ví - vyj sméř, já - ko jest Sýn Bó - ha,
 spa - sá - ju - šča - ho rod če - lo - ví - čes - kij.

NA BOŽÉSTVENNIJ STRÁŽI

mf
 Na bo - žést - ven - nij strá - ži, bo - ho - hla - hó - li - vyj Av - va - kúm da stá - net sná - mi,
 i po - ká - žet svi - to - nós - na án - he - la, já - no hla - hó - ľu - šča:
 dnesj spa - sé - ni - je mí - ru, já - ko vos - kré - se Christós, já - ko vse - sí - len.

MŮŽESKIJ ÚBO PÓL

Mú - zes - kij ú - bo pól, já - ko raz - vér - zyj d'ív - stven - nu - ju u - tró - bu,
 ja - ví - sja Chris - tós: já - ko če - lo - vík že, Áh - nec na - re - če - sja:
 ne - po - ró - čen že, já - ko ne - vkú - sen skvér - ny, ná - ša Pás - cha,
 i já - ko Boh ís - ti - nen so - ver - šén re - čé - sja.

JÁKO JEDINOLÍTNÝJ ÁHNEC

Já - ko je - di - no - lít - nyj Áh - nec, bla - hos - lo - vén - nyj nam vi - néc Chris - tós,
 vó - le - ju za vsích za - klán býšť, Pás - cha čis - tí - tel' - na - ja,
 i pá - ki iz hró - ba krás - no - je práv - dy nam voz - si - ja sóln - ce.

BOHOOTĚC ÚBO DAVID

Bo - ho - o - tēc ú - bo Da - víd pred sín - nym kov - čé - hom ska - ká - še ih - rá - ja,
 ľú - di - je že Bó - ži - ji svja - tí - ji, ob - ra - zov sby - ti - je zrjá - šče,
 ve - se - lím - sja, bo - žést - ven - ňi, já - ko vos - kré - se Chris - tós, já - ko vse - sí - len.

ÚTREŇUJEM ÚTRU HLUBOKÚ

5 Ú - tre - ňu - jem ú - tru hlu - bo - kú, i vmís - to mí - ra písň pri - ne - sém
 Vla - dí - ci, i Chris - tá úz - riim práv - dy Sóln - ce, vsim žízň voz - si - ja - ju - šča.

BEZMÍRNOJE TVOJÉ

Bez - mír - no - je Tvo - je bla - ho - u - tró - bi - je á - do - vy - mi
 ú - za - mi so - der - ži - mi - ji z rjá - šče, ko svi - tu i - dá - chu, Chris - té,
 ve - sé - ly - mi no - há - mi, Pás - chu chvá - ľa - šče vič - nu - ju.

PRISTÚPIM

Pri - stú - pim, svi - šče - nós - ni - ji, is - cho - dá - šču Chris - tú
 iz hró - ba já - ko že - ni - chú, i sprázd - nu - jem ľu - bo - práz -
 den - stven - ny - mi čin - mi, Pás - chu Bó - ži - ju spa - sí - tel' - nu - ju.

SNIZŠÉL JESÍ

6 Sniz - šél je - sí vo pre - is - pód - ňa - ja zem - lí, i so - kru - šil je - sí
 ve - re - jí vič - ny - ja, so - der - žá - ščy - ja svjá - zan - ny - ja, Chris - té,
 i tri - dné - ven já - ko ot kí - ta Jó - na, vos - krésł je - sí ot hró - ba.

SOCHRANÍV CÍLA ZNÁMENIJA

So - chra - nív cí - la zná - me - ni - ja Chris - té, vos - krésł je - sí
 ot hró - ba, kl'ú - či Ďi - vy ne vre - dí - vyj, vo rož - des - tví
 Tvo - jém, i ot - vérł je - sí nam ráj - ski - ja dvě - ri.

SPÁSE MOJ

Spá-se moj, ži - vá - je že i ne-žert-ven-no - je za - ko - lé - ni - je,
 já - ko Boh sám Se - bé vá - le - ju pri - véd Ot - cú, so - vos - kre - síl
 je - sí vse - rád - na - ho A - dá - ma, vos - krés ot hró - ba.

KONDÁK, HL. 8.

mf
 Á - šče i vo hrób sniz - šel je - sí, Bez-smért - ne, no á - do - vu
 raz - ru - šil je - sí sí - lu, i vos - krésl je - sí já - ko po - bi - dí - tel',
 Chris-té Bó - že, že-nám mi - ro - nó - si - cam vi - ščá - vyj: rá - duj - te - sja,
 i Tvo-ím A - pós-to - lom mír dá - ru - jaj, pád-ším po - da - jáj vos - kre - šé - ni - je.

STICHÍRA, HL. 6.

Pomali
 Vos - krés I - sús ot hró - ba, já - ko - že pro - re - cé,
 da - dé nam ži - vót vič - nyj, i vé - li - ju mí - losť. 3 razy

ÓTROKI OT PÉŠČI

7
 Ó - tro - ki ot pé - šči iz - bá - vi - vyj býv če - lo - vík, stráž - det
 já - ko smér - ten, i strás - ti - ju smért - no - je vo ne - tli - ni - ja o - bla - čít
 bla - ho - lí - pi - je, je - dín bla - hos - lo - vén ot - cév Boh, i pre - pro - sláv - len.

ŽENÝ SO MÍRY

Že - ný so mí - ry bo - ho - múd - ry - ja vo slíd Te - bé te - čá - chu:
 Je - hó - že já - ko mért - va so sle - zá - mi is - ká - chu, po - klo - ní -
 ša - sja rá - du - ju - šči - já - sja ži - vó - mu Bó - hu, i Pás - chu
 táj - nu - ju Tvo - jím, Chris - té, u - če - ni - kóm bla - ho - vis - ť - ša.

SMĚRTI PRÁZDNUJEM UMERŠČVLÉNIJE

Smér - ti prázd - nu - jem u - merš - č - vlé - ni - je, á - do - vo raz - ru - šé - ni - je,
 i - nó - ho ži - tí - já víč - na - ho na - čá - lo: i ih - rá - ju - šče, po - jém vi - nów - na - ho,
 je - dí - na - ho bla - hos - lo - vén - na - ho ot - cív Bó - ha, i pre - pro - sláv - len - na - ho.

JÁKO VOÍSTINNU

Já - ko vo - ís - tin - nu svja - ščén - na - ja i vse - práz - den - stven - na - ja,
 si - já spa - sí - tel' - na - ja nóšď, i svi - to - zár - na - ja, svi - to -
 nós - na - ho dné, vos - tá - ni - ja sú - šči pro - voz - víst - ni - ca:
 v néj - že bez - lít - nyj Svít iz hró - ba plót - ski vsím voz - 'si - já.

SÉJ NAREČÉNNYJ

8 Séj na - re - čén - nyj i svja - týj deň, je - dín sub - bót,

Cárj i Hos-pód', prázd-ni - kov prázd - nik, i tor - žes - tvó jest
tor - - žéstv: v óň - že bla - hos - lo - vím Chris - tá vo ví - ki.

PRIJDÍTE NÓVAHO

Prij - dí - te nó - va - ho vi - no - hrá - da rož - dé - ni - ja, bo - žést - ven - na - ho
ve - sé - li - ja, vo na - ró - či - tim dní vos - kre - sé - ni - ja, cár - stvi - ja
Chris - tó - va pri - ob - ščím - sja, po - jú - šče Je - hó, já - ko Bó - ha vo ví - ki.

VOZVEDÍ ÓKREST

Voz - ve - dí ó - krest ó - či tvo - jí, Cér - kve i vížd': sé bo prij - dó - ša kte - bí,
já - ko bo - ho svít - la - ja svi - tí - la, ot zá - pa - da, i sí - ve - ra, i mó - rja,
i vos - tó - ka ó - da Tvo - já, v Te - bí bla - hos - lov - já - šča - ja Chris - tá vo ví - ki.

PRIPIV TROIČEN TRÓJCE SVJATÁJA

Trój - ce svja - tá - ja, Bó - že naš, slá - va Te - bí:
Ót - že vse - der - ží - te - ľu, i Sló - ve, i Dú - še, tre - mí so - je - di - ňá - je - mo - je
vi - pos - tá - sich jes - tes - tvó, pre - sú - ščes - tvén - ne i pre - bo - žést - ven - ne,
vo Ťa kres - tí - chom - sja, i Ťa bla - hos - lo - vím vo vsja ví - ki.

ÁNHEL VOPIJÁŠE

Velično

9 *mf*

An - hel vo - pi - já - - - še Bla - ho - dát - nij:
 čis - ta - ja Ďí - - vo, rá - duj - sja, i pá - ki re - kú, rá - duj - sja:
 Tvój Sýn vos - kré - - - se tri - dné - ven ot hró - ba,
 i mért - vy - ja voz - dvíh - nu - vyj: lú - di - je ve - se - lí - te - sja.

SVITÍSJA, SVITÍSJA

Skorše

Svi - tí - sja, svi - tí - sja, nó - vyj Je - ru - sa - lí - me, slá - va bo
 Hos - pód - ňa na Te - bí voz - si - já; Li - kúj ný - ňi i ve - se - lí - sja Cér - kve:
 Ty že, Čis - ta - ja, kra - súj - sja, Bo - ho - ró - di - ce, o vos - tá - ni - ji Rož - des - tvá Tvo - je - hó.

O BOŽĚSTVENNAHO

O bo - žés - tven - na - ho, o lú - bész - na - ho, o slad - čáj - ša - ho Tvo - je - hó hlá - sa:
 s ná - mi bo ne - lóz - no o - bi - ščál - sja je - sí bý - ti do skon - čá - ni - ja ví - ka, Chris - té:
 Je - hó - že, vír - ni - ji, u - tver - ždé - ni - je na - déž - dy i - mú - šče, rá - du - jem - sja.

O PÁSCHA VÉLIJA

O Pás - cha vé - li - ja i svja - ščen - ňij - ša - ja, Chris - té, o mú - dros - te,
 i Sló - ve Bó - žij i Sí - lo, po - da - váj nam ís - tí - je Te - bé

pri - čas - á - ti - sja, vo ne - ve - čer - nim dni cárs - tvi - ja Tvo - je - hó.

SVITILEN

p Oduševlénno

Pló - ti - - - ju us - - núv, já - ko mértv, Ca - - rjú

f i Hós - po - di, *mp* tri - dné - ven vos - krésl je - - - sí,

A - dá - ma voz - dvíh ot *p* tí, i u - prazd - - nív sméřt:

Pás - - cha ne - tí - ni - ja, mí - ra spa - sé - - ni - - je.

STICHÍRY IZ STICHÁMI
DA VOSKRÉSNET BOH

mf Radostno

1 Da vos - krés - net Boh, i ras - to - čát - sja vra - zí Je - hó,

i da bi - žát ot li - cá Je - hó ne - na - ví - ěa - šči - ji Je - hó...

PÁSCHA SVJAŠČENNAJA

Pás - cha svjaš - čén - na - ja nám dnesj po - ka - zá - sja, Pás - cha nó - va svja - tá - ja,

Pás - cha tá - in - stven - na - ja, Pás - cha vse - čest - ná - ja, Pás - cha Chris - tós

Iz - bá - ví - tel', Pás - cha ne - po - róč - na - ja, Pás - cha ve - lí - ka - ja,

Pás - cha vír - nych, Pás - cha dvé - ri ráj - ski - ja nám ot - ver - zá - ju - šča - ja,

Pás - cha vsich o - svja - šča - ju - šča - ja vír - - - nych.

JÁKO ISČEZÁJET DÝM

2
 Já - ko is - če - zá - jet dým, da is - čéz - nut, já - ko tá - jet vósk ot li - cá oh - ňa.

PRIJDÍTE OT VIĐÍNIJA

Prij - dí - te ot vi - đí - ni - ja, že - ný bla - ho - víst - ni - cy,
 i Si - ó - nu rcý - te: prij - mí ot nas rá - dos - ti bla - ho - ví - šče - ni - ja,
 vos - kre - sé - ni - ja Chris - tó - va: kra - súj - sja, li - kúj, i rá - duj - sja, Je - ru - sa - lí - me,
 Ca - rjá Chris - tá uz - rív iz hró - ba, já - ko že - ni - chá pro - is - cho - - dá - - šča.

TÁKO DA POHÍBNUT

3
 Tá - ko da po - híb - nut hříš - ni - cy ot li - cá Bó - ži - ja,
 a prá - ved - ni - cy da voz - ve - se - lăt - sja.

MIRONÓSICY ŽENÝ

Mi - ro - nó - si - cy že - ný, ú - tru hlu - bo - kú, pred - stáv - šja hró - bu
 Ži - vot - dáv - ca, o - bri - tó - ša án - he - la na ká - me - ni si - dá - šča,
 i tój pro - vi - ščáv im, sí - ce hla - hó - lá - še: što í - šče - te
 ži - vá - ho so mért - vy - mi; što plá - če - te ne - tlín - na - ho vo tlí;
 šéd - še pro - po - ví - di - te u - če - ni - kóm Je - - - hó.

SEJ DEŇ, JEHÓŽE

4 Se - j deň, je - hó - že so - tvo - ri Hos - pód, voz - rá - du - jem - sja, i voz - ve - se - lím - sja v óň.

PÁSCHA KRÁSNAJA

Pás - cha krás - na - ja, Pás - cha Hos - pód - ňa, Pás - cha, Pás - cha vse - čest - ná - ja nam voz - si - já,
Pás - cha, rá - dos - ti - ju druh drú - ha o - bí - mem. Ó Pás - cha, iz - bav - lé - ni - je skór - bi,
í - bo iz hró - ba dnesj, já - ko ot čer - tó - ha voz - si - jáv Chris - tós, že - ný rá - dos -
ti is - pól - ni, hla - hó - lá: pro - po - ví - di - te A - pós - - to - - lom.

SLÁVA OTCÚ I SÝNU

5 Slá - va Ot - cú i Sý - nu, i Svja - tó - mu Dú - chu,
i ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kóv, a - miň.

VOSKRESÉNIJA DEŇ

Vos - kre - sé - ni - ja deň i pro - svi - tím - sja tor - žes - tvóm,
i drúh drú - ha o - bí - mem. Rcém: brá - ti - je, i ne - na - ví - da ščim nás,
pros - tím vsja vos - kre - sé - ni - jem, i tá - ko vo - zo - pi - ím: Sľidujet Troparj:
CHRISTOŠ VOSKRÉSE...

PO BLAHOSLOVENIJU

Chris - tós vos - kré - se iz mért - vych, smér - ti - ju smerť po - práv,
i sú - ščim vo hro - bích, ži - vót da - ro - váv. I nam da - ro - vá ži - vót vič - nyj:
po - kla - ňá - jem - sja Je - hó tri - dnév - no - mu vos - kre - sé - ni - ju, vos - kre - sé - ni - ju.

2. NEĎIL'A TOMINA

KANÓN. Irmos hl. 1. samopodóben

Umireнно

1 *p*

Po - ím vsí řú - - di - je, ot hórj - ki - ja ra - bó - ty
fa - ra - ó - ni, Iz - ra - - i - ěa iz - - mín - - še - - mu,
mf
i vo hlu - bi - ňí mor - stíj no - há - mi ne - - mó - kry - mi na - -
stávl' - - še - mu, písň po - bíd - nu - ju: já - ko pro - slá - - - vi - sja.

3 *p*

U - tver - dí me - né, Chris - té, na ne - dví - - - ži - mín ká - me - ni
zá - po - vi - dej Tvo - ích, i pro - svi - ti mja sví - tom li - cá Tvo - je - hó:
ňíst bo svjat pá - če Te - bé, če - lo - vi - ko - - ľúb - - če.

4 *mf*

Vé - li - ja táj - na Tvo - je - hó, Chris - té smo - tré - ni - ja:
si - jú bo svý - še pro - - ví - ěa, bo - ho - zří - tel' - no Av - va - kúm, iz - šél je - sí,
vo - pi - já - še Te - bí, vo spa - sé - ni - je ľu - děj Tvo - ích, Če - lo - vi - ko - - ľúb - če.

5 *p*

Ot nó - šči ú - tre - ňu - ju - šče, po - jém Ťa, Chris - - té,
Ot - cú so - bez - na - - čál' - - na, i Spá - sa dúš
ná - - šich, mír mí - ro - vi po - dážd', Če - lo - ví - ko - - ľúb - če.

6 Pro-ró - - ka spásl je - sí ot kí - ta, Če - lo - ví - ko - ľúb - če,
i me - né iz hlu - bi - ný pre - hri - šé - nij voz - ve - dí, mo - - ľú - - sja.

7 Ó - bra - zu slu - ží - - ti, mu - si - kíj - sko - mu so - hlá - si - ju
so - zy - vá - ju - šču ľú - - di, ot pís - nej si - ón - skich po - jú - šče
o - té - čes - ki ó - tro - cy Da - - ví - do - vy, mu - čí - te - le - vo ra -
zo - rí - ša zlo - čes - tí - vo - je ve - ľi - ni - je, i plá - meň vró - su
pre - lo - - ží - - ša, písň vo - spi - vá - ju - šče: pre - voz - no - sí -
myj ot - cív i naš Bó - že, bla - hos - lo - - vén je - - si.

8 Vo plá - me - ni óh - nen - ňi ho - rjá - šči - ja pé - šči so - chráň - ša - ho ěi - ti,
i vo zrá - ci An - he - la sniz - šéd - ša - ho k ním, pój - te
Hós - po - da, i pre - voz - no - sí - te Je - hó vo ví - - ki.

9 Te - bé svít - lu - - ju svi - šču, i Má - terj Bó - - - ži - ju,
pre - čúd - - nu - ju slá - vu, i výš - šu - ju vsich tvá - rej,
písň - mi ve - li - čá - - jem.

3. VOZNESÉNIJE

KANÓN, Irmos hl. 5. samopodóben

1 *mf*

Spa-sí - te - - lu Bó - hu vo mó - - ri lú - di ne - mó - kry - mi
 no - há - mi na - stávl' - še - mu, i fa - ra - ó - na so vse - vó - in - stvom po - tópl' - še - mu,
 To - mú je - dí - no - mu po - ím: já - ko pro - slá - - vi - - sja.

3

Sí - lo - ju kres - tá Tvo - je - hó, Chris - té, u - tver - dí mo - je po -
 my - šlé - ni - je, vo je - že pí - ti i slá - vi - ti
 spa - sí - tel' - no - je Tvo - je voz - ne - sé - - - ni - - - je.

4

U - slý - šách sluch sí - ly kres - tá, já - ko ráj ot - vér - ze - sja ím,
 i vo - zo - pích: slá - va sí - ňi Tvo - jěj, Hós - - po - - di.

5 *mf*

Ú - tré - ňu - ju - šče vo - pi - jém Ti, Hós - po - di: spa - sí nas; Ty bo
 je - sí Boh náš, ráz - vi Te - bé i - nó - ho ne zná - - jem.

6

O - bý - de mja bézd - na, hrób mñi kít býst, áz že vo - zo - pích k Te - bí, Če -
 lo - ví - ko - lúb - cu, i spa - sé mja des - ní - ca Tvo - já, Hos - - po - - di.

7 Vo pe - ščí óh - nen - nij pis - no - slóv - cy spa - sýj ó - tro - ki,
 bla - hos - lo - vén Boh o - təc ná - - - ťich.

8 Iz Ot - cá préž - de vík rož - dén - na - ho Sý - na i Bó - ha,
 i v po - slíd - ňa - ja kř - ta vo - plo - ťčén - na - ho ot
 Ďí - vy Má - te - re, svja - ťčén - ni - cy pój - te,
 lů - di - je pre - voz - no - sí - te vo vsjá ví - - - ki.

9 *mf* Ěa pá - ěe u - má i slo - ve - sé Má - terj Bó - ži - ju,
 v kř - to Bez - křt - na - ho ne - iz - re - ěén - no róžd - ťu - ju,
 vír - ni - ji je - di - no - múd - ren - no ve - li - - - ěá - - - jem.

PRIPÍV
mf Án - he - li vos - chůž - dé - - - ni - je Vla - - - - dý - - - ki
 zřjá - - - ťče, u - - - ža - sá - - - chu - - - sja, já - - - ko
 so slá - - - vo - ju vzjăt - sja ot zem - lí na hór - - - ňa - - - ja.

4. SOŠĚSTVIJE SVJATÓHO DÚCHA.

KANÓN, Irmos hl. 4. samopodóben

Umírenno

1 *p*

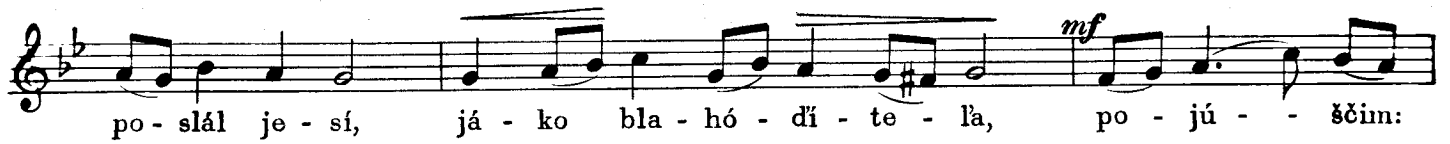
Bo - - žést-ven-nym po - - kro - vén me - dle - no - ja - zýč -
 nyj mrá - kom, iz - vi - tíj - stvo - va bo - ho - pí - san - nyj za - kón:
 tí - nu bo o - trjás o - če - sé úm - - - - na - ho,
 ví - dit Sú - - šča - ho, i na - u - čá - jet - sja Dú - -
 cha rá - zu - mu, chva - ľá bo - žést-ven - ny - mi písň - mi.

3 *mf*

Raz - vér - ze u - tró - by ne - čád - stvo - vav - ši - ja ú - zy,
 do - sá - du že ne - u - dó - bo - ter - pí - mu bla - ho - čád - stvu - ju - šči - ja,
 je - - - dí - na mo - lít - va pro - ró - či - cy drév - le
 An - - - ny, no - sjá - šči - ja dúch so - kru - šén,
 k Síľ - - - no - mu i Bó - - hu rá - - - - zu - mov.

4 *mf*

Ca - rjú ca - réj, ja - ko - výj ot ja - ko - vá - - ho je - dín,
 Sló - - ve, pro - iz - - še - dyj ot Ot - cá bez - vi - nóv - na - ho,
 rav - no - móšč - na - ho Tvo - je - hó Dú - cha A - pós - to - lom ís - tin - no

mf

U - ti - ší - - te - - le - va že svi - to - nós - na - ja bla - - ho - dát

po - ěst - vú - - jet jé - že vo - pí - ti: Trój - ce je - dí - na - ja,

ráv - no - síl' - na - ja, bez - na - čál' - - na - ja, bla - hos - lo - vén - na je - sí.

8

Raz - ri - šá - jet ú - zy, i o - ro - šá - jet plá - meň tri - - svít - lyj

mf

bo - ho - na - čá - li - ja ob - - - raz; po - jút ó - - tro - cy, bla - hos - lo - vít

že je - - dí - na - ho Spá - sa i Vse - dí - te - ěa, já - ko bla - ho - dí -

te - - ěa, so - tvo - rén - - na - ja vsjá - čes - ka ja tvárj.

9

mf

Rá - - - duj - sja Ca - - rí - - ce, ma - te - ro - - dřiv - stven -

na - ja slá - vo: vsjá - ka bo u - do - bo - ob - ra - ščá - tel' - na - ja

bla - ho - hla - hó - li - va - ja us - tá vi - tíj - stvo - va - ti

ne - mó - hut, Te - bé pí - ti dos - - tój - no, iz - u - mi -

vá - - jet že úm vsják Tvo - jé rož - des - tvó

ra - zu - mí - ti: tím - že Ťa so - hlás - no slá - - - - vim.

VII. PRAZNIKI NEDVIŽÍMI

I. NAIMENOVANIJE HOSPODA NAŠEHO ISÚSA CHRISTÁ NOVÝJ ROK – SV. VASILIJ VELIKIJ

KANÓN, Irmos hl. 2. samopodóben

Pisňa: 1. „HRJADÍTE...“ zri Kanón Roždestvá Presv. Bohoródicy

3. „UTVERDÍ NAS...“

4. „USLYŠACH...“ zri Kanón Roždestvá Presv. Bohoródicy

5 *mf*

Sví-ta po-dá-te-l'u, i vi-kóv, Tvór - če, Hós-po-di, vo sví -
ti Tvo - ích po - ve - ŕí - nij na - stá - vi nas,
ráz - vi bo Te - bé i - nó - ho Bó - ha ne zná - jem.

6

Bézd - na mja mnó - ha hri - chóv - na - ja o - kru - žá - jet,
i vo - pi - jú Ti, Pro - ró - ka pod - ra - žá - jaj:
ot tli nja, Hós - po - di, voz - ve - dí.

7. „ÓBRAZU ZLATÓMU...“ zri v Kanóňi prázdnička sv. Nikolaja

8 *p*

Ne - iz - re - čén - no - ju mú-dros - ti - ju sos - távl' - ša - ho vsjá - čes -
ka - ja Bó - ha Sló - va, i ot ne - sú - ščich vo jé - že
bý - ti pri - véd - ša - ho, bla - hos - lo - ví - te ěi - lá
Hós - po - da, i pre - voz - no - sí - te vo vsjá ví - ki.

9. „JÁŽE PRÉŽDE...“ zri v Kanóňi prázdnička Roždestvá Presv Bohoródicy

2. BOHOJAVLĚNIJE

KANÓN, Irmos hl. 2. samopodóben

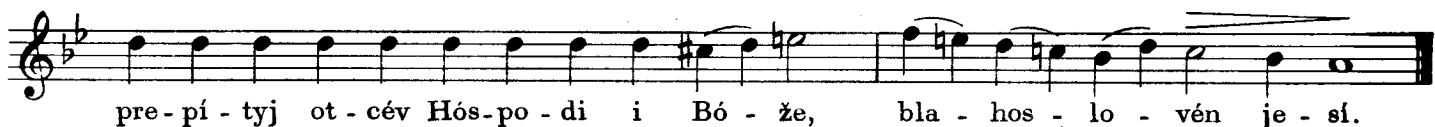
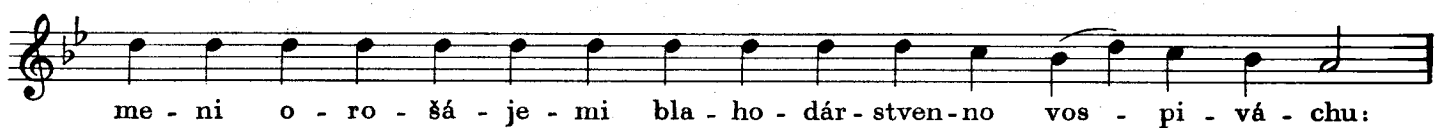
*Umírenno
mp*

1 Hlu - bi - ný ot - křyl jest dnó, i sú - še - ju svo - já vle - čét, vo - nej po - křív
 pro - tiv - ny - ja, křip - kij vo branéch Hos - pód', já - ko pro - slá - vi - sja.

3 Kří - post da - jáj lú - dem ná - šim Hos - pód',
 i röh po - má - zan - nych Svo - ích voz - no - sját, ot Dí - vy
 raž - dá - jet - sja, hrja - det že ko kre - šcé - ni - ju.
 To - mú, vír - ni - ji, vo - zo - pi - ím: ňíst svját já - ko Boh naš.

4 U - slý - šach, Hós - po - di, hlás Tvoj, je - hó - že rékl je - sí,
 hlás vo - pi - jú - šča - ho vo pus - tý - ni, já - ko voz - hre - míl
 je - sí nad vo - dá - mi mnó - hi - mi, Tvo - je - mú svi - dí - tel' - stvú -
 jaj Sý - nu, vésj býv so - šéd - ša - ho Dú - cha, vo - zo - pí:
 Ty je - sí Chris - tós, Bó - ži - ja mú - drost' i sí - la.

5 I - sús ži - vo - tá na - čál' - nik, raz - ri - ší - ti o - suž - dé - ni -

CHVALÍM, BLAHO SLOVÍM...

Chva - lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem - sja, Hós - po - de - vi,
 po - jú - šče, i pre - voz - no - sjá - šče Je - hó - vo vsjá ví - ki.
 8 Táj - nu pre - sláv - nu - ju va - vi - lón - ska - ja po - ka - zá pészč,
 is - to - čív - ša - ja ró - su, já - ko stru - já - mi i -
 mjá - še ne - ve - šče - stven - nyj óhň vos - pri - já - ti Jor - dán,
 i ob - já - ti pló - ti - ju kre - ščá - je - ma Ziž - dí - te - ľa:
 Je - hó - že bla - hos - lov - ľát ľú - di - je, i pre - voz - nó - sjať vo vsjá ví - ki.
 9 Ne - do - u - mí - jet vsják ja - zýk bla - ho - chva - lí - ti po dos - to - já - ni - ju,
 iz - u - mi - vá - jet že úm i pre - mír - nyj pí - ti Ťa, Bo - ho - ró - di - ce,
 o - bá - če bla - há - ja sú - šči, ví - ru prij - mí, í - bo ľu - bów
 ví - si bo - žést - ven - nu - ju ná - šu: Ty bo chris - ti - ján
 je - sí pred - stá - tel' - ni - ca, Ťa ve - li - čá - jem.

TROCH SVJATÍTELEJ

KANON: SÚŠU HLUBORODÍTEL'NUJU - (iz Stritenija HnICHr.)

3. STRITĚNIJE HÓSPODA NÁŠEHO ISÚSA CHRISTÁ

KANÓN, Irmos hl. 3. samopodóben

*Umírenno**mf*

1

Sú - šu hlu - bo - ro - dí - tel' - nu - ju zém - l'u sóln - ce na - šest - vo - va
i - noh - dá: já - ko sťi - ná bo o - hus - tí ó - ba pó - ly vo - dá,
l'u - dem pí - šo - mó - re - cho - d'á - ščim, i bo - ho - u - hód - no po - jú - ščim:
po - jém Hos - po - dé - vi, sláv - no bo pro - slá - vi - sja.

3

U - tver - ždé - ni - je na Ťa na - dí - ju - ščich - sja,
u - tver - dí, Hós - po - di, Cér - kov, jú - že sťa - žál je - si
čest - nó - ju Tvo - je - ju kró - vi - ju.

4

Po - krý - la jest ne - be - sá do - bro - dí - tel' Tvo - já, Chris - té,
iz ki - vó - ta bo pro - šéd, svja - tý - ni Tvo - je - já ne - t'ín -
ny - ja Má - te - re, vo chrá - mi slá - vy Tvo - je - já ja - vil -
sja je - sí, já - ko Mla - dé - nec ru - ko - no - sím:
i is - pól - ni - ša - sja vsjá Tvo - je - hó chva - lé - ni - ja.

5 *mf*

Já - ko ví - di I - sá - i - ja o - bráz - no na pres - tó - li pre - voz -
 ne - sán - na Bó - ha, ot án - hel slá - vy do - ri - no - sí - ma,
 o, o - ka - ján - nyj, vo - pi - já - še, áz:
 pro - ví - dích bo vo - plo - ščá - je - ma Bó - ha, sví - ta
 ne - ve - čér - ňa, i mí - rom vla - dý - čest - vu - ju - šča.

6 *mf*

Vo - zo - pí k Te - bí, ví - d'iv stá - rec o - čí - ma spa - sé - ni - je,
 jé - že ľú - dem príj - de ot Bó - ha: Chris - té, Tý je - sí Boh moj.

7 *mf*

Te - bé vo oh - ní o - ro - sív - ša - ho ó - tro - ki bo - ho - slo - vív - ši - ja,
 i v Dí - vu ne - tľín - nu vsel' - ša - ho - sja Bó - ha Sló - va po - jem bla - ho - čest - no
 po - jú - šče: bla - hos - lo - vén Boh o - téc ná - šich.

CHVALÍM, BLAHOSLOVÍM

mf

Chva - lím, bla - hos - lo - vím, po - kla - ňá - jem sja Hós - po - de - vi, po -
 jú - šče, i pre - voz - no - sjá - šče Je - hó vo - vsjá ví - ki.

mf

8

Ne - ster - pí - mo - mu oh - ňú so - je - di - nív - še - sja,
 bla - ho - čes - ti - ja pred - stá - te - li jú - no - ši,
 plá - me - nem že ne - vrež - dé - ni, bo - žést - ven - nu - ju písň po -
 já - chu: bla - hos - lo - ví - te vsja d'í - lá Hos - pód - ňa
 Hós - po - da, i pre - voz - no - sí - te vo vsjá ví - ki.

VMÍSTO VELIČÁNIA

Umil'no, ticho

mf

Bo - ho - ró - di - ce Dí - vo, u - po - vá - ni - je chris - ti - já - nom,
 po - krýj, so - blú - dí i spa - sí na Ěa u - po - vá - ju - ščich.
 Podóбно semú spivajutsja i próči stichl.

Umírenno

mf

9

V za - kó - ňi sí - ni i Pi - sá - nij ó - braz ví - dim vír - ni - ji:
 vsják mú - žes - kij pól, lo - žes - ná raz - ver - zá - ja, svját
 Bó - hu. Ěim per - vo - rož - dén - no - je Sló - vo,
 Ot - cá bez - na - čál' - na. Sý - na per - vo - ro - d'á - šča - sja Má -
 te - ri - ju ne - is - ku - so - muž - no, ve - li - čá - jem.

4. BLAHOVIŠČÉNIJE PRESV. BOHORÓDICY

KÁNON, Irmos hl. 4. samopodóben

1. OTVÉRZU USTÁ MOJA...
3. TVOJÁ PISNOSLÓVCY...
4. SIĎAJ VO SLÁVI...
5. UŽASÓŠASJA VSJÁČESKAJA... - vse z Kanona Pokrov

Umírenno
p

6 Vo - zo - pí, pro - ob - ra - zú - ja po - hre - bé -
ni - je tri - dnév - no - je, pro - rók Jó - na
v kí - ti mo - ľá - sja: ot tli iz -
bá - vi mja, I - sú - se, Ca - rjú síl.

7. NE POSLUŽÍŠA TVÁRI... - z Kanona Pokrov
8. SLÝŠI, OTROKOVÍCE...
9. JÁKO ODUŠEVLÉNNOMU... - iz Vvedenija v chram

VELIČÁNIE PO POLIJELEJU

Umíľno
mf *p*

Ar - chán - hel - skij hlas vo - pi - jém Ti, Čís - ta - ja: rá - duj -
sja, bla - ho - dát - na - ja, Hos - pód' s To - bó - ju.

STICH

mf

Bla - ho - vis - tí - te deň ot dne spa - sé - ni - je Bó - ha ná - še - ho.

VMISTO VELIČANIJA NA 9-OJ PISNI IRMOSA

Pomáli
mf

Bla - ho - vi - stvúj zem - le rá - dost vé -
li - ju, pój - te ne - be - sá Bó - ži - ju he slá - vu.

5. ROŽDESTVÓ JOÁNNĀ KRESTÍTELĀ

KANÓN, Irmos hl. 4., samopodóben

*Umírenno**p*

1

Tri - stá - ty kríp - ki - ja, rož - déj - sja ot Ďí - vy,
 bez - strás - ti - ja vo hlu - bi - ňí, du - ši tri - část - no - je po - to - pi,
 mo - ľú - sja: da Te - bí já - ko vtím - pá - ňi, vo u - meršč - vlé -
 ni - ji ti - le - sé, po - bíd - no - je vos - po - jú pí - ni - je.

3

Ne mú - dros - ti - ju i sí - lo - ju, i bo - hát - stvom chvá - lim - sja,
 no To - bó - ju Ót - če - ju i - pos - tás - no - ju mú - dros - ti - ju,
 Chris - té: ňíš bo svjat pá - če Te - bé, Če - lo - ví - ko - ľúb - če.

4 „SIDAJ VO SLÁVI...“ z Pokrov

5

Ný - ňi vos - tá - nu, pro - ró - čes - ki re - če Boh,
 ný - ňi pro - sláv - ľú - sja, ný - ňi voz - ne - sú - sja,
 pád - ša - ho pri - jém ot Ďí - vy, i ko
 svi - tu úm - no - mu voz - no - sjáj mo - je - hó Bo - žest - vá.

6 *mf*

Prij - dóch v hlu - bi - ný mor - skí - ja, i po - to - pí - la

mja jest bú - rja mnó - hich hri - chóv: no já - ko Boh

iz hlu - bi - ný voz - ve - dí ži - vót moj, Mno - ho - mí - los - ti - ve.

7 *mf*

Jú - no - ši tri v Va - vi - ló - ňi, ve - ľi - ni - je mu - ői - te - le - vo

na búj - stvo pre - lóž - še, po - sre - ői plá - me - ne vo - pi - já - - chu:

bla - hos - lo - vén je - sí, Hós - po - di, Bó - - že o - təc ná - ŝich.

8 *p*

Iz - bá - vi - te - ľu vsích vse - síl' - ne, po - sre - ői

plá - me - ne bla - ho - čést - vo - vav - ŝi - ja, sniz - ŝéd o - ro - síl

je - sí, i na - u - őil je - sí pí - ti:

vsjá ői - lá bla - hos - lo - ví - te, pój - te Hós - po - da.

9 *p*

So - kro - vén - no - je Bó - ži - je ne - iz - re - čén - no - je

v Te - bí so - ver - ŝá - jet - sja jáv - - stven - no - je

tá - in - stvo, Ďí - vo - pre - čis - - ta - ja:

í - bo Boh iz Te - bé vo - plo - tí - sja za mi - lo - sér - di - je.
 Ľim Ľa já - ko Bo - ho - ró - di - cu ve - li - čá - - jem.

6. SV. VERCH. APÓSTOLOV PETRA I PAVLA

KANON, Irmos hl. 4. samopodoben

Umireнно
mf

1 Ľisť Te - bí po - dó - ben pre - pro - sláv - len - nyj Hós - - po - di,
 ru - kó - ju bo kríp - ko - ju iz - bá - vil je - sí ľú - di,
 já - že sta - žál je - sí, če - lo - ví - ko - ľúb - - če.

3 „NE MUDROSTIJU“... zri v Kanoňi prazdnika Roždestva sv. Joánna Krestiteľa.

4 Sej Boh náš ot Ľí - vy vo - plóšč - sja, i je - stes - tvó
 o - bo - živ, je - hó - že vos - pi - vá - ju - šče vo - pi - jém:
 slá - va sí - ľi Tvo - jój, Hós - - po - di.

mf

5 Sta - žá - - vyj ny iz - brán - ny - ja ľú - di,
 kró - vi - ju Tvo - jé - ju, Hós - po - di, Tvoj mír dážd nám,
 vo je - di - no - mys - ľi - ji so - chra - ňá - ja stá - do Tvo - jé.

6

V kí - ti, Chris - té, tri - dnév - no - vav Jó - - na, pro - pi -
 sá Ľa bez - smért - na - ho, já - ko mért - va vó - le - ju,
 v sérd - ci zem - ním tri - - - dnév - no - vav - ša.

7

mf
 V na - čá - ŕi bez - na - čál' - no - je Sló - vo, so Ot - cém
 i Dú - chom, Sýn je - di - no - ród - nyj, bla - hos - lo - vén
 je - sí i pre - voz - no - sí - myj Bó - že o - téc ná - šich.

8

mf
 Vsja - čes - ka - ja no - sjáj. ne - pris - túp - no - ju Tvo - je - ju
 si - lo - ju, Chris - té, pre - po - dób - ny - ja Tvo - já ót -
 ro - ki v plá - me - ni o - ro - síl je - sí, zo - vú - šči - ja:
 bla - hos - lo - ví - te vsja di - lá Hos - pód - ňa Hós - - po - da.

9

mf
 Ľa pre - sláv - nu - ju Ne - vis - tu, i vse - svja - tú - ju
 Bo - ho - ró - di - cu, Ziž - dí - te - ľa róžd - šu - ju ne - -
 ví - di - mych že i vsich ví - di - mych, písň - mi ve - li - čá - jem.

7. SV. PRORÓKÁ ILIJÍ

KANON, Irmos hl. 8. samopodóben

Umireнно

1 *mf*

Vó-du pro-šéd, já - ko sú - šu, i je - hi - pet - ska - ho zlá iz - bi - žáv, Iz - ra - il - ta -
 nin vo - pi - já - - še: Iz - bá - vi - te - ľu i Bó - hu ná - še - mu po - - ím.

3

Ne - bés - na - ho krú - ha ver - cho - tvór - če Hós - po - di, i Cér - kve Ziž - dí - te - ľu,
 Ty me - né u - tvr - - dí vo ľub - ví Tvo - jěj, že - lá - nij krá - ju,
 vír - nych u - tvr - ždé - ni - je, je - dí - ne če - lo - vi - ko - ľúb - - če.

4 *p*

U - slý - šach Hós - po - di slúch Tvoj, i u - bo - jách - sja:
 já - ko ne - iz - re - čén - nym so - ví - tom Boh syj - pris - no - súšč - nyj,
 ot Dí - vy pri - šél je - sí vo - plóšč - sja: slá - - va
 sniz - chož - dé - - - ni - ju Tvo - je - mú Chris -
 té, slá - va sí - ľi Tvo - jěj.

5. „VSKUJU MJA“...

6. „OČISTI MJA“... v Kanoňi hl. 8.

7. „OT JUDEJI“... na Michaila.

8

Ca - rjá ne - bés - na - ho, Je - hó - že po - jút vó - ji án - hel -
 sti - ji, chva - lí - te i pre - voz - no - sí - te vo vsja ví - ki.

9. „VOÍSTINNU BOHORÓDICU ŤA ISPOVIDUJEM“... zri v Kanoňi praznika sv. Michaila.

8. PREOBRAŽENIJE

KANON, Irmos hl. 4. samopodoben

Umireнно

1 *mf*

Lí - cy Iz - ra - il' - sťi - ji, ne - vláž - ny - mi sto - pá - mi,
 pónt čer - mnýj, i vláž - nu - ju hlu - bi - nú pro - hnáv - še,
 vsád - ni - ki tri - stá - ty vra - hí ví - ěa - ťe v nej po - hru - žé - ny, sve - sé - li -
 jem po - já - chu: po - ím Bó - hu ná - še - mu, já - ko pro - slá - ví - sja.

3 *p*

Lúk síl' - nych iz - ne - mó - že, i ne - moš - ť - stvú -
 ju - ťči - ji pre - po - já - sa - ťa - sja sí - lo - ju: se - hó rá - di
 u - tver - dí - sja vo Hós - po - ěi sérd - ce mo - je.

4 *p*

U - slý - ťach sláv - no - je smo - tré - ni - je, Chris - té Bó - že, já - ko
 ro - díl - sja je - sí ot ěí - vy, da ot lés - ti iz - bá - vi -
 ťi zo - vú - ťči - ja: slá - va sí - ľi Tvo - jěj, Hós - - po - di.

5 *mf*

Ot Sví - ta pre - si - kěj per - vo - ród - - nyj Svit,
 já - ko vo sví - ťi ěi - lá po - jút Ťa, Chris - té, So - ěí - te - ľa,
 vo sví - ťi Tvo - jém pu - tí ná - ťa na - prá - vi.

6 Vneh-dá skor-bí - ti mí, vo - zo - pích ko Hós - - po - du,

i us - lý - ša mja Boh spa - sé - ni - ja mo - je - hó.

7 *p* Av - ra - ám - sti - ji i - noh - dá v Va - vi - ló - ňi ó - tro - cy,

pěš - nyj plá - meň po - prá - ša písň - mi vzy - vá - ju - šče:

o - təc ná - šich Bó - že, bla - hos - lo - vén je - sí.

8 *p* Vo Va - vi - ló - ňi ó - - tro - cy bo - - žest - ven - no - ju ras -

pa - lá - je - mi rév - nos - ti - ju, mu - či - te - la i plá - -

me - ne pre - šče - ni - je mú - žes - ki po - prá - ša, i po - sre - đí

oh - ňá vvér - - že - ni, o - ro - šá - je - mi po - - já - chu:

bla - hos - lo - ví - te vsja đí - lá Hos - pód - ňa Hós - - po - da.

9 *p* Rož - des - tvó Tvo - jé ne - t'ln - no ja - ví - - sja: Boh iz bo - kú

Tvo - jé - ju prój - de, já - ko plo - to - nó - sec ja - ví - sja na zem - lí,

i s če - lo - ví - ki po - ži - vé; Ťa Bo - ho - ró - di - ce tím vsí ve - li - čá - jem.

9. USPĚNIJE PRESV. BOHORÓDICY

KANON, Irmos hl. 1. samopodóben

Umireнно

1 *p*

Pre - u - kra - šén - na - ja bo - žést - ven - no - ju slá - vo - ju,
 svja - ščen - na - ja i sláv - na - ja, Ďí - vo, pá - mjať Tvo - já
 vsjá so - brá k ve - sé - li - ju vír - - ny - ja, na - či - ná - ju - šcej
 Ma - ri - já - mi, s lí - - ki i tim - pá - ny, Tvo - je - mú po - jú -
 ščy - ja Je - di - no - ród - no - mu: sláv - no bo pro - slá - vi - sja.

3 *p*

So - dí - tel' - na - ja i so - der - ži - tel' - na - ja vsích
 Bó - ži - ja mú - dros - te i sí - lo, ne - pre - klón - nu, i
 ne - dví - ži - mu *mf* Cér - kov u - tver - dí, Chris - té: je - dín bo je - sí
 svját, vo svja - tých po - či - - vá - - jaj.

4 *mf*

Rí - či Pro - ró - kov i ha - dá - ní - ja, vo - plo - ščé - ni - je
 pro - ja - ví - ša ot Ďí - vy Tvo - já, Chris - té: si - já - ni - je blis - tá -
 ni - ja Tvo - je - hó, vo svít ja - zý - kov i - - zý - det,
 i voz - hla - sít Te - bí bézd - na sve - sé - - li - jem:

sí - li Tvo - jěj slá - va, Če - lo - vi - ko lúb - - če.

5 *mf*
 Bó - ži - ju i ne - iz - re - čén - nu - ju do - bró - - tu
 do - bro - dí - te - lej Tvo - ích, Chris - té, is - po - - vím:
 ot pris - no - sůšč - ny - ja bo slá - - vy so - pris - no - sůšč - no - je
 i i - pos - stás - no - je voz - si - já - vyj si - já - - ni - je,
 iz Ďiv - stven - ny - ja u - tró - by, sú - ščim vo tmi i sí - ni,
 vo - plóšč - sja, voz - si - jál je - sí Sóln - ce.

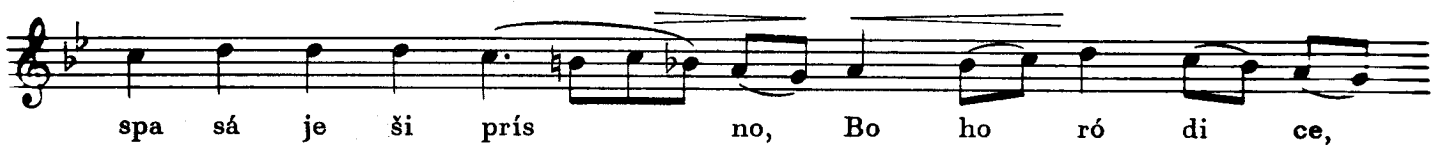
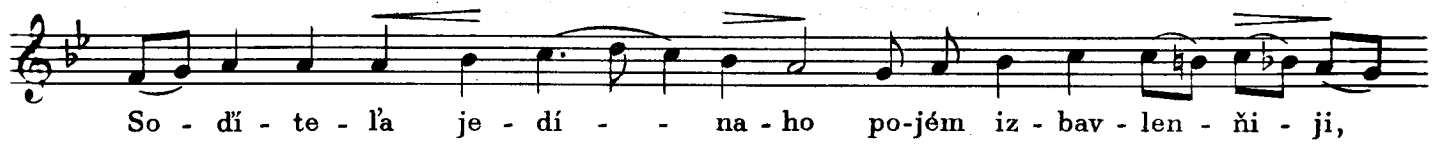
6 *mf*
 Mór - skij pu - či - no - ród - nyj kí - tov vnú - tren - nij óhň,
 tri - dnév - na - ho Tvo - je - hó po - hre - bé - ni - ja pro - ob - ra - že - -
 ni - je, je - hó - že Jó - na pro - rók po - ka - zá - sja:
 spa - sén bo já - ko i pred - po - slá - sja,
 ne - vrež - dén vo - pi - já - še: po - žrú Ti
 so hlá - som chva - lé - ni - ja, Hós - - po - di.

7 *mf*

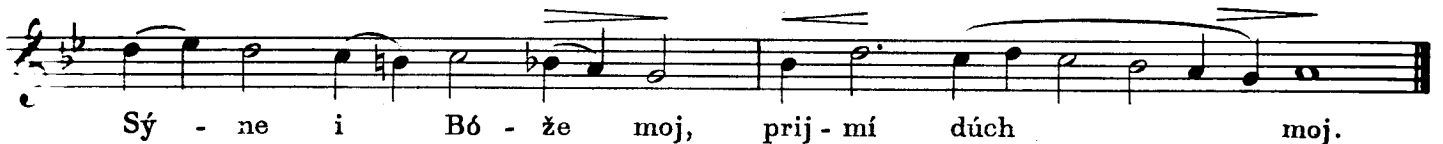
Bez-stúd-nij já - ros - ti že i oh - ňú, bo - žést - ven - no - je
 že - lá - ni - je so - pro - tiv - lá - - ja - sja, óhň ú - bo
 o - ro - šá - še, já - ros - ti že smi - já - še - sja, bo - ho - duch -
 no - vén - no - ju slo - vés - no - ju pre - po - dób - - nych tri - vi -
 ščán - no - ju civ - ní - ce - ju, pro - ti - vo - vi - - šča - ja mu - si - kěj -
 skim or - há - nom po - sre - dí plá - me - ne: pre - pro - sláv - len - nyj
 ot - cév i náš Bó - že, bla - hos - lo - vén je - sí.

8 *mf*

Plá - meň o - ro - šá - jušč pre - po - dób - ny - ja,
 zlo - čes - tí - vy - ja že po - pa - lá - jušč, án - hel Bó -
 žij vse - móšč - nyj, po - ka - zá o - tro - kóm, ži - vo - na - čál' - nyj
 že is - tóč - nik so - dí - la Bo - ho - ró - - di cu, tľú
 smér - ti, i ži - vót to - čá - šču po - - jú - ščym:

SVITĚLEN

Tícho

10. USIKNOVĚNIJE

KANON, Irmos hl. 8. samopodoben

1. VOĎU PROŠED...	3. NEBĚSNAHO KRÚHA...	4. TY MOJÁ KRÍPOŠŤ...
5. VSKUJU MJA...	6. OČÍŠTI MJA, SPÁSE...	7. BOŽIJA SNIZCHOŽDENIJA...
8. SEDMERÍCEJU PEŠČ... vse v Irmosi hl. 8.		

9

U - stra - ší - sja vsják slúch, ne - iz - re - čén - na Bó - ži - ja
 sniz-chož - dé - - ni - ja, já - ko Výš - ňij vó - le - ju sní - de dá - že
 i do pló - - ti, ot Ďi - ví - čes - ka - ho čré - va býv če - lo - vík:
 tím - že pre - čís - tu - ju Bo - ho - ró - di - cu, vír - ňi - ji ve - li - čá - - jem.

11. ROŽDESTVÓ PRESV. BOHORÓDICY

KANON, Irmos hl. 2. samopodoben

Umireнно

1

mf
 Hrja - dí - te, lú - di - je, po - ím písň Chris - tú Bó - hu,
 raz - díl - še - mu mó - re, i nas - távl' - še - mu lú - di, já - že iz - ve - dé
 iz ra - bó - ty je - hí - pet - ski - ja, já - ko pro - sla - - - vi - sja.

2

U - tvr - dí nas v Te - bí, Hós - po - di, dré - - vom u - merščvej hrich,
 i strach Tvój vsa - dí v serd - cá nas, po - jú - - ščich Ťa.

3

mf
 U - slý - šach, Hós - po - di, slúch Tvo - je - hó smo - tré - ni - ja,
 i pro - slá - vich Ťa, je - dí - ne če - lo - ví - ko lúb - - - če.

4

Sin - no - pí - san - nyj mrak ha - dá - nij ra - zo - rív,
 i vír - nych pri - bý - ti - jem ís - ti - ny,
 Bo - ho - o - tro - ko - ví - ce - ju o - za - rív serd - cá,
 i nás svi - tom Tvo - ím, Chris - té, na - stá - - vi.

5 *mf*

Ko Hós - po - du, ot kí - ta Jo - - na vo - zo - pí:
 Ty mja voz - ve - dí, iz hlu - bi - ný á - - da, mo - lú - sja:
 da já - ko Iz - bá - vi - te - ľu vo hlá - si chva - lé - - ni - ja,
 ís - ti - ny že dú - chom po - žrú Te - - bí.

6 *mf*

Ku - pi - ná vho - rí oh - ne - ne - pál - na - ja, i ro - so - nós - na - ja
 péšě chal - déj - ska - ja já - vi pred - pi - sá Ťa, Bo - ho - ne - vis - - to:
 bo - žést - ven - nyj bo Ne - ve - šťast - ven - nyj vo ve - šťast - tven - nim čré - vi,
 óhň ne - o - pál' - no pri - já - la je - sí: tím - - - že
 iz Te - bé Róžd - - še - mu - sja po - - jém:
 bla - hos - lo - vén je - sí, Bó - že, o - téc na - - šich.

12. VOZDVIŽÉNIJE ČESTN. I ŽIVOTV. KRESTÁ

KANÓN Irmos hl. 8. samopodoben

Pokojno

Krest na - čer - táv Moj - sěj vprjáno žez - lóm nó - re čer - m -
 nó - je pre - si - dě, iz - ra - i - ľu pi - še - cho - dá - šču:
 tó - že ob - rát - no fa - ra - ó - no - vym ko - les - ní - cam
 u - dá - riv so - vo - ku - pí, vo - pre - kí na - pi - sáv
 ne - po - bi - dí - mo - je o - - rú - ži - je. Ěím Chris - tú
 po - jem Bó - hu ná - še - mu, já - ko pro - slá - vi - sja.

2 *Žezl* vo ó - braz táj - ny pri - jém - let - sja,

Recit.

pro - zja - bé - ni - jem bo pred - raz - suž - dá - jet svja - ščén - ni - ka:
 ne - plo - dá - šcej že préž - de cér - kvi, ný - ňi pro - cvi - té dre - vo kres - tá
 v der - zá - - - vu i u tver - ždé - ni - je.

*Skorše**mf*

3 U - slý - šach, Hós - po - di, smo - tré - ni - ja Tvo - je - hó tá - in - stvo,
 ra - zu - mích di - lá Tvo - já i pro - slá - vich Tvo - je Bo - žes - tvó.

Pokójno

4 *p*

O tre - bla - žén - no - je Dré - vo, na ném - - - že
 ras - pjá - sja, Chris-tós Cárj i Hos - pód. Ím - že pa - dé,
 dré - vom preľ - stí - vyj: to - bó - ju preľ - stív - sja, Bó - hu pri - hvoz - dív -
 šu - sja pló - ti - ju, *mf* po - da - jú - šče - mu mír dušám ná - ším.

5 *mf*

Vod - na - ho zví - rja vo u - tró - bi dlá - ni Jó
 na kres - to - víd - no ras - pros - tér, spa - sí - tel' - mu - ju strásť
 pro - ob - ra - žá - še já - vi; ťím tri - dné - ven iz - šéd,
 pre - mír - no - je vos - kre - sé - ni - je pro - pi - sá - še,
 pló - ti - ju pri - hvoz - dén - na - ho Chris - tá Bó - ha,
p i tri - dnév - nym vos - kre - sé - ni - jem mír pro svišč - ša - ho.

Recit.

6 *f*

Bez - úm - no - je ve - ľí - ni - je mu - ōi - te - ľa zlo - čes - tí - va -
 ho ľú - di po - ko - le - bá, dý - šu - šče - je pre - šcé - ni - je
 i zlo - chu - lé - ni - je bo - ho - mérs - ko - je:

o - bá - če tri ó - tro - ki ne - us - tra - ší já - rost' zví - ska - ja,
 ni ohň sňi - dá - jaj, no pro - tí - vo dí - šu - šču ro - so - nós - no - mu
 dú - chu so oh - ném sú - šče po - já - - chu:
 pre - pí - tyj ot - cív i náš Bó - že, bla - hos - lo - vén je - sí.

Dosit' skóro
mf

7 Bla - ho - slo - ví - te ó - tro - cy, Trój - cy rav - no - čis - len - ni - ji,
 So - dí - te - la Ot - cá Bó - ha, pój - te sniz - šéd - še - je
 Sló - vo i ohň vo ró - su pre - tvór - še - je,
 i pre - voz - no - sí - te vsim žízň po - da - vá - ju - šča - ho
mf
 Dú - cha vse - svja - tá - ho vo ví - ki.

Pokójno
p

8 Tá - in je - sí Bo - ho - ró - di - ce Ráj, ne - - -
 voz - dí - lan - no voz - ras - tiv - šíj Chris - tá, ím - že krést - no - je
 ži - vo - nos - no - je na zem - lí na - sa - dí - sja dré - vo. Tím ný - ňi
p
 Voz - no - sí - mu, po - kla - ňá - ju - šče - sja Je - mu, Ťa ve - li - čá - jem.

Pokojno i ticho

9 *p*

Sňí - di - ju dré - - - - - va,
 ró - du pri - býv - - - - - ša - ja smert',
 kres - tón u - prazd - ní - - - - - sja dnésj,
 í - bo pra - má - ter - ňa - ja vse - ród - na - ja kl'á - tva
 raz - ru - ší - sja, pro - zja - bé - ni - jem čis - ty - ja
 Bo - ho - má - te - re, Jú - že vsjá sí - ly
 ne - bés - ny - ja ve - li - čá - - - - - jut.

„SVATÝJ BÓŽE NA ÚTRENÍ

Duže protažno

p

Svja - týj Bó - že, svja - týj
 kríp - kij, svja - týj bez - smért - nyj po - mí - luj nas.

HÓSPODI, POMILUJ

Ticho

mp

Hós - po - di, po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj,
mf
 Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj,
 Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj.

I 3. POKRÓV PRESV. BOHORÓDICY

KANÓN, Irmos hl. 4 samopodóben

Umiřeno

1 *mf*

Ot - vér - zu us - tá mo - já, i na - pól - ňat - sja dú - cha, i sló - vo
 ot - rih - nu Ca - rí - ci Má - te - ri, i jav - lú sja svít - lo tor - žes - tvú - ja,
 i vos - po - jú rá - du - ja - sja To - já ču - de - sá. *)

3 *p*

Tvo - já pís - no - slov - cy Bo - ho - ró - di - ce, ži - výj i ne - za - víst - nyj
 Is - tóč - ni - če, lík se - bí so - vo - kúpl - šy - ja, du - chov - no u - tver - di,
 vo bo - žest - ven - nij Tvo - jěj slá - vi **) vin - cév slá - vi spo - dó - bi.

4

Si - dáj vo slá - vi, na pres - tó - li Bo - žes - tvá, vo ó - bla - ci lěh - ci,
 prij - de I - sús pre - bo - žest - ven - nyj, ne - tl'ín - no - ju dlá - ni - ju,
 i spa - sé zo - vú - ščy - ja: slá - va, Chris té, sí - li Tvo - jěj.

5 *p*

U - ža - só - ša - sja vsjá - čes - ka - ja o bo - žest - ven - nij slá - vi Tvo - jěj:
 Ty bo ne - is - ku - so - bráč - na - ja Dí - vo, i - mí - la je - sí vo u - tró - bi
 nad vsí - mi Bó - ha, i ro - di - lá je - sí bez - lít - na - ho Sý - na,
 vsím vos - pi - vá - ju - ščym Ťa, mír po - da - vá - ju - šča - ja.

*) Vvedeniju: vchožděnije.- Uspěniku: uspěnije

**) Vvedeniju: v čestnám vchožděnjí Tvojem.- Uspěniku: v pámjati Tvojem.

6 *mf*

Bo - žest - ven - no - je si - jé i vse - ěst - nó - je,
 so - ver - šá - ju - šče prá - zden - stvo, bo - ho - múd - ri - ji,
 Bo - ho - má - te - re: prij - dí - te ru - ká - mi vos - plé - ščim,
 ot Ne - já róžd - ša - ho - sja Bó - ha slá - vim.

7 *p*

Ne - po - slu - ží - ša tvá - ri bo - ho - múd - ri - ji pá - ě
 Soz - dáv - ša - ho, no óh - nen - no - je pre - šče - ni - je
 mú - žes - ki po - práv - še, rá - do - va - chu - sja, po - jú - šče:
 pre - pí - tyj ot cév Hos - pód' i Boh bla - hos - lo - vén je - sí.

CHVALÍM BLAHOSLOVÍM

8 *mf*

Ó - tro - ki bla - ho - ěs - tí - vy - ja vo pe - ščí, rož - des - tvó Bo - ho - ró -
 di - čo spas - ló jest: toh - dá ú - bo o - bra - zú - je - mo - je, ný - ňi že
 đij - stvu - je - mo - je, vse - lén - nu - ju vsju voz - dvi - zá - jet pí - ti Te - bi:
 Hós - po - da pój - te đí - lá, i pre - voz - no - sí - te vo vsjá ví - ki.

9 *p*

Vsják zém - no - ród - nyj da vzy - hrá - jet - sja dú - chom pro - svi - ščá - jem,

da - tor - žes - tvú - jet že bez - plót - nych u mív jes - tes - tvó,
 po - či - tá - ju - šče je svja - ščen - no - je tor - žes - tvó Bo - ho -
 má - te - re, i da vo - pi - jét: rá - duj - sja, Vse - bla - žen - na -
 ja, Bo - ho - ró - di - ce, čis - ta - ja pris - no - dí - vo.

14. SV. ARCHISTRATÍHA MICHAÍLA

KANÓN Irmos hl.8. samopodóben
 1. KOLESNÍCEHONÍTELA v Irmosi hl.8

mf
 Ty je - sí u tver - ždé - ni - je pri - te - ká - ju - ščich k Te - bí, Hós - po - di,
 Ty je - sí svít o - mra - čén - nych, i po - jét Ťa dúch moj.

4. TY MOJÁ KRÍPOŠŤ 5. VSKÚJU MJA 6. OČÍSTI MJA v Irmosi hl.8

mf
 3 Ot Ju - dé - ji do - šéd - še ó - tro - cy v Va - vi - ló - ňi
 i - noh - dá, ví - ro - ju trój - čes - ko - ju plá - meň péščnyj po - prá - ša,
 po - jú - šče: ot - cév Bó - že, bla - hos - lo - vén je - sí.

8. SEDMERICEJU PEŠČ v Irmosi hl.8.

Vo - is - tin - nu Bo - ho - ró - di - cu Ťa is - po - ví - du - jem,
 spa - sén - ni - ji To bó ju, Dí - vo čis - ta - ja, so bez - plót - ny - mi
 lí - ki Ťa ve - li - čá - ju - šče.

15. VVEDÉNIE V CHRAM PREČ. ĎÍVY MARIÍ

KANÓN Irmos, hl. 4. samopodóben

1. OTEVRZU USTA MOJA 3 TVOJA PISNOSLÓVCY v Kanoňí Pokrov.

4 *p*

Ne - iz - sl'íd - nyj Bó - žij so - vít, jé - že ot Ďi - vy vo -
plo - ščé - ni - ja, Te - bé Výš - ňa - ho, pro - rók Av - va - kúm
u - sno - trjá - ja zo - vjá - še: slá - va sí - ľi Tvo - jěj, Hós - po - di.

5 *p*

U - ža - só - ša - sja vsjá - čes - ka - ja, v čestním vchož - dé - ni - ji Tvo - jém,
Tý bo, ne - is - ku - so - bráč - na - ja Ďi - vo, vnútrj vo - šlá je - sí
vo chram Bó - žij, já - ko - že čis - ľij - šij Chram:
vsim vos - pi - vá - ju - šim Ťa mír po - da - vá - ju - šča - ja.

6. BOŽESTVENNOJE 7. NE POSLUŽÍŠA v Kanoni Pokrov.

8 *mf*

Slý - ši o - tro - ko - ví - ce, Ďi - vo čis - ta - ja,
da re - čét ú - bo Ha - vri - il so - vít Výš - ňa - ho drév - nij is - tin - nyj:
bú - di ko pri - já - ti - ju ho - tó - va Bó - ži - ju: To - bó - ju bo
Ne - vmis - tí - myj sče - lo - ví - ki po - ži - vé; Ťím i rá - du - ja sja,
vo - pi - jú: bla - hos - lo - ví - te vsja di - lá Hos - pód - ňa Hós - po - da.

VMISTO: VELIČANIJA

Umiremo

An - he - ly vchož - dé - - ni - je Pre - -
 čis - ty ja zrá - šče, u - di ví - -
 ša - - sja: *mf* ká - ko Ďí - - va
 vni - de vo svja - tá - ja svja - - tých.
 9 *mf* Já - - ko o - du - šev - lén - no - mu Bó - ži - ju
 Ki - vó - tu, da ni - ká - ko - že kós - net - sja
 ru - ká skvér - nych; u - stní že vír - nych
 Bo - ho - ró - di - ci ne mólč - no, hlás Án - he - la vos - pi -
 vá - ju - šče, srá - dos - ti - ju da vo - pi - jút: [ís -
 tin - no výš - ši vsich je - sí, Ďí - vo čis - ta - ja.]

Na Blahoviščenje vmisto poslednych slov v skobkach, spivajetsja:

Rá - - duj - sja, bla - ho - dát - na - ja, Hós - pód s To - bó - ju

16. SV. NIKOLAJA

KANÓN, Irmos hl. 2 samopodóben

1. VO HLUBINI 3. PROCVILÁ JESTĚ 4. PRIŠEL JESÍ v Irmosi hl. 2

5 *mf*

Pro svi - šcé - ni - je vo tni le - žá - šich, spa - sé - ni -
 je ot - čá - jan - nych, Chris-té Spá - se moj: k Te - bí ú -
p
 tre - ňu - ju Ca - rjú mí - ra, pro - svi - tí mja si - já - ni - jem Tvo-ím,
 i - nó - ho bo ráz - vi Te - bé Bó - ha ne - zná - - - ju.

6. VO BÉZDŇI HRICHÓVNIJ v Irmosi hl. 2.

7 *mf*

Ó - bra - zu zla - tó - mu na pó - li De - í - ri slu - ží - mu,
 tri - je Tvo - jí ó - tro - cy ne - bré - hó - ša bez - bóž - na - ho
 ve - lí - ni - ja: po - sre - dí že oh - ňá vvr - že - ni, o - ro - šá -
mf
 je - mi po - já - chu: bla - hos - lo - vén je - sí, Bó - že o - téc ná - šich.

8 *mf*

Vpěšč oh - nen - nu - ju k o - tro - kóm jev - réj -
 skim sniz - šéd ša - ho, i plá - meň v ró - su pre - lóž -
 ša - ho Bó - ha, pój - te đí - lá já - ko Hós - po - da,
 i pre - voz - no - sí - te vo vsja ví - ki.

17. NEPORÓČNE ZAČATIE PRESV. BOHORÓDICY

KANÓN, Irmos hl. 1. samopodóben.

Umírenno

1

Píšť po - bíd - nu - ju po - ím vsí Bó - hu, so - tvór - še -
mu dív - na - ja ō - de - sá, mýš - ce - ju vy - só - ko - ju,
i spás - še - mu chris - ti - jan já - ko pro - slá - vi - sja.

3

Da u - tver - díť - sja sérd - ce mo - jé vo vó - li
Tvo - jěj, Chris - té Bó - že, í - že nad vo - dá - mi né -
bo u - tver - ždej vto - ró - je, i os - no - vá - vyj na vo - dách
zém - ľu, Vse - síl - ne.

4

Dú - chom pro - ví - da, pro - ró - če Av - va - kú - me,
Slo - ve - sé vo - plo - ščé - ni - je, pro - po - ví - dal je - sí, vo - pi - já:
vneh - dá pri - blí - ži - ti - sja ľi tom, po - zná - je - ši - sja,
vneh - dá prij - tí vré - me - ni, po - ká - že - ši - sja:
slá - va sí - ľi Tvo - jěj, Hós - po - di.

5

Tvój mír dážd' nám, Sý - ne Bó - žij: i - nó - ho
 bo ráz - vi Te - bé Bó - ha ne zná - jem, í - mja Tvo - je
 i - me - nú - jem: já - ko Boh ži - vých i
 mért - vych je - sí.

6

mf

Pro - ró - ka Jó - nu po - dra - žá - ja vo - pi - jú:
 ži - vót moj, Blá - že, svo - bo - dí iz tlí,
 i spa - sí mja, Spa - se mí - ra, zo - vú - šča:
 slá - - va Te - bí.

7

mf

Sú - ščim vo pe - ščí ó - tro - kom Tvo - ím, Spá - se,
 ne pri - kos - nú - sja ni - že stu - ží óhň: to - hdá
 tri - je, já - ko je - dí - ňi - mi us - tý
 po - já - chu, i bla - hos - lov - lá - chu hla - hó - lu - šče:

18. ROŽDESTVÓ ISÚSA CHRISTÁ

KANÓN, Irmos hl. 1. samopodóben.

Umireнно

1 *mf*

Chris-tós raž - dá - jet - sja, slá - vi - te: Chris - tós so ne - bés,
srjá - šči - te: Chris - tós na zem - lí, voz - no - sí - te - sja:
poj - te Hós - po - de - vi vsja zém - ľá, i ve - sé - li - jem vos - poj - te
ľú - di - je, já - ko pro - slá - vi - sja.

3 *mf*

Préž - de - vík ot Ot - cá rož - dén - no - mu ne - tľín - no Sý - nu,
i v po - slíd - ňa - ja ot Ďí - vy vo - plo - ščén - nu bez - sí - men - no,
Chris - tú Bó - hu vo - zo - pi - im: voz - ne - sýj roh náš, svjat je - sí, Hós - po - di.

4 *mf*

Žezl iz ko - re - ne Jes - se - je - va, i cvit ot ne - hó Chris - té,
ot Ďí - vy pro - zjúbl je - sí iz ho - rý Chvál - nyj, pri - o - si - nén - ny - ja
čá - šči, pri - šél je - sí vo plóšč - sja, ot Ne - is - ku - so - múž - ny - ja
Ne - veš - čés - tven - nyj i Bó - že: slá - va sí - ľi Tvo - jój, Hós - po - di.

5 *mf*

Boh syj mí - ra, O - təc šče-drót, ve - lí - ka - ho so - ví - ta
 tvo - je - hó Ān - he - la, mír po - da - vá - ju - šča po slál je - sí nám:
 tím bo - ho - ra - zú - mi - ja ko sví - tu nas - távl - še - sja, ot nó - šči
 ú - tren - ňu - ju - šče, sla - vo - sló - vim Ťa, Če - lo - ví - ko - l'úb - če.

6 *mf*

Iz u - tró - by Jó - nu mla - dén - ca iz - ble - vá mor - skíj zvirj,
 ja - ko - vá pri - ját: v Ďí - vu že vsél' - še - je - sja Sló - vo
 i plót pri - jém - še - je prój - de so - chrán - še - je ne - tl'ín - nu: je - hó že - bo ne
 po - stra - dá is - tl'í - ni - ja, Róžd - šu - ju so - chra - ní ne - vrež - dén - nu.

7

O - tró - cy bla - ho - čas - ti - ju so - vos - pi - tá - ni,
 zlo - čas - tí - va - ho ve - lí - ni - ja ne - bréh - še, óh - nen na - ho pre -
 ščo - ni - ja ne u - bo - já - ša - sja, no po - sre - dí plá - me - ne sto -
 já - šče po - já - chu: ot - cév Bó - že, bla - hos - lo - vén je - sí.

CHVALÍM BLAHOSLOVÍM

Chva-lím, bla-hos-lo-vím, po-kla-ňá-jem-sja Hós-po-de-vi,
 po-jú-šče i pre-voz-no-sjá-šče Je-hó vo vsja ví-ki.

8 *mf*
 Čú-da pre-jes-tés-tven-na-ho, ro-so-dá-tel'-na-ja
 iz-ob-ra-zí péšš ó-braz: ne-bó já-že pri-ját, pa-lít
 jú-ny-ja, já-ko ni-žé óhň bo-žes-tvá Dí-vy,
 vňú-že vni-de u-tró-bu: Tím vos-pi-vá-ju-šče
 vos-po-jém: da bla-hos-lo-vít tvárj vsja Hós-po-da,
 i pre-voz-nó-sit vo vsja ví-ki.

9 *mf*
 Tá-in-stvo strán-no-je ví-žu, i pre-sláv-no-je:
 né-bo, ver-tép, pres-tól che-ru-vím-skij, Dí-vu, já-s-li,
 vmi-stí-li-šče, v nich-že voz-le-žé ne-vmis-tí-myj Chris-tós Boh,
 Je-hó-že vos-pi-vá-ju-šče ve-li-čá-jem.

VIII. RIŽŇI BOHOSLUŽENIJA

I. POCHORON

TROPÁRJ

Umfrenno

mf

So dú - chi prá - ved - nych skon - čáv - šich - sja, dú - šu ra - bá

Tvo - je - hó, Spá - se, u - po - kój, so - chra - ňá - ja ju vo bla -

žen - nij žíz - ni, já - že u Te - bé, Če - lo - ví - ko - lúb - če.

Vo po - kó - i - šči Tvo - jém, Hós - po - di, i - dí - že vsi

Svja - tí - ji Tvo - jí u - po - ko - je - vá - jut - sja, u - po - kój i

dú - šu ra - bá Tvo - je - hó, já - ko je - dín je - sí če - lo - ví - ko - lú - bec.

mf

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu:

Tý je - sí Bóh so - šé - dyj vo ad i ú - zy o - ko - ván - nych

raz - ri - ší - vyj, sam i dú - šu ra - bá Tvo - je - hó u - po - kój.

mf

I ný - ňi i pris - no, i vo ví - ki vi - kóv, a - miň:

Je - dí - na čis - ta - ja i ne - po - róč - na - ja Dí - vo, róžd - ša - ja Bó - ha

bez sí - me - ne, pló - ti - ju, To - hó mo - lí spas - tí - sja du - ší je - hó.
(ja.)

A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja,
a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

TROPÁRJ, hl. 8

mf
Hlu - bi - nó - ju múd - ros - ti če - lo - ví - ko - lúb - no vsja stro - jáj,
i po - léz - no - je vsim po - da - vá - jaj, je - dí - ne So - dí - te - ľu,
u - po - kój, Hós - po - di, dú - řu u - sóp - řa - ho ra - bá Tvo - je - hój:
na řa bo u - po - vá - ni - je voz - lo - ří, Tvor - cá
i Ziř - dí - te - ľa i Bó - ha ná - ře - ho.
Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu,
i ný - ři i pris - no i vo ví - ki vi - kóv, a - miň.
Te - bé i stí - nu i pri - stá - ni - ře í - ma - my,
i mo - ľit - ven - ni - cu bla - ho - pri - ját - nu ko Bó - hu,
Je - hój - že ro - di - ľa je - sí, Bo - ho - ró - di - ce
bez - ne - vis - na - ja, vír - nych spa - sé - ni - je.

STICH 1

Ticho. Recitando

Bla - žé - ni ne - po - róč - ňi - ji v pu - tí, cho - dá - ŝci - ji

v za - kó - ňi Hos - pód - - ni.

PRIPÍV

Z hlubokim čuvstvom. Málo skorše

Bla - hos - lo - vén je - sí, Hós - po - di, na - u - ŝí mja

o - prav - dá - ni - jem Tvo - ím.

STICH 2

Bla - žé - ni is - py - tá - ju - ŝci - ji svi - dí - ni - ja Je - hó,

vsím sérd - cem vzý - ŝcut Je - - hó.

STICH 3

Blah mňi za - kón úst Tvo - ích, pá - če tý - sjašč zlá - ta i sre - brá.

STICH 4

Rú - ci Tvo - jí so - tvo - rís - tí mja, i soz - dás - tí mja

vra - zu - mí mja, i na - u - čú sja zá - po - vi - dem Tvo - ím.

Málo skorše

Já - ko á - ŝče by ne za - kón Tvoj po - u - čé - ni - je

mo - je býl, toh - dá ú - bo po - híbl bych vo smi - ré - ni - ji mo - jém.

Vo vík ne za - bú - du o - prav - dá - nij Tvo - ích, já - ko v nich

o - ži - víl mja je - sí.

STICH 1

Pomali

Tvój jesm áz, spa - sí mja.

Spá - se, spa - sí dú - šu ra - bá Tvo - je - hó.
ra - bý Tvo - je - já.

STICH 2

Recitando

Svi - til' - nik no - há - ma mo - í - ma za - kón Tvoj, i svit ste - zjám mo - ím.

STICH 3

Us - tá mo - já ot - ver - zóch, i pri - vle - kóch dúch,

já - ko zá - po - vi - dej Tvo - ích že - lách.

STICH 4

Pri - zri na mja i po - mí - luj mja, po sú - du ľú - bja - ších í - mja Tvo - jé

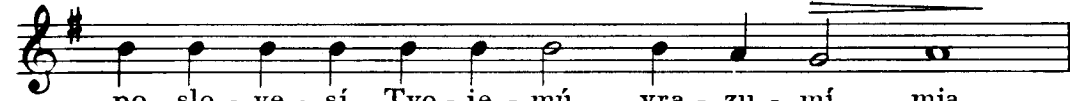

Pri - zri na mja i po - - - mí - luj mja.

STICH 5

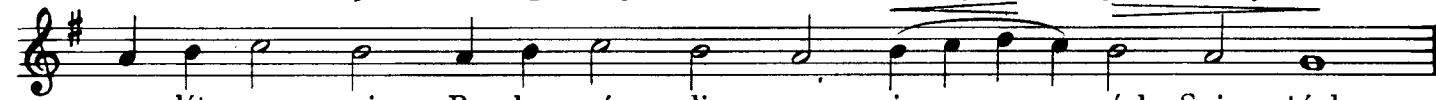
Da prí - bli - žit - sja mo - lit - va mo - já pred Ťa, Hós - po - di,

po slo - ve - sí Tvo - je - mú vra - zu - mí mja.

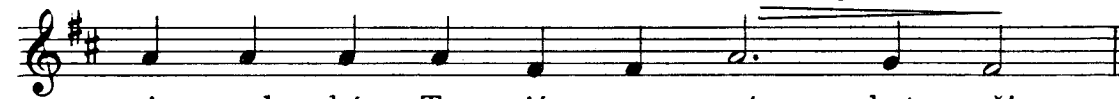
Po - mí - luj, u - po - kój soz - dá - ni - je Tvo - jé, Vla - dý - ko,

mo - lit - va - mi Bo - ho - ró - di - cy i vsích Svja - tých.

Ži - vá bú - det du - šá mo - já, i vos - chvá - lit Ťa:

i sud - bý Tvo - já po - mó - hut mňi.

Za - blu - dích já - ko ov - čá po - híb - še - je: vzy - ščí ra - bá
Tvo - je - hó, já - ko zá - po - vi - dej Tvo - ích ne za - bých.

STÍCH

mf
Bla - hos - lo - vén je - sí, Hós - po - di, na - u - čí mja
o - prav - dá - ni - jem Tvo - ím.

TROPÁR

Svja - tých lík o - brí - te is - tóð - nik žíz - ni, i dverj ráj - sku - ju:
da ob - rjá - šču i áz púť po - ka - já - ni - jem, po - híb - še - je
ov - čá az jésm, voz - zo - ví mja Spá - se, i spa - sí mja.

Podobno spivajutsja i ďalši Tropari, a po každom Tropari stich: „BLAHOSLOVÉN JESÍ, HÓSPODI!“.

PO POSLIDNOM TROPARI, NA: I NYŇI

Tichše
A - - li - lú - ja, a - - li - lú - ja, a - li - lú - ja,
slá - va Te - bí Bó - že.

BOLHÁR:

„KÁJA ŽITÉJSKAJA“.. „JÁKO CVÍT UVJADÁJET“.. „VSJÁ SUJETÁ“.. na hlas Stichíry 3 hl.
„HĎÍ JESTĚ“.. „POMJANÚCH PRORÓKA“.. „PLÁČU I RYDÁJU“.. na hlas Stichíry 8 hl. vse v Osmohlasníku,
pri Samopodobnych.

PROKÍMEN

p Ticho
Bla - žen puť, v óň - že i - de - ši dnesj dú - še, já - ko u -
ho - tó - va sja te - bí mís - to u - po - ko - jé - ni - ja,
mís - to u - po - ko - jé - ni - ja.

ALILÚJA: podobno jak Prokimen.

STICHÍRY NA „POSĽIDNEJE CILOVÁNÍJE“ Pod. hl. 2 Jehdá ot dréva.

Pomali
mf

Prij - - - dí - te, po - slíd - ne - je ci - lo - - -
 vá - ni - je da - dí - m, brá - ti - je, u - mér - še - mu, bla - ho - da -
 rjá - - - šče Bó - ha: sej bo i - zýj - de ot sród -
 stva svo - je - hó, i ko hró - - bu tščit - sja,
 ne kto - mú pe - kij - sja o sú - jet - nych,
 i o mno - ho - strást - - noj pló - ti.
 Hďi ný - ňi sród - ni - cy že i drú - zi, se raz - lu - - čá - jem - sja:
 je - hó - že da u - po - kó - it Hos - pód', po - mo - lím - sja.

BOHORÓDIČEN

Umírenno
mf

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu,
 i ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kóv, a - miň.
 Spa - sáj, na - dí - ju - šči - ja - sja na Ťa, Má - ti ne - za - cho - dí - ma -
 ho Sóln - ca, Bo - ho - ro - dí - tel' - ni - ce, u - mo - lí mo - lít - va -
 mi Tvo - í - mi pre - bla - há - ho Bó - ha, u - po - kó - i - ti,

mó - lim - sja, ný - ňi pre - stávl' - ša - ho - sja, i - dí - že u -
 po - ko - je - vá - jut - sja prá - ved - nych dú - si: bo - žést - ven - nych
 blah na - sšíd - ni - ka po - ka - ži vo dvó - rich Prá - ved - nych,
 v pá - mjať, Vse - ne - po - róč - na - ja, víč - mu - ju.

PRI PEČATAŇJU HROBA

Smutno
 Zem - lé, zí - nuv - ši, príj - mí ot te - bé soz - dán - no - je
 ru - kó - ju Bó - ži - je - ju tí - lo, pá - ki že voz - vrášč - še - je - sja
 k te - bí róžd - šej: jé - že bo po ó - bra - zu byst, Soz - dá - te! pri - ját,
 ty že prij - mí si - jé já - ko svo - - - jé.

VÍČNAJA PÁMJAT'

Pomali z čuvstvom
mf
 Vič - na - ja pá - mjať, víč - na - ja pá - mjať, víč - na - ja pá - mjať,
 bla - žen - nyj po - kój, víč - na - ja pá - mjať, víč - na - ja pá - mjať.
 Vič - na - ja pá - mjať, víč - na - ja pá - mjať,
 bla - žen - nyj po - koj, víč - na - ja pá - - mjať.

2. POHREBĚNIJE MLADĚNCEV

PSALOM 112

Umírenno

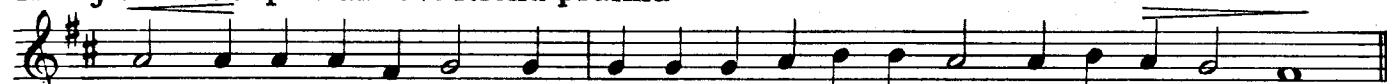

Chva - lí - te ó - tro - cy Hós - po - da, chva - lí - te í - mja Hos - pód - ne.

PRIPÍV, po každom stichu psalma

Umírenno

Bú - di í - mja Hos - pód - ne bla - hos - lo - vén - no ot ný - ňi i do ví - ka.

INŠIJ PRIPÍV po každom stichu psalma

Bú - di í - mja Hos - pód - ne bla - hos - lo - vén - no ot ný - ňi i do ví - ka.

STICHÍRA NA „POSLEDNOJE CILOVÁNÍJE“ pod. O preslávnaho čudesé.

Ticheňko

Smert mla - děn - cem o - slá - ba, ži - téj - skich bo zol ne - pri - část -

ni ja - ví - ša - - - sja, i k po - kó - ju pri - spí - ša,

i rá - dos - ti - ju ne - bés - no - ju v Av - ra - ám - lich ňi - drich rá - du - jut - sja;

i mla - dě - nec svja - tých Bo - žést - ven - nym lí - kom ný - ňi so - ve - se -

lát - - - sja, i vír - no li - kú - jut, já - ko ot tľi - ni - ja

hri - cho - ľúb - na - ho, čis - ťi ot - i - do - - - ša.

3. PARASTAS

KANÓN: Irmos, Vodu prošed...

PRIPÍV

mf Skórše

1 Dí - ven Boh vo Svja - tých Svo - ích, Boh chris - ti - ján.

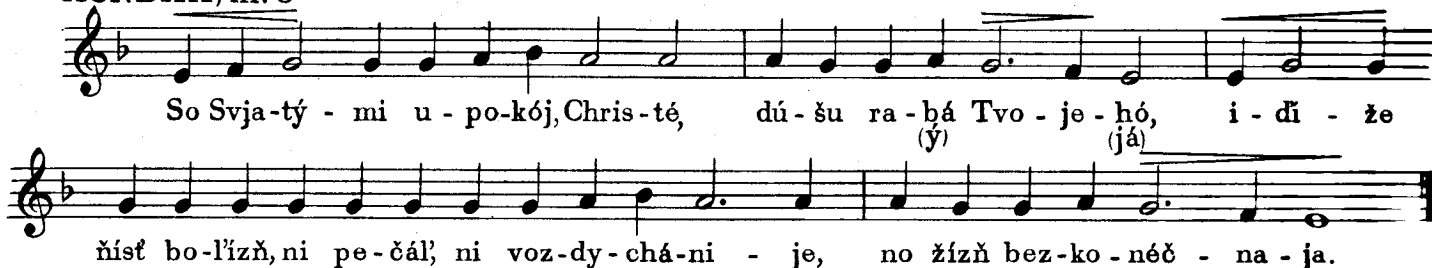
2 U - po - kój, Hós - po - di, dú - šu ra - bá Tvo - je - hó, so prá - ved - ny - mi.

mf

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu.
I ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kón, a - miň.

KONDÁK, hl. 8

So Svja - tý - mi u - po - kój, Chris - té, dú - šu ra - bá Tvo - je - hó, i - dí - že
(ý) (já)
ňisť bo - lízň, ni pe - čál, ni voz - dy - chá - ni - je, no žízň bez - ko - néč - na - ja.

PO ÍKOSU

p Pomáli

Nad - hrób - no - je ry - da - ni - - - - je tvo - rjá - šče písň: A - li - lú - ja.

7

Ó - tro - cy jev - réj - sťi - ji v pe - ščí po - prá - ša plá - meň der - zno - vén - no,
Recitando
i na ró - su óhň pre - lo - ži - ša, vo - pi - jú - - - - šče:
bla - hos - lo - vén je - sí, Hós - po - di Bó - že vo ví - - - - ki.

8

mf Umírenno

Mu - sí - kij - skim or - há - nom so - hla - sú - ju - ščin,
i lú - dem bez - čis - lén - nym po - kla - ňá - ju - ščim sja
Recitando
ób - ra - zu v De - í - - - - ri, trí ó - tro - cy ne
po - vi - núv - že - sja, Hós - po - da vos - pi - vá - chu,
i sla - vos - lóv - ľá - chu vo vsja ví - - - - ki.

9 *mf*

U - stra - ší - sja vsjak slúch ne - iz - re - čén - na Bó - ži - ja sniz - chož -
 dé - - - ni - ja, já - ko Výš - nij vó - le - ju sní - de dá - že i
 do pló - - - ti, ot dĭ - ví - čes - ka - ho čré - va byv če - lo - vík:
 tím - že Pre - ťis - tu - ju Bo - ho - ró - di - cu vír - ni - ji ve - li - ōá - - - jem.

SIDALEN, hl. 5

mf

U - po - kój, Spá - se naš, so prá - ved - ny - mi ra - bá Tvo - je - hó,
 i se - hó vse - lí vo dvo - rý Tvo já, já - ko - že jest pi - sa - no;
 pre - zi - rá - ja já - ko bláh pre - hri - šé - ni - ja je - hó, vól - na - ja i
 ne - vól' - na - ja, i vsjá já - že vo ví - dĭ - ni - ji i ne v ví - dĭ -
 ni - ji, Če - lo - ví - ko - lúb - - - če.

mf

Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu,
 i ný - ňi i prá - no i vo ví - ki vi - kóv, a - - - mĭň.
 Ot Ďĭ - vy voz - si - já - vyj mí - ru Chris - té Bó - že,
 sý - ny Sví - ta Tó - ju po - ka - zá - vyj, po - mí - luj nas.

4. ČIN TÁJNY SUPRÚŽESTVA

*Tichěňko**mf*

Bla-žé-ni vsí bo-já-šči-ji-sja Hós-po-da, cho-ďá-šči-ji vo pu-téch Je-hó.
 Tru-dý plo-dóv tvo-ích sňi-sí, bla-žén je-sí, i do-bró te-bí bú-det.
 Že-ná tvo-já já-ko lo-zá plo-do-ví-ta vo stra-nách dó-mu tvo-je-hó.
 Sý-no-ve tvo-jí já-ko no-vo-saž-dé-ni-ja má-slič-na, ó-krest tra-pé-zy
 tvo-je-já. Se tá-ko bla-hos-lo-vít-sja če-lo-vík bo-jáj-sja Hós-po-da.
 Bla-hos-lo-vít ta Hos-póďchris-ti-já-nov, i úz-ri-ši bla-há-ja Cér-kvi
 vo vsjá dni ži-vo-tá tvo-je-hó. I úz-ri-ši sý-ny sy-nóv tvo-ích:
 mír na chris-ti-ján.

PROKÍMEN

Umírenno

1 Slá-vo-ju i čés-ti-ju vin-ďál je-sí-já, i po-lo-žil je-sí na hla-
 ví ich vin-cý, i po-lo-žil je-sí na hla-ví ich vin - - cý.
 2 Hós-po di Bó-že naš, slá-vo-ju i čés-ti-ju vin-ďáj ích,
 slá-vo-ju i čés-ti-ju vin-ďáj ích.

TROPARÍ, hl.7.

*Pomáli**mf*

Hós - po - di, Hós - po - di, príz - ri sne - be - sé i vížd,
i po - si - tí vi - no - hrád - sej, i so - ver - ší í,
je - hó - že na - sa - dí des - ní - ca Tvo - já, Hós - po - di.
Svja - tí - ji Mú - če - ni - cy, dó - bri stra - dáv - ši - ji i vin - čáv - ši - ji - sja,
mo - lí - te - sja ko Hós - po - du, spas - tí - sja du - šám ná - šim.
Slá - va Te - bí, Chris - té Bó - že, A - pós - to - lov po - chva - ló, Mú - če - ni - kom
rá - do - va - ni - je, ích - že pró - po - vid, Trój - ca je - dí - no - súšč - na - ja.

ISÁIJE LIKÚJ... (v Irmosi hl. 5.)

5. ČIN TÁJNY SVJAŠČENSTVA

*Velično**mp**mf*

Á - - - ksi - os, Á - - - ksi - os.
Á - - - ksi - os.

JEKTÉNIJA

*Pomáli**mf*

Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj,
Hós - - - po - di po - mí - luj, po - mí - luj.

6. MALÓJE OSVJAŠČENIJE VODÝ

PRIPIV PO KÁŽDOM TROPARÍ

Umireнно
p

1 Pre - svja - tá - ja Bo - ho - ró - di - ce, spa - sí nas

2 Svja - tí - ji Ar - chán - he - li i Án - he - li, mo - lí - te Bó - ha o nas.

3 Svja - týj sláv - nyj i vse - chvál' - nyj pro - ró - če Jo - án - ne,
pred - té - če Hós - po - deň, mo - lí Bó - ha o nas.

4 Svja - tí - ji sláv - ni - ji A - pós - to - li i Mú - če - ni - ki, mo - lí - te Bó - ha o nas.

5 Svja - tí - ji sláv - ni - ji Bez - sréb - re - ni - ki, mo - lí - te Bó - ha o nas.

6 Slá - va Ot - cú i Sý - nu i Svja - tó - mu Dú - chu.

7 I ný - ňi i prís - no i vo ví - ki vi - kóv, a - miň.

TROPÁR ČASA I - ho

Pomali

Za - ú - tra u - sly - ší hlás moj, Cá - rjú moj, i Bó - že moj.

7. OBIDNICJA

BLAŽENNI

Pomali
p

Vo cár - stvi - ji Tvo - jém, jeh - dá príj - de - ši.

p Po - mja - ni nas Hós - po - di, *mf* jeh - dá príj - de - ši vo cár - stvi - ji Tvo - jém.

PRIPIV NA KONCI

Po - mja - ni nas Hós - po - di, jeh - dá príj - de - ši vo cár - stvi - ji Tvo - jém.

8. POVEČÉRIJE VELÍKOJE

S NÁMI BOH

Z čuvstvom i ne skóro

mf
S ná - mi Boh, ra - zu - mǐj - te ja - zý - cy,
i po - ka - rǎj - te - sja, já - ko sná - mi Boh.
f
S ná - mi Boh, ra - zu - mǐj - te ja - zý - cy,
i po - ka - rǎj - te - sja, já - ko sná - mi Boh.

TROPÁR

POMÍLUJ NAS, HÓSPODI

Umireнно skóro

mf
Po - mí - luj nas Hós - po - di, po - mí - luj nas: vsjá - ka - ho bo ot - ví - ta
ne - do - u - mí - ju - šče, si - jú Ti mo - lít - vu já - ko Vla - dý - ci
hríš - ňi - ji pri - nó - sim: po - mí - luj nas.

SLÁVA OTCÚ I SÝNU

Slá - va Ot - cú i Sý - nu, i Svja - tó - mu Dú - chu: Hós - po - di, po - mí - luj nas,
na Ťa bo u - po - vá - chom, ne pro - hńí - vaj - sja na ný zi - ló,
ni - žé po - mja - ní bez - za - kó - nij ná - šich: no príz - ri i ný - ňi já - ko mi - lo - sérdn,
i iz - bá - vi ny ot vrah ná - šich: Ty bo je - sí Boh naš, i my lú - di - je Tvo - jí,
vsí ěi - lá ru - kú Tvo - jé - ju, i í - mja Tvo - jé pri - zy - vá - jem.

I NÝŇI I PRÍSNO

I ný - ňi i prís - no, i vo ví - ki vi - kóv, a - núň:

Mi - lo - sér - di - ja dvé - ri ot - vér - zi nam, bla - hos - lo - vén - na - ja

Bo - ho - ró - di - ce, Ďí - vo, na - ďí - ju - ščí - ji - sja na Ťa

da ne po - hіб - nem, no da iz - bá - vim - sja To - bó - ju ot bid:

Ty bo je - sí spa - sé - ni - je ré - da chris - ti - ján - ska - ho.

9. RIŽŇI EKTENIJI

PRI ÓBCHOĎI

Pomáli
mf

Hós - po - - di po - mí - luj, Hós - - po - di po - mí - luj,

Hós - - po - - di po - mí - luj.

NA POLUNOŠČNICI

Živo
mf

Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj.

NA VEČERNI

Pomáli
mf

1 Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj.

2 Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj.

3 Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj.

NA ROŽÁNCI

Umireнно

mf

Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj,

Hós - po - di po - mí - luj.

mf

Hós - po - di po - mí - luj, Hós - po - di po - mí - luj,

f

Hós - po - di po - mí - luj.

10. AKAFIST

Umireнно

1 *p*

Rá - duj - sja Ne - vis - to ne - ne - víst - na - ja.
I - sú - se, Sý - ne Bó - žij, po - mí - luj nas.

p

A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

2

Rá - duj - sja Ne - vis - to ne - ne - víst - na - ja,

rá - duj - sja Ne - vis - to ne - ne - víst - na - ja.

A - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja, a - li - lú - ja.

3

I - sú - se, Sý - ne Bó - žij, po - mí - luj nas, I - sú - se, Sý - ne Bó - žij, po - mí - luj nas.

11. UMOLENIJE NAJSV. EVCHARISTIJI

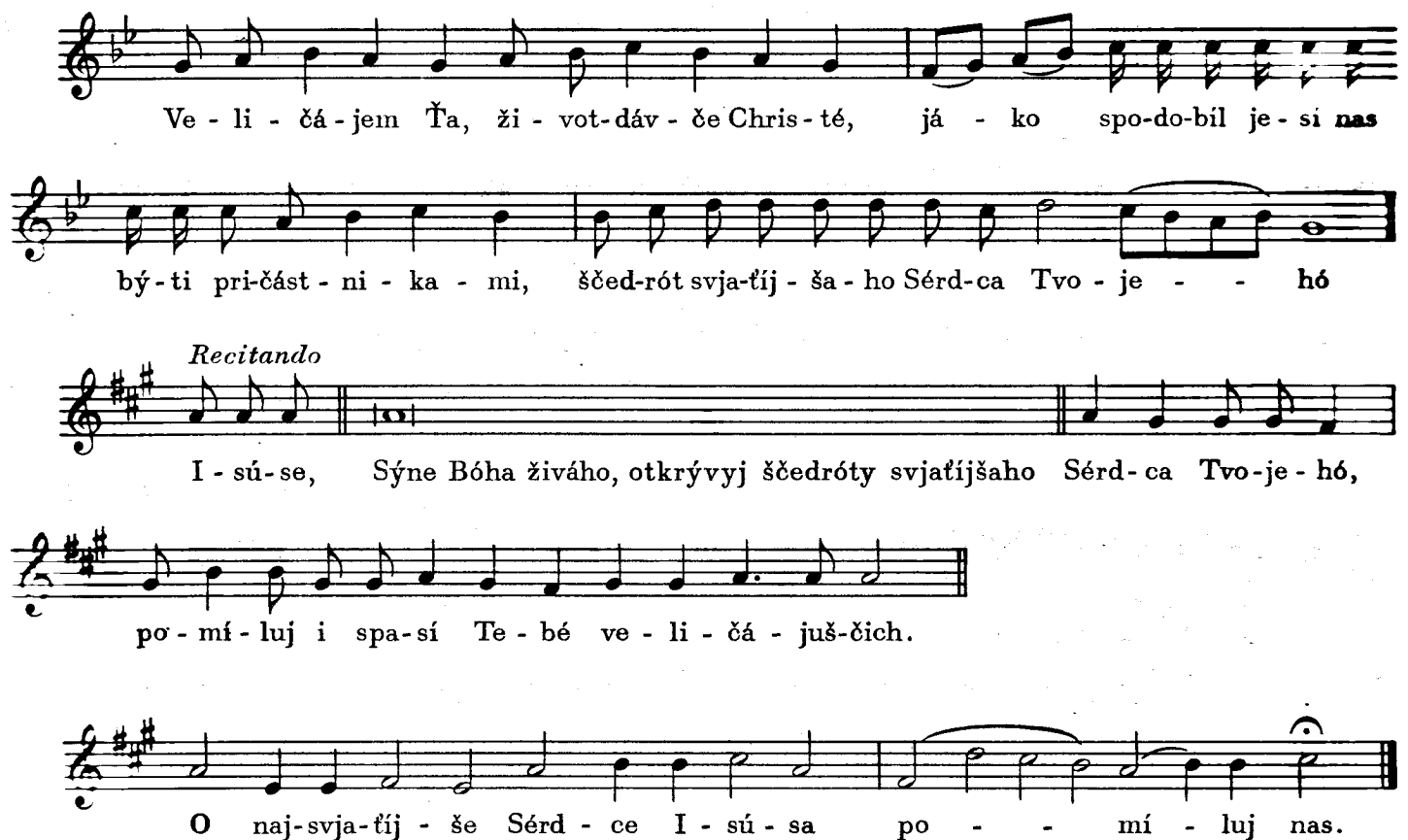

Svja-týj Bó - že, svja-týj kríp - kij, svja-týj bez-smért - nyj,
 po - mí - luj nas. Spa - sí lú - di Tvo - já, Hós - po - di.

III.

I bla - hos - lo - ví dos-to - já - ni - je Tvo - já. I is - prá - vi ja,
 i voz - ne - sí ja vo ví - ki. Vo vsja dni bla - hos - lo - vím Te - bé,
 i vos - chva - lím i - mja Tvo - já vo vík, i vo vík ví - ka.

12. MOLEBEN K NAJSV. SERDCU ISUSOVOMU

Ve - li - čá - jem Ťa, ži - vot - dáv - ěe Chris - té, já - ko spo - do - bil je - si nas
 bý - ti pri - část - ni - ka - mi, ščed - rôt svja - ťij - ša - ho Sér - d - ca Tvo - je - - hó

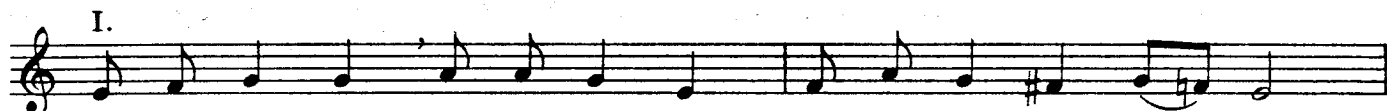
Recitando

I - sú - se, Sýne Bóha živáho, otkrývyj ščed - róty svja - ťij - ša - ho Sér - d - ca Tvo - je - hó,
 po - mí - luj i spa - sí Te - bé ve - li - čá - juš - čích.

O naj - svja - ťij - še Sér - d - ce I - sú - sa po - - mí - luj nas.

I 3. MOLEBEN K PRESV. BOHORODICI

I.

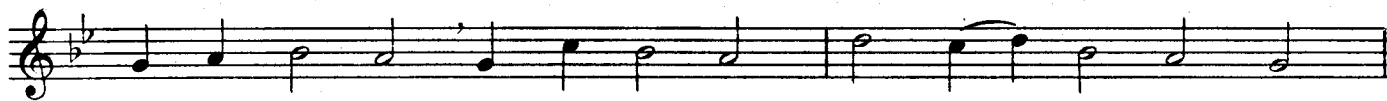
O Ma - rí - je, Má - ti Bó - ža, mo - lí Bó - ha o nas.

II.

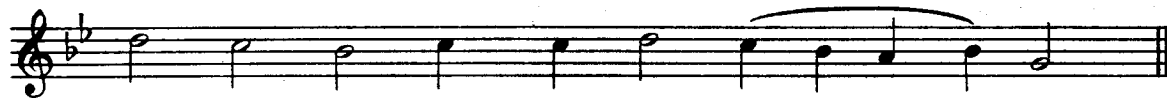

O Ma - rí - je, Má - ti Bó - ža, mo - lí Bó - ha o nas.

I 4. KRESTNA DORÓHA

Pre - ter - pí - vyj za nas strás - ti, I - sú - se Chris - té,

Sý - ne Bó - žij, po - mí - luj nas.

I 5. SV. ROŽANEC

RADOSTNYJ

Ďi - va od Du - cha za - ča - la Spa - sa, ser - cem po - ni - že - nym

vis - ti od An - he - la dro - ža - ōi slu - chat.

VOSKRESNYJ

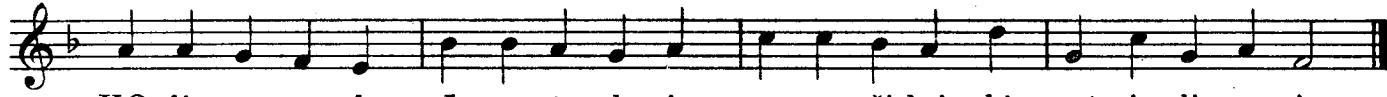

Chris - tós vos - kres, ra - duj - te - sja, sla - vim vsi Hos - po - da Bo - ha,

On smer - ti - ju smerť po - pral, ži - vot nam da - ro - val.

STRADALNYJ

VO - liv - nom sa - du I - sus stra - da - je, za na - ši hri - chi pot iz - li - va - je.

Степан Папп

РОЗВІЙ ЦЕРКОВНОГО БОГОСЛУЖБОВОГО СПІВУ (ПРОСТОСПІВУ)

В МУКАЧІВСЬКІЙ ЕПАРХІИ

I.

В християнській релігії спів є невідомою частиною богослуження на стільки, що **донедавна** східний обряд не знав читаного богослуження.

Говорячи про церковний богослужбовий спів, — мусимо вказати на а) розвій богослужбового тексту і на б) розвій богослужбових мелодій. Застановимося вперше над розвитком богослужбового тексту:

Перші християни відправляли богослуження при співі псалмів і духовних пісень **виключно** з Св. Письма Старого й Нового Завіту. Але з часом побожні люде зачали складати духовні пісні, і ці пісні співались при церковних богослуженнях. Як зачали подібні пісні складати й блудники, собор лаодикійський (343 р.) видав слідуєче правило: «Не вільно в храмах читати псалми не святі, або книги правилом не означені, але лише книги Старого й Нового Завіту, в правилах установлені». (Правило 59). «Псалмами несвятими і правилом неозначеними» названо вище згадані духовні пісні, зложені вірниками, але не схавлені Церквою. **Причина** того та, що вірники могли переняти пісню зложену еретиком й мимоволі її змістом ширити блуд. Церква отже від самого початку дбала про належний зміст богослужбових пісень. Імена укладачів богослужбових пісень перших трьох віків є нам невідомі.

В четвертім віці християнство стало свобідним, але також не є відомі нам з певністю імена укладачів пісень духовних. Одинок зачислюємо до таких св. Василя Великого († 379) і св. Івана Золотоустого († 407), як оформителів уже доти існуючої св. Літургії. В пізніших віках є вже ряд укладачів духовних пісень, а вислідком їх праці є нинішні: Октоїх, Минея, Тріоді і прочі богослужбові книги.

Так є дані, що в V. віці багато стихир зложив Константинопольський патріярх св. Анатолій († 458), (хоч декотрі дослідники в цім сумніваються), — і св. Роман Солодкопівець († 510), що зложив багато кондаків.

В VI. віці складали пісні: св. Савва († 532), монах, що жив при потоці Кедрон, при Єрусалимі, якого уважають за першого укладача Минеї. Але він основи Минеї одержав. (як говорить усне передання), від св. Харитона, (що жив в часах Константина Великого), св. Евтимія († 473) і св. Тектиста († 467), своїх учителів, — її зсистемізував і приписав як обовязкову богослужбову книгу для своїх монахів.

В VII. віці побільшив Минею та зложив Тріодь св. Софроній († 638), єрусалимський патріярх, — а св. Андрей, архієпископ Критський († 720) зложив ряд пісень, головно Канон покаянный.

В VIII. віці ще збільшили Минею і зложили Октоїх св. Іван Дамаскин († 749) і св. Косма, монах в Єрусалимі, пізніше єпископ Маюмський († 781). Між іншими св. Косма зложив Канон на Состестя Св. Духа.

В IX. віці зложили багато пісень і Канонів два брати: св. Теодор Студита († 826), архимандрит монастиря, і Йосиф († 845), єпископ Солунський. Многі приписують їм і побільшення Тріоді. В цім віці багато пісень зложили, збільшуючи Минею, св. Теофан, архієпископ Нікейський († 845) і Йосиф піснопісець, монах в Константинополі († 883).

В цім віці й закінчилася творчість богослужбових текстів й ті зістали від тоді незмінені до наших часів.

Всіх вище наведених складачів богослужбових текстів, з ними отже враховуючи й св. Івана Дамаскіна, не можна в повнім змислі слова назвати авторами тих пісень, що їм приписується. Бо як на пр. догматика св. Івана Дамаскіна «Де фіде ортодокса» є збіркою того всього, що перед тим було висказано про віру всіми давніми Отцями й Учителями Церкви, то саме можна сказати й про богослужбові тексти. Всі вище уведені складачі богослужбових текстів, і св. Іван Дамаскин, широко використали твори раніших Отців Церкви, а то находячися у вживанні в Церкві тропарі, кондаки та інші пісні.

Стільки про тексти нинішніх наших богослужбових книг.

*

А як розвивалась мелодія богослужбових пісень?

Сам Ісус Христос дав приклад співаної молитви, коли по Тайній Вечері з апостолами «співаючи пішли на гору Єлеонську». Церква від первопочатку ввела спів до богослужень з пересвідчення, що людський голос є найдосконалішим музичним інструментом на ославлення Творця, і що при співаній молитві християнин славить Бога разом і мислю і серцем. Впливали тут і засади Старого Завіту. В Ст. Завіті то місто, що в нім не було чути співу, уважалося мертвим (Плач Єрем. 5, 14—15; Єрем. 7, 34; 25, 10). — Співали богослуження християни вже в горницях (це найвище положена в помешканні кімната, що в часах Ісуса Христа вживалась в ізраїльтян для молитви), і в катакомбах. (Катакомби — це підземні пивниці, в яких перші християни, в часах переслідувань, відправляли богослуження й похороняли своїх усопших).

Мелодії пісень перших християн були походження ізраїльського, наскільки ізраїльтяни були першими носіями християнства. Перші мелодії отже були перебрані із старозавітної синагоги. Було це одноголосне рецитовання з підвищенням голосу на кінці кожного віршу. Співали разом усі вірні, рецитовано відповідаючи священникові. Пізніше, як християнство поширилось між поганами, ті приспособляли новозавітні молитви до своїх народних мелодій. Подібне бачимо й нині на мисійних територіях, де на пр. африканські негри богослужбові мелодії, перебирані від місіонарів, украшують своїми народними мелодіями.

По проголошенні свободи християнства Константином Великим 312 року, св. Отці дбали про впорядкування й удосконалення богослужбового співу і з сторони мелодії, але успіху досягнути не могли, наскільки тоді ще не було установленної музикальної системи, якою б руководились загально всі церкви. І так в кожній віддільній церковній області вживались при богослуженнях місцеві напиви. — Аж у восьмим віці св. Іван Дамаскин († 749) системізував і поставив церковний богослужбовий спів на належну висоту. Упорядкувавши вперше точний текст богослужень, св. Іван Дамаскин, із множества церковних напівів його часу, вживаних в ріжних церковних областях, вибрав лише ті напиви, що їх уважав найвідповіднішими до всезагального церковного вживання. Основно їх перепрацював і створив так званний: «осмогласник»¹⁾, по якому співається в Східній Церкві до нині.

Отже у восьмому віці в Східній Церкві вживається загально богослужбовий спів по теорії Дамаскинової, що полягає на 8 основних мелодіях для: тропарів, кондаків, прокименів, стихир, канонів. Декотрі гласи прокименів, стихир і канонів мають ще навіть по кілька т. зв. «самоподобних». Дамаскинова теорія була затверджена для всеї, Східного обряду, Церкви. Зрозуміле, що св. Іван Дамаскин взяв для «урядового» богослужбового співу найпоширеніші і найвідповідніші для богослуження мелодії грецькі.

Стільки коротко про розвій мелодії богослужбових пісень східного обряду.²⁾

*

Треба ще вказати на те, як перші християни дбали про красу церковного співу. Паведу слова трьох святих:

Св. Атанасія, що її пам'ять слави́мо 12 квітня, вмираючи горювала: «Церковний спів нехай буде благочинний».

А от як навчає архієпископ Картага, мученик св. Кипрія́н († 258): «І коли з братами сходимось до купи і з Божим Первосвященником слави́мо божественну жертву, маємо мати на пам'яті пристойність і дисципліну: не розвивати далеко-широко свої молитви криком голосним, і прохання, що має бути Богу висилане покірно, стало гучним багатомовством не предккладати, тому що Бог є слухачем не голосу, але серця. Бо не треба пригадувати криком тому, що знає мислі людей.»

А св. Іван Золотоустий взиває: «Привикай співати й побачиш річи солодість. Бо співаючі наповнюються Духа Святого».

II.

Мукачівська єпархія, прийнявши християнство східного обряду, прийняла з ним і східний богослужбовий спів. Грецький спів, що є в основі всіх напівів східного обряду, став і основою нашого богослужбового співу.

Матеріалу про минуле церковного богослужбового співу в Мукачівській єпархії маємо дуже мало: тут-там випадкові зазначення, не доцільні до самого співу, лише записані випадково при різних нагодах.

Недостаток богослужбових книг для вірників був причиною слабого розвитку церк. богослужбового співу в єпархії. В церквах були лише великі книги Минеї й Октоїхи та Тріоді в однім, рідко в двох примірниках, що стояли в крилосі, і з яких співав дяк. Переважно лише сам дяк, бо нарі́д в більшості читати не вмів. А вірні, якщо помагали співати, то лише ті молитви, що їх вмів на пам'ять. В роках 1750—52 мукачівський єпископ. Михаїл Олшавський, навіда́в ко́жну парохію єпархії, а в його візитаційних протоколах є дані про церковні обрядові книги ко́жної парохії. Відти довідуємось, що наші церкви дбали, щоб мали обрядові книги, але яка тяжкість була з обстаранням книг, видно з того, що в багатьох церквах Минеї, Тріодь, а подекуди і всі церковні книги були писані рукою.⁴⁾ Книг друкованих не було. На старих книгах стрічаємо такі замітки: «У кого єсть ухо, тот слухай, а кто умієт писати, книгу сію перепиши». Не то що дяківські книги, але навіть були в нас і євангелія рукописні, з яких на пр. таке до нині збереглось в Колочава-Негровець в Мараморощині. Не лиш важко було дістати церковні книги, але були вони й дорогі. Так покрайні записки на наших церковних книгах⁵⁾ говорять, що одна церковна книга мала ціну одної корови. На пр. за книгу Апостола в Стричаві, повище Березного, дали в 1654 році корову і 12 пядей сукна, — за Тріодь Цвітну в Дубовім в Мараморощині заплатили в році 1743—ім 12 овець. І даремно на книгах закуплених для даної церкви записувалось, на пр.: «Хто би єї имал отдалити яким колвек способом от церкве святія з села Бенятина клят и проклят анатема и мараната во віки віков аминь», як це написано на Літургіконі в Бенятині, район Собранці, (запис з 1724 гроку), прокляття не помагало, й були випадки частих крадіжей церк. книг.

Не диво, що при недостатку книг, церковний спів не міг належно розвину́тись. Таж вірні були звичайно лише слухачами в церкві. А це причина також того, що декотрі тексти вірні собі на пам'ять хибно освоїли, не лише в богослужбових піснях, але і в щоденних молитвах. Такими хибними їх традиція передає до нині, раз хибно усвоені, хибно співаються в церквах до нині.

Дуже цікаво вказати, як усвоювали собі мелодії вірники, а головню ті, що хотіли статись дяками. Не маючи богослужбових текстів, а також з причини, що богослужбовий текст тяжче усвоїти й тримати в голові, вірники на дані мелодії укладали собі помічні світські тексти, які легко пригадали їм мелодію поодиноких гласів. Ці помічні тексти так ввійшли в життя, що під назвою «Дяківські гласи» вписувались і до рукописних співаників. Тих текстів було багато, кожна околиця мала свої. Для прикладу я тут наводжу «Дяківські гласи» з рукописного співаника т. зв. «пряшівського» з половини 18 віку, найденого в Хусті, й виданого А. Яворським: Матеріяли, під. ч. 151.

Глас 1.

Чи я собі не газдиня,
чи я собі не господиня?
Три дні хижу не мела,
сміття не носила, —
встань же, мужу, не лежи,
сміття возом вивези!

Глас 3.

Заспіваю третим гласом,
же люблю мужа, але лем часом.
Мой любий супруже,
не бий мене дуже, —
я на що присягала,
то я буду тримала.

Глас 5.

Текст негодячийся, тому не помішую його.

Глас 7.

Я більшого соблазна не знала,
як коли я перед пняним мужем утікала.
Дай ти Боже, уснути,
не будеш міг главу двигнути, —
буду я лаяла, тріскала,
як на коні їхала.
Ой, ужем тя, мужу, зауздала.

Глас 2.

Чи чуеш ти, Іване,
що твоя жона співає?
Возьми ти тот прут,
що з ним мак прут,
і зажени ти твою жену в тісний кут!

Глас 4.

Четвертим гласом заспіваю
і на свою жену добрий позор даю;
Правда, же жони знають кламати
і забобонов уживати,
під благословит,
а діавол зводит.

Глас 6.

Хоч бись ми руки звязала,
коли бись зле поступовала,
буду ся напивати,
а твої кости смаровати,
хоч будеш на облак утікати.

Глас 8.

Вже я ти не дам співати,
волю ти писки заткати:
научивим тя газдовати,
мушу ліпший позор дати.
Виджу, що ти голову завила,
а язик розпустила:
за дівки дробно есь ходила,
а тепер мені й собі ноги звязала.
Мушу ся постарати,
і на тее лікарство глядати,
бо ти би й чрез плоти скакала
і мене до землі вихала.

Але були, як вже згадав вище, й інші версії «Дяківських гласів». Наведу кілька стишків записаних мною від старого чоловіка, що навчився їх в війську від паробків-вояків з Березнянщини, ще за часів Австро-Угорщини.

Глас 4.

А у полю два дубоньки
схилилися до купоньки,
куди гляну, туди гляну,
нема жадной потіхоньки,
на кобзоньці виграваю
долю свою проклинаю.
Доле моя нещасная
моя жена некрасная,
людські жони як фіялка,
моя жона як циганка,
дала їсти без обруса,
сама сіла як покуса.
Кажуть люде аш то свиня,
а то моя господиня.

Глас 6.

Посіяла дівчина попер зелененький
чень би ю полюбив дячок молоденький,
повну жменю грошей носит,
а дівчину за ся просит.

Глас 5.

Вчора лишенька пянесьенька була,
Під сосною зеленою спати лягла,
Прийшов заяченько кричав на ню,
До дому, лишенько, до дому,
Не протігайся тут під сосною зеленою.

Глас 8.

Розступітеся панове славні
най я собі розпозераю
котру дівчину взяти важу:
дякову бим узяв,
но дяк ми за плечима стоїть,
а попище ані не знає,
як ня серце за поповов тягає.

*

Але про правильність співу в наших церквах було дуже дбано. Видимо це з старанності, як наші церкви дбали, щоб мали нотовані Ірмологіони. В переписуванні Ірмологіонів для церков вславився дякоучитель Іван Югасевич.

Іван Югасевич родився 1741 року в Шаріші, правдоподібно в селі Прикра. Із заміток на його рукописах довідуємося, що Югасевич десь в р. 1760—70 учився в ставропігійській Колегії у Львові і там разом з дяківством навчився в якогось священника мистецтва перепису книг. Потім учителював на більше парохіях, вкінці в Невицькім біля Ужгороду де й помер 1814 року. — Югасевич, це не звичайний переписчик. Це, як видно з його праць, мистець в тім ділі. Переписував багато співаників духовних пісень. Але для нас важні Ірмологіони. Так заховався рукописний нотований Ірмологіон Югасевича з 1795 року (був у селі Невицькім), Ірмологіон з 1806 року, Ірмологіон з 1809 року, (в церкві в селі Камійонка на Спичу), — Ірмологіон з 1811—12 років, (сьогодні в бібліотеці Карлового університету в Празі, під знач. XVII, Л 16). Др. Іван Панькевич найшов 1946 року один Ірмологіон Югасевича з року 1778—9 в бібліотеці монастиря оо. Редemptористів в Михалівцях.

Югасевич мав написати для церков багато Ірмологіонів. Один запис на Ірмологіоні говорить, що написав їх 30,⁵⁾ — але на Ірмологіоні з року 1811—12 є написано число 38, що каже догадуватись, що тим означив Югасевич 38-ий Ірмологіон ним переписаний. Може ще по наших церквах є і більше тих Ірмологіонів. На Ірмологіоні Югасевича а 1809 року з замітка, що той Ірмологіон переписав для фольваркської церкви (на Спичу) 1841 року Петро Кузмяк, дяк тої ж церкви.

Ці дані вже вистарчають на доказ, що в Мукачівській епархії було належно дбано про точність співу. Додаю ще до того, що дяками були переважно дяко-вчителі, що кінчили парандію в Ужгороді, а якщо був ним не дяко-вчитель, мусів зложити дяківський іспит, що завжди був дуже строгий. Ця строгість точного співу була там вижита, що багато старших

священників ще в наших часах завертали дяка в співі, якщо той хибно щось проспівав, щоб то знову проспівав правильно, або самі то правильно проспівали.

А ще в недавніх часах парохії виписували конкурс на дяківське місце, й вірники приголосившихся на конкурс вперше випробовували, чи має відповідний голос і чи належно володіє богослужбовим співом.

*

Що торкається мистецькості співу, то це була слаба сторінка нашого богослужбового співу. Галицький часопис «Зоря Галицкая» з року 1854 помістила допис свого ужгородського кореспондента про наш церковний спів, який уводжу:

«...со жалем внутренним и печальным сердцем исповім что числом по множайших подкарпатских приходах наших, что не говоря чтобы вірный народ знал нічто о художественном пінії но ни о сладкогласіі жадного понятія не иміет, что боліе еще совокупно ни не припіваает ущедрительное «Господи помилуй», подай — и Тебі Господи!» но низвержени не внимаая пристойно на священнодійствіе, вмiсто пінія и молитв заповіді шепчучи, многократно прозіваает, нікогда себі и подрімлет! півец бо (почесть иземство заслуженному:) себі лишен, аки прокаженный; сам токмо весь Крылос засідаает и точію сам яко оса брынит, то зіло пилует, то вышемірно протягаает, гдекоторый нетесаным, гнусным, весьма неприємным, и на бок низплываемым гласом, уныніе паче нежели возбужденіе и наслажденіе причиняает, чувствительность слышателей ни не дотыкаает, но паче тую в них потупляет, ясно слово не выражает: но еще «Поді, помилуй!» — нікоторый гугнаает, дробочет, перескакует из начала на самый конец и пр. «Честнійшую Херувим и славнійшую рототото величаем» и многократно богобойных вірников соблазняет паче, нежели им к созиданіи служит...»⁶⁾

*

Відправлювання богослужень при співі самого дяка, з повищих причин, ішло в епархії протягом віків.

В році 1866 настав початок великої зміни. В тім році парох у Великій Копані, Андрій Попович (1809—1901), видав Зборник для вірників, названий «Великий Зборник». Це був витяг з Октоїха й Минеї та Тріоді Утрень і Вечірень на всі неділі й свята року. Була там також св. Літургія. Зборник той, в трохи доповненім виді, видається і в нинішні часи для вірників.

Виданням Зборника Андрій Попович дуже заслужився для культурного й релігійного піднесення наших вірників, а головно для поширення, усвоєння мелодій вірниками, і при співі усіх вірників на збільшення краси св. богослужень в церквах епархії. Наш нарід співучий, і з любові до співу із Зборника вчивсь читати; — ширився Зборник, ширився і церковний спів. Краса спільного співу на богослуженнях захопила і вірників і священство. Священник і тогочасний карпатоукраїнський письменник Александер Митрак, (1837—1913), так описав свої вражіння, чуючи вперше в церкві спів не самого дяка, але й народу:

«На возвратном пути из Марамороша я удовлетворил моему давнему сильному желанію — увидіти Великую Копаню, и да ділі узрїти плоды безпримірной у нас пастырской діятельности містнаго священника о. Андрея Поповича, посвятившаго всю жизнь свою просвіщенію народа. — Но самое большее удовольствие и радость испытал я в церкви на утрени и литургии. Ничего подобнаго не виділ и не слышал я нікогда в русской церкви. Се истинно католическая, соборная церков, живый храм Бога живаго, в котором едиными усты и единым сердцем славится и воспівается пречестное и великолїнное имя Отца, и Сына, и Св. Духа. —

Всі дівушки и парни приходили в церков с книгами Великій Сборник, изданною містним священником и раскупленною в его приході в 150 екс. Дяк только начал первое слово пісни, и вся церков дружно подхватила и продолжала прекрасно, созвучноумилительно, на всей утрени от начала до конца». (Світ 1867, р. ч. 16).

Отже від 1866 року, завдяки появі Великого Зборника, в епархії мукачівській всі вірники беруть участь в богослужбових піснях св. відправ.

Що до самого переведення співу, то в Мукач. епархії заведений звичай *вселюдного співу* в церквах, співають усі, без поділу співаків на голоси, а цього роду спів традиція епархії назвала «простоїнієм» — простоспівом.

*

Краса і правильність церковного богослужбового співу в великій мірі залежить від виданих «Зборників», їх уложення, переглядності, букв і т. под. Вказано вище, яке велике значення мало видання першого в епархії «Зборника» для вірників. За першим виданням пішов ряд видань. При руках маю крім першого згаданого, ще 7 примірників різних видань «Зборника»: «Великий Сборник» виданий 1887 р. «Обществом Василия Вел.» під редакцією І. Р. здається каноника Й. Рошковича); з 1906-го року «Вел. Сборник» під редакцією Петра Гебея (пізніше єпископа) і дяка катедрала Йосифа Малинича. Це дуже переглядне, з ясними буквами, приємне видання; — з 1912 року «Средний Сборник», на основі повищого скорочено уложений оо. Андрієм Карцубом і Іваном Фленько; з 1913 року це саме перевидання «Среднього Сборника» мадярськими буквами є невдале, а таким самим невдалим є знову мадярськими буквами виданий «Великий Зборник». Року 1910-го перевиданий, а то Юлієм Фелдешієм, Зборник Андрія Поповича, під назвою «Церковный Изборник», хоч виданий великими буквами, не значив поступ, здоконалення, але крок взад. Згадаю ще два прямишівські видання Зборника під назвою «Хвалите Господа» писані латинськими буквами, і то р. 1937 і 1947. Було може й більше видань Зборників, це я не досліджував.

Загалом, видання усіх цих Зборників без сумніву значило поширення співу, чого доказом і то, що Зборники скоро були розкуплювані, — але всі видання мали одну хибу: були зложені і зредаговані так, що не могли стати причиною піднесення краси церковного співу. З усіх ще найліпше зредагований «Великий Сборник» з 1887 року. На нім заставляюся довше, — бо він дає вказівку, як повинен бути виданий «Зборник», щоб спричинився до піднесення церк. співу.

На початку «Зборника» є уведені мотта з св. Письма з поясненням живою мовою, які подаю дослівно:

«Пойте (*співайте*) разумно! Псалом 46, 8.

«В церкви хощу пять слов умом (*умно разумительно*) глаголати (*говорити*) да и ны (*м*) пользую, (*чтобы и других научити*) нежели тмы (*10 тысяч*) словес языком (*не знакомым, неразумительным*). (Св. Павел Коринт. 14, 14).

«Господи!... даждь нам благодать (*или*) силу (*Духа Св.*) да сподобимся піти (*співати*) Тебі разумно.» (Молитва 6. ієрейская на утрени).

Над виданням цього Зборника, як далі в «Послісловії» пишеться, засідала два рази рада «Общества св. Василия Великого» і то 31 січня і 16 травня 1887 року, під предсідництвом каноника Івана Мондока, — і там винесла рішення з 9. точок и 11. підточок, що всі направлені для піднесення краси церк. співу. Розглянемо ці точки:

1. Мотто, взиває до разумного співу, а 9-та підточка це пояснює, що «по толкованію св. Отцев (треба) «разумно співати!» в услышаніе и порозумініе всім!», а точка 3. рішає для осягнення цього: «да вызначатся звїздами міста, гді поставати».

2. Точка 9-та повторяє друге мотто так: «Но понеже еще главнѣйше есть, что св. Апостол народов I Кор. 14. высказал: «Хощу в церкви пять слов умно, разумительно, нежели десять тысяч неразумительно».

Як бачимо, рада «Общества св. Василя Вел.», що складалася з найвизначніших священників епархії, виділа хиби співу: співання скоре, бо наші Утрені й Вечірні предовгі, і дяки спішили, щоб скоро, хоч за півдруга години, скінчити, тому спів незрозумілий і не гідний молитви: а далі текст співу незрозумілий, бо в тексті нема знаків перестанку, знаків поставлених на місцях, що в співі зрозуміло віддавали б і текст. Дяки в співі приставали де хоїтли, або де їм «вийшло», так що співаний текст ставав незрозумілий. Редакція повищого «Зборника» старалася це направити, і в Зборнику в декотрих ірмосах і подобних є поставлені зірки де треба в співі приставати, щоб текст співався «розумно».

Дбає цей Зборник і про скорочення Утрені, щоб довгота не була в некористь «розумній молитві», і то на пр. так, що Канон на Утрені уважає одною неподільною молитвою, і тому не вміщає між поодинокими піснями Канона тексти, що лиш читаються (ікос, 4-ий сідален, світилен, кондак і т. д.).

Ці питання не розводжу, тому що в окремії статті займаюсь ними докладно. Лише вказую, що «Зборник» з 1887 року є ліше виданий, як усі інші, дотепер видані, Зборники. На жаль, ці усі неминучі потреби, що їх треба узгляднити при видаванні Зборників, бо без них ніколи не осягнемо красу, гідність і розумність співу, священники ради «Общества св. Василя Вел.» замітили аж тоді, як «Зборник» був надрукований. Коли б «Общество» було замітило недостатки церк. співу в нашій епархії перед надрукуванням свого «Зборника», — і видало Зборник так як говорить про те їх «Послісловіє», в церковнім співі мукачів. епархія інакше стояла б. Є але історичною дійсністю, що наше священство виділо недостатки і потреби в співі, а «Общество св. Василя Вел.» мріяло про такий Зборник, і в закінченні взивало: «желательно бы было, обы ти, кои «взяли ключ разумінія» сочинили и издали чим скорше таковое издание».

І яка іронія! За цим виданням вийшло, здається, над 10 ще видань «Зборника», всі гірші від наведеного, ані одно не перевело в життя розумну раду «Общества» з року 1887, — отже не поступ. але упадок. Це «історичне» занедбання доброї ради мало за наслідок не лиш донинішній хибний спів у мукачів. епархії, — але й той, що Й. Малинич співаючи «Просто-пініє» в тексті зле приставав, часто «беззмислово», каноник Іван Бокшай спів хибно за ним записав, і появилася в нотовім записі наших церк. мелодій цілий ряд молитовних текстів, що співаються «беззмислово».

Ради повноти теми торкнуся ще дальших точок того важного рішення Ради «Общества св. Василя Вел.» Перша і друга точка говорить про порядок частин Зборника і що мається до нього вложити, — а дальші торкаються правописних приписів, на пр.: Єдиносложныя слова без акцентів писати, на пр. «се аз есмь», вмісто: «сѣ аз есмь; «вмісто оу токмо у»: — Довге, обосноване рішення, цілковито викидає з церковного тексту «ъ». «В прочее с взором ъ-а знати надобно: что ъ к смыслу слов отнюд непотребен. Как о том еще в началі сего столітія Іосіф Добровскій (ки «Основателем славянскої Філології» чтится) разсудил уже, и цілу граматику церковнаго славянскаго языка составил без ъ-ов. Ему слідовав и наш угорско-рускій писатель Міх. Лучкай в своей «Славо-Рутхена Грамматика» и «Церковныя Бесіды».

І прото безполезними -ями токмо місто и час теряется, печатаніє книг 5%-м дорогшим сділається, и «Лінгва онератур літтеріс ет регуліс нон нецессарііс». (Лучкай). Прото с дня на день множатся уже книги в всяких отраслах науковых, в которых ъ-ы уже на конці слов ненишутся».

III.

Навчання церковного співу велося переданням. Звичайно священничі сини були дяками. Також здібніші з вірників привчались при дякові, а потім ішли на дяківський іспит. В дяківсько-учительським семінарі в Ужгороді також спів навчав дяко-учитель. Ірмологіони, рукописні, а пізніше галицькі друковані, мали лиш багатші церкви. Тому не диво, що однообразність напівів у цілій епархії не могла утриматись.

Недостатки в богослужбовому співі замітив єпископ Юлій Фірцак, й рішив упорядкувати церковний спів, — і його старанням повстало в 1906 році «Церковное простопініє», перший збірник богослужбових пісень, співаних простоспівом, у нотах.

Історію цього «Простопінія» подаю словами Др. Федора Шешка, як він її довідався від самого автора, тит. каноника о. Івана Бокшай, пароха в Хусті, в 1936 році, й яку подав у своїй статті про богослужбовий спів Закарпаття.⁷⁾

«Ініціатором упорядкування церковного співу на Закарпатті був єпископ мукачівський — Др. Юлій Фірцак,⁸⁾ людина високої інтелігенції та з широким світоглядом. Бажаючи взагалі привести до ладу церковне життя своєї епархії, він звернув увагу і на церковний спів. Використовуючи те, що за його керування епархією диригентом катедрального храму в Ужгороді був Іван Бокшай, людина музично-освічена, (вихованець будапештської консерваторії), що на Закарпатті не завжди траплялося, єпископ доручив йому зібрати й записати місцеві мелодії цілого кола богослужби з тим, щоб з цих записів скласти повну книгу богослужбового співу, що мала б бути обов'язковою при богослужбах в церквах Мукачівської епархії. Бокшай це й зробив. Співани він записав від дяка ужгородської катедралі Йосифа Малинич, нині вже небіжчика († 1910 р.), людини музично зовсім мало освіченої (нот він не знав і з нот співати не вмів), але великого знавця місцевих напівів та доброго співака самоука. Від нього Бокшай і записав (записування тяглося досить довго) цілий круг церковного співу за місцевими напівами, з чого склалося «Простопініє». При новості праці про якусь критику записуваного матеріялу не могло бути й мови; записувалося все, що подавав Малинич, як спів місцевий: приходилося покладатися на його, справді, колосальну пам'ять, довголітню дяківську практику та знайомство з богослужбовими співами. Тільки в рідких випадках І. Бокшай звіряв записане від Малинич з тим, що приходилося чути в інших церквах Закарпаття, а то і з друкованими виданнями, головню галицькими Ірмологіями. В сумнівних місцях, що вражали його вухо, він виправляв записане на підставі інших джерел, але це бувало рідко: велика більшість співів «Простопінія», все ж уявляють собою незмінені мелодії, чути від Малинич. По закінченні своєї праці І. Бокшай передав зібрані матеріяли єпископові і той наказав видати їх. Так з'явилося в світ, р. 1906., «Церковное Простопініє». Жадної редакційної праці над зібраним матеріялом церковна влада (ординаріят) не робила та в умовах тодішнього церковного життя на Закарпатті й не могла робити, бо й людей, хоча б трохи підготовлених до такої праці, серед тодішнього духовництва зовсім не було. Приходилось покластися в цій важливій справі на добру пам'ять та знання місцевих напівів Малинич й вірити, заплющивши очі, що те, що він співає, є справді на всі 100%, місцевого походження, а не є ремінісценцією (хоча б тільки рідкою) того чужого, що він за час своєї довголітньої служби десь почув та засвоїв.»⁹⁾

Це «Простопініє» вийшло друком в Ужгороді 1906 року під назвою: «С дозволенієм правительства епархіального в Мукачевской грек.-кафт. епархії установленное Церковное Простопініє. Сложенное на нотах Іоанном В. Бокшай хорирегентом кафедр. храма оунгварскаго, составленное І. Малинич.» Текст видання церковнославянський. — Крім того в Будапешті вийшло й малярське видання «Простопінія» з клавірним доповодом.

Ординаріят епархії Мукачівської розпорядив, що кожна церква епархії повинна закупи

по два примірники «Простоїнія». На основі цього розпорядку напів «Простоїнія» мав стати одиноким законним співом Мукачівської єпархії.

Тепер напівом цього «Простоїнія» співають єпархії: Мукачівська, Гайду-дорожська в Мадярщині, (що до року 1912 належала до Мукачівської єпархії), Крижовацька єпархія (Бачка, нинішня Югославія), єпархії Пітсбурзького архієпископства в США і Пряшівська єпархія, що в своїх напівах має найбільше галицьких співів.

«Простоїніє» — результат праці двох осіб: співця — Й. Малинича й записувача — Івана Бокшая.

*

Настає перше питання: Котра околиця Мукачівської єпархії уживала того напіву, яким співав Й. Малинич, і який записаний І. Бокшаєм в «Простоїнії»? Чи знав Малинич усі напиви єпархії, скажім і далекого Марамороша? Чи співав одним своїм, з своєї околиці, напівом, чи, знаючи й останні, вибирав і з тих кращі мелодії, — чи може мав знайомства з галицькими дяками (наприклад у війську), і від них дещо переняв, і його напів є чимсь своєрідним, новим? На це відповідь дуже скупа. Малинич дякував на Ужгородщині, на селах, а пізніше в катедральнім храмі в Ужгороді. Більше нічого незнаємо. І важко, чи ще щось довідаємось. Отже, офіційним богослужбовим співом Мукачівської єпархії став напів Ужгородщини, «наданий» цілій єпархії, забуваючи на то, що останні, чи поодні околиці єпархії могли мати гарніші, оригінальніші, та східному й народному духу відповідніші мелодії або пілих богослужбових пісень, або їх частин.

Як Й. Малинич співав, так І. Бокшай записав, опрацюючи переважно лиш тони, що вражали вухо. Ані Малинич ані Бокшай не знали всіх церковних напівів Мукачів. єпархії і не могли з усіх тих вибрати чисте «золото», мелодії найкращі. Треба б пізнавати всі окремішності співів ріжних околиць єпархії, щоб можна сказати, в якій мірі Й. Малинич точно передав мелодії, і які свої властивості до них додав, які звичайно в нас кожний дяк має.

Вже не дасться ані схопити той чистий напів Мукачів. єпархії, ані комбінацією тих найкращих мелодій цілих пісень, чи їх частин, з усіх околиць єпархії, зложити один напів. Причин більше: від видання «Простоїнія» кандидати учительства, що по більшості дякували в церквах, а також теологи, зачувались точно напіву «Простоїнія». Знання напіву «Простоїнія» вимагалось від усіх дяків при дяківських іспитах. Отже священство, учительство й дяки, вже більш як 60 літ, розносять по цілій Мукачів. єпархії напів «Простоїнія», воно усвоїлось, а місцеві особливості напівів поволі зникають; старі дяки, що ще «зберігали» мелодійні окремішності, повмирили; вкінці така праця не може статись в короткім часі, а час чим далі більш затирає окремішності в мелодіях. Мусимо рахувати напів «Простоїнія» за одинокий і урядовий напів Мукачівської єпархії.

*

Ще торкнуся важніших недостатків «Простоїнія».

1. На багатьох місцях в «Простоїнії» зле поставлені музичні знаки «приставання». Від цих знаків залежить, чи текст співається зрозуміло, або беззислово, лише щоб співати. Де Й. Малинич текст добре розумів, там ті знаки в співі поставив добре, то зн. легкий текст добре проспівав. Але де текст був тяжкий, йому незрозумілий, там Й. Малинич з тої причини зле поставив знаки «приставань», а це головно в ірмосах, чим дуже змінився змісл тексту. Пристав серед речення, або до повного речення додав слово-два з дальшого речення. Й. Малинич зле текстово проспівав, а І. Бокшай тому зле записав, бо взагалі не дивився на текст, але лиш записував мелодію. Приклади:

де?	було	оправлено
<i>Кан. гл. 4. Піс. 5.</i>	«в мір пришел еси,* світ святий обращаяй* із мрачна невідінія»	«в мір пришел еси Світ святий,* обращаяи із мрачна невідінія»*
<i>Стихура гл. 6.</i>	«Побіду імій Христе,* юже на ада на крест возшел еси,* да...	«Побіду імій Христе,* юже на ада,* на крест возшел еси,* да...
<i>Кан. гл. 7. Піс. 9.</i>	«село Невмістимага* Зиждителя Твоего Тя величаем...	«село Невмістимага Зиждителя Твоего* Тя величаем.
<i>Кан. гл. 8. Піс. 5.</i>	«но обрати мя, і к світу* заповідей Твоих* пути моя направи...	«но обрати мя,* і к світу заповідей Твоих* пути моя направи...
<i>Вел. Четвер</i>	«Вечери Твоя тайнія* днесь, Сине Божий...	«Вечери Твоя тайнія днесь,* Сине Божий...
<i>Вел. понед. Чертог</i>	«просвіти одіяніе души моя*	«просвіти одіяніе души моя
<i>Твой...</i>	Світодавче і спаси мя.	Світодавче* і спаси мя.
<i>Кан. Пасхи, Піс. 4.</i>	«и паки із гроба красное* правди нам возсія солнце»	«и паки із гроба* красное правди нам возсія солнце»
<i>Кан. Пасхи, Піс. 7.</i>	«един благословен* отцев Бог и препрославлен»	«един благословен отцев Бог* и препрославлен»
<i>Кан. Пасхи, Піс. 9.—</i>	«единого благословеннаго* отцев Бога и препрославленнаго	«единого благословеннаго отцев Бога* и препрославленнаго»
<i>Кан. Воздвиженія</i>	«егоже, вірній, утрержденіе надежди* имуще, радуемя»	«егоже, вірній,* утврержденіе надежди имуще, радуемя»
<i>Креста Піс. 3.</i>	«нині процвите древо* креста, в державу и утврержденіе»	«нині процвите древо креста,* в державу и...
<i>Той сам, Піс. 9.</i>	«Снідію древа, роду* прибывшая смерть...	«Снідію древа,* роду прибывшая смерть...
<i>Кан. Покров Піс. 9.</i>	«безплотных умов естество, почитающее* священное торжество* Богоматере»	«безплотных умов естество,* почитающее священное торжество* Богоматере»
<i>Кан. Рождества</i>	«и в послідня от Діви воплощенному* безсіменно, Христу Богу возопіим*»	«и в послідня от Діви воплощенному безсіменно,* Христу Богу возопіим »
<i>Христ. Піс. 3.</i>	«Отца безначальна, Сына*	«Отца безначальна,* Сына
<i>Кан. Стрітенія</i>	первородящася Матерію*	первородящася Матерію
<i>Піс. 9.</i>	неискусомужно величаем»	неискусомужно,* величаем »
<i>Піс. 9.</i>	«Услишах Господи* слух Твой, и убояхся.*	«Услишах Господи слух Твой.* и убояхся:
<i>Кан. прор. Ілії,</i>	«Со духи праведними* скончавшихся, душу раба...	«Со духи праведних скончавшихся,* душу раба...
<i>Панахида</i>	«Святых лик обрїте источник жизни,* і дверь райскую: да обрящу и аз путь покаяніем,*	«Святых лик обрїте источник жизни.* и дверь райскую:* да обрящу и аз путь покаяніем,*
<i>Похорон</i>	«Со святыми упокой* Христе, душу раба Твоего,*	«Со святыми упокой Христе,* душу раба Твоего...
<i>Парастас, Кондак:</i>		

В Каноні Успенія в більше Піснях багато хиб, і т. д. і т. д.

2. В «Простопінії» є занадто багато розходжень наголосів текстових і музичних.

3. Що до самого тексту, то на багатьох місцях є текст зле поданий, вилішені слова або й речення, (на пр. в «Да молчит»). Даний цілий текст пісні Ірмосу, що там не належить. (на пр. Обрізаніє, Ірм. 6) і под.

4. «Простопініє» мало бути збіркою чистих, оригінальних мелодій Мукачівської єпархії а Й. Малинич вніс до неї мелодії чужі (на пр. Херувимська під ч. 17 (в Простопінії).

5. Є в «Простопінії» й мелодії невідповідні, що не годяться до церкви, як «Отче наш». (те, що в нім слова «Отче наш» стало повторяються), дві Херувимські з групи похоронних.

«Простопініє» отже не є без недостатків, як текстових, так мелодійних. але в обставинах і часі, в яких вийшло, ліпше ані не могло бути.

Лише подивляти можемо колосальну пам'ять Й. Малинич, — її може зрозуміти лише той, що знає всі Ірмоси «Простопінія». В нинішні часи й добрі цяки не беруться без нот проспівати Ірмоси декотрих свят.

IV.

Друге питання: походження нашого церковного співу і його розвиток. Чи є це оригінальний закарпатський церковний спів, творчість народу протягом тисячоліття на основі первісного прийнятого, — та наскільки був під впливом церковних напівів доколических народів східного обряду?

Загально означуючи характер церк. співу Мукачівської єпархії, уводжу відомого дослідника візантійського церковного співу, професора віденського університету Е. Велеса (Wellesz), який переглянувши «Церковное Простопініє» написав у своїй студії⁹⁾, що церк. спів Закарпаття є духово споріднений з орієнтальним церковним співом, докази чого уводить автор.

Ця замітка уведеного професора сказана дуже загально, й тому повище питання мусимо розглянути подрібніше. Відповідь на нього можемо дати лише на основі висновків з історії Мукачівської єпархії.

а) Закарпаття, прийнявши християнство, прийняло східний обряд, а з тим і східний церк. спів. В основі отже нашого церковного співу є напів грецький, — принесений св. Кирилом і Методієм, — який є в основі всіх напівів східного обряду.

б) Протягом віків, навчаючись церковного співу лиш переданням, музикальністю надані дяки й священники та взагалі вірники, надали основному грецькому напіву закарпатські властивості, з чого повстав закарпатський церковний напів.

в) Певний вплив на церковний спів Мукачівської єпархії мала Галичина, з якою Закарпаття мало релігійні й культурні звязки. Вплив Галичини був великих розмірів, бо Пряшівська єпархія, (що до року 1818 була частиною Мукачівської єпархії), перебрала з часом багато з галицького церк. напіву. «Інші співи знову ж нагадують співи галицької Церкви зі Львівського Ірмологія, що зрештою є зовсім природне, якщо мати на увазі географічне сусідство Закарпаття з Галичиною, етнографічне споріднення населення обох, а найголовніш — одну релігію й один обряд населення Закарпаття з галицькою Церквою.»⁷⁾ — Але на Закарпаття приходили у великому числі і священники, монахи та дяки з Галичини а навіть з Волині. Назв'їм лиш кілька родів: Бачинські, Підгаєцькі, Балудянські, Дудинські, Ільницькі. В Марамороші в Золотарьові був 1701 року дяк з Наддніпрянщини.¹⁰⁾ — «Ця близькість викликала аджеж живі взаємини в церковних справах між духовенством та населенням Закарпаття й Галичини, а це могло вести до просякання галицького церковного співу до практики закарпатських церков.»⁷⁾ Треба тут ще зазначити, що, розпорядком мукачів. єпископа Андрея Бачинського (1773—1809), що навіть був вислав наших монахів на студії обряду до Києво — печерської лаври, були введені галицькі нотовані Ірмологіони до наших церков. Ті Ірмологіони знаходяться майже у всіх церквах мукачів. єпархії, і перед появою «Простопінія» з них вчилися церковного співу в дяко-учительській семінарії в Ужгороді, та ще в нинішні часи можна бачити як старі дяки співають ірмоси не з «Простопінія», але з галицького Ірмологіона. — Вкінці, сам кан. І. Бокшай признає, що співане Малиничом зв'їряв і опрацьовував у потребі з галицьким Ірмологіоном.

г) З болгарським напівом наш спів немає нічого спільного — близького, крім того, що оба східні. Маю при руках болгарський простоспів у нотах, найновішого видання,¹¹⁾ переглянув увесь, — але не найшов ніякої подібності. Це тим дивніше, що маємо ми «самоподібні» стихир, т. зв. «болгарські», що вказувало б, що ті мелодії принесені з болгарського співу. Правда, — нотованого болгарського тексту похорону не міг дістати, отже на скільки наші «болгарські самоподібні», що співаються в нас виключно лиш на похороні, є вправді болгарські, не можу висказатись.

д) По свідоцтву осіб, що студіювали теологію в Сербії, богослужбовий напів Мукачівсь-

кої єпархії немає ніяких подібностей з сербським, (зрозуміло, не рахуючи Бачку, що має напів Мукачів. єпархії).

е) Про румунський спів не можу висказатися, бо румунського Ірмологіону я не міг дістати. Але коли б ішло про точне дослідження, не можемо порівнювати з нашим румунський церк. спів греко-католицьких єпархій Семигороду, тому що ті єпархії були в історії частиною Мукачівської єпархії, отже церк. спів семигородських румунських єпархій, якщо не той сам. що в Мукачів. єпархії, то близький.

є) Др. Стешко замічує, що деякі співи «Простоїнія», а то в ірмосах Канонів (на пр. 2-го гласа, 4-го, 5-го (в де-яких місцях), 7-го (найбільш), — нагадують співи, вживані в російській церкві (ірмоси грецького «роспіву», в укладі О. Львова). — Є правда, що мелодії ірмосів в Мукачів. єпархії мусіли бути від первопочатку, що виводжу з, зазначеної в історії. точності, з якою в Мукачів. єпархії відправлялись богослуження. Домішки грецького «роспіву», вживаного в російських церквах, в ірмосах можемо пояснити так: а) дуже можливе, що грецький «роспів» ірмосів з російської церкві приніс до Мукачівської єпархії Константин Матезонський,¹²⁾ що був першим хоррегентом катедрального храму в Ужгороді (1830 року). Тому що ірмоси належать до найтяжчих співів, богослови й дяки з часом, заучені Матезонським, змішали їх з напівами ірмосів Мукачівської єпархії і постав занотований Бокшаєм нинішній вигляд уведених ірмосів; —

в) Також цілком можливо, що сам Бокшай взяв дещо з російського «роспіву» і вложив до ірмосів Мукачів. єпархії, бо ж сам визнає, що спів Малинича опрацював і по інших Ірмоляях. Це легко могло статися, бо Бокшай, як диригент катедрального хору, мав в руках багато ріжних нот з українськими й російськими духовними композиціями; (ужгородський катедральний хор співав св. Літургію в укладі українського композитора Дмитра Бортнянського й інших українських і російських композиторів). —

V.

Треба ще навести три події з історії єпархії мукачівської й пришівської, що торкнулися нашого церковного співу.

1. 1916-го року вийшла в Пряшові мала книжечка, на 24 сторінках, формату 11x16 см., під назвою: «А сзентмисе (Літургія) непенекейбол.». Ноти зложив Кізак Янош, священник єпархії пришівської, професор вчительської семінарії. Книжечка вийшла в Пряшові з ухваленням Ординаріату. Видав книжечку Др. Семан Іштван. Замість вступу, пояснення, в яким говориться, що нотованим виданням церковних богослужбових текстів в малярській мові, дана можливість, щоб гр-католицькі учні гімназії в Пряшові могли співати св. Літургію по малярськи. Далі вступне пояснення говорить, що малярська мова в молитві і Літургії є неминуча для душевного зросту й потреб гр-кат. інтелігенції. В цій книжечці є ціла Літургія в нотах з малярським текстом, та по малярськи пісні: Божий Син днесь, — Небо і земля. — Дивная новина, — О, хто, хто Николая любить, — Христос воскрес, — Ангел вопієше, — Світися, світися. Мета цього видання — маляризація.

2. В Душпастирі єпархії Мукачівської, річник X. число 11, за рік 1930, читав я, що появилася друком «Простоїніє по преданію иноков Чина св: Василія Валикого, области Карпаторусской, на ирмологійні ноти списав о. Йоаким Хома, протоігумен ЧСВВ». Книга має сторін 182, формату 4, ціна 120,— крон. Ця книга не була поширена в єпархії і не мала впливу на розвій співу в єпархії.

3. Року 1948 появилось в Пряшеві «Церковное простопение», на літографі, що мало бути перевиданням «Простоїнія» Бокшая. Видання дуже некритичне: нелогічність уложення,

хибний текст, повна некритичність до нот, де в Бокшая вилишений текст, там також вилишили і под.

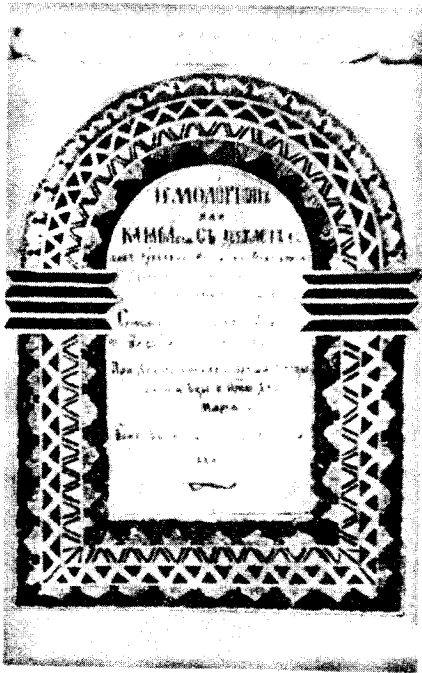
4. По поданні праці до друку довідались ми, що в Пітсбургській епархії в виданні о. Андрея Сокола вийшло перевидання «Простоїнія» з додатком декілька духовних позабогослужбових пісень, для потреб епархії.

*

Вкінці даю пояснення до цього видання:

1. Книга має нове змістове зложення, що ліпше відповідає потребам.
 2. Декотрі мелодії інакше загруповано, для ліпшого перегляду (на пр. все що торкається Літургії, дано до частини: св. Літургія).
 3. На багатьох місцях оправлено церковнославянський текст; доповнено першими видавцями вилишені слова, речення, тексти, або викреслено слова, речення, тексти, що там не належать. Оправлено церковнославянські наголоси.
 4. Що токрається нотових мелодійних оправлень, то всіх нотових змін є над 200. Хоч це число велике, але мелодії наслідком тих змін лише в мало випадках змінилися. Оправлювано лише те, що неминуче, щоб не настали нові тяжкості. Жодна мелодія не була оправлювана як така, але оправлено лише декотрі місця в тій мелодії. Де були оправлені словні тексти, мелодія зістала первісна.
 4. Вложено ще тексти з мелодіями, що їх в «Простоїнії» Бокшая нема, як: Причастен: Хвалите Господа, т. зв. мараморощський, — Херувимські від числа 15 до 25, — великопостне «Под Твою милость», Стихиру гл. 4. «Животворящему Твоему кресту», — Прокімен гл. 6 на Утрені, — В Чотиридесятниці: Канон: Откуда начну плакати, — Другу пісню Утрені Єрусалимської, — Новіші богослуження (в частині: Ріжні богослуження) і под.
- Рівночасно з виданням цього Ірмологіону видаємо і всі співи Ірмологіону на грамофонних пластинках, хочаби так ступити на дорогу сталого піднесення рівня нашого церковного співу.

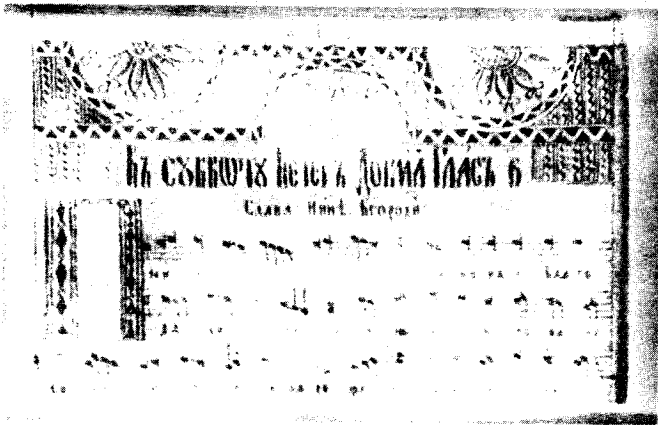
1. Також григоріянський латинський спів має 8 «гласів».
2. Церк. спів латинського обряду упорядкував папа св. Григорій Вел. († 604), і той спів тому й називається «григоріянським». Цей спів є урядовим співом латинської Церкви. Є він одноголосний. Біля нього витворився і хоральний спів, званий поліфонія, допроводжуваний музичним інструментом, званим: органи.
3. Др. Іван Панькевич: Покрайні записки на підкарпатських церковних книгах, ч. II. — Наук. Збір. т-ва Просвіта. Р. XII. (р. 1936).
4. Др. Вас. Гаджега: Додатки до історії русинів і руських церковей. Наук. Збір. тов. Просвіта в Ужгороді.
5. Ю. А. Яворскій: Материалы для истории старинной песенной литературы в Подк. Руси. Прага 1934.
6. «Зоря Галицкая» 1854 р. ч. 20: М. М. Допись из Унгограда. — Наук. Збірн. тов. Просвіта в Ужгороді, річ. XII (1936): Др. Федір Стешко: Церковна музика на Підкарпатській Русі.
7. Др. Ф. Стешко: уведена стаття, під. ч. 6.
8. Був єпископом в р. 1891—1912.
9. E. Wellesz: Aufgabe und Probleme auf dem Gebiete der bizantinischen und orientalischen Kirchenmusik. (München, 1923), str. 113.
10. Наук. Збірн. тов. Просвіта в Ужгороді Р. VI. р. 1924.
11. Църковно-пѣвчески сборник. Част първа: Кратък осмогласникъ и Божествена Литургия. Превел от източни на западни ноти Петър Динов. Синодално книгоиздателство София — 1947.»
12. Про Матезонського гляди: Др. Вас. Гаджега: «Подкарп. Русь — 1929 ч. 1 і 2.
13. вид. П. Юргенсона 1912 р.

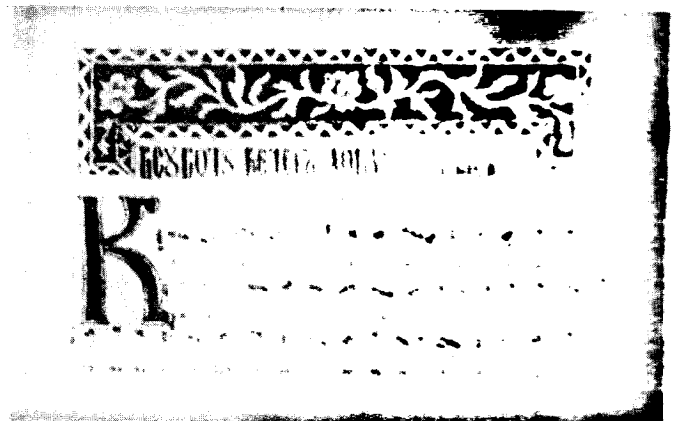
Titulna storona Irmologiona Juhaseviča
z roku 1811—12.

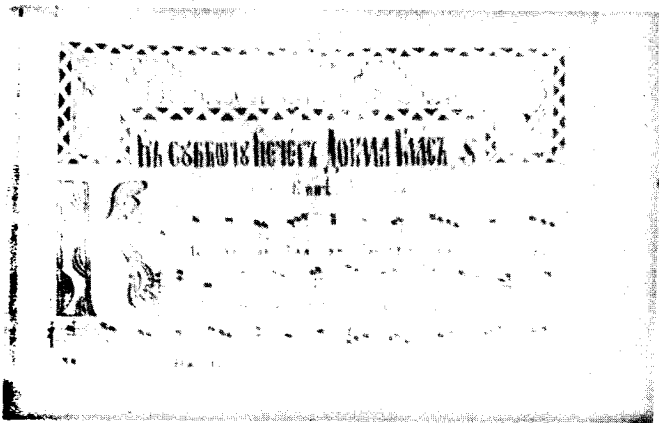
Irmologion Juhaseviča
z roku 1809, list 1.

Irmologion Juhaseviča
z roku 1809, list 3.

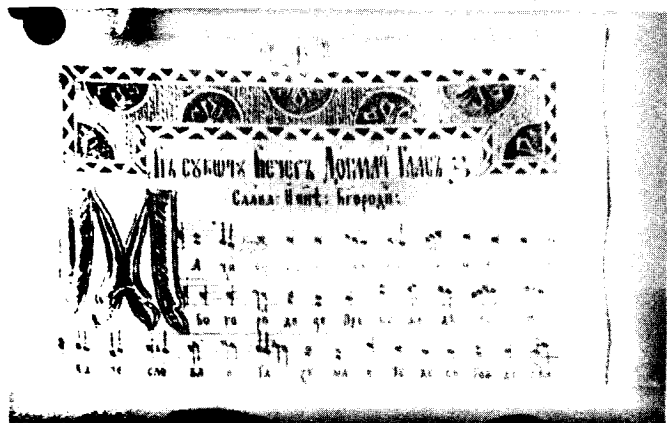
Irmologion Juhaseviča
z roku 1811—12, list 7.

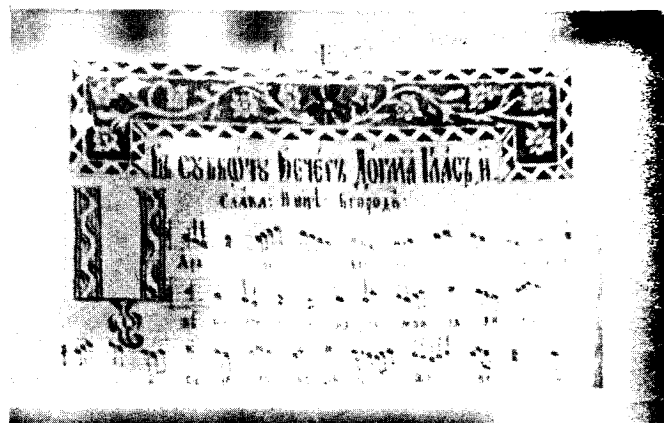
Irmologion Juhaseviča
z roku 1811—12, list 16.

Irmologion Juhaseviča
z roku 1809, list 17.

Irmologion Juhaseviča
z roku 1811—12, list 19.

Irmologion Juhaseviča
z roku 1811—12, list 21.

VÝVOJ CIRKEVNÉHO BOHOSLUŽOBNÉHO SPEVU (PROSTOSPEVU) V EPARCHII MUKAČEVSKEJ

Prví kresťania odbavovali bohoslužby pri speve žalmov a duchovných piesní výlučne z Písma Svätého Starého a Nového zákona. Ale postupom času nábožní ľudia začali skladať duchovné piesne a tieto piesne sa spievali pri cirkevných bohoslužbách. Mená skladateľov bohoslužobných piesní prvých troch storočí sú nám neznáme. V štvrtom storočí kresťanstvo dostalo slobodu, ale tiež celkom s istotou nepoznáme mená skladateľov duchovných piesní. Jedine k nim počítame sv. Bazila Veľkého (†379) a sv. Jána Zlatoústeho, (†407) ako kodifikátorov už dotiaľ jestvujúcej sv. Liturgie. V ďalších storočiach existuje už celý rad skladateľov duchovných piesní, (sv. Anatolij (†458), sv. Roman Sladkopivec (†500), sv. Sava (†532), sv. Evtimij (†473), sv. Sofronij (†638), sv. Andrej Kritský (†720), sv. Ján Damascenský (†749), sv. Kosma (†781), sv. Teodor Studita (†826), sv. Teofan (†845), aby sme spomenuli tých najhlavnejších), a výsledkom ich práce sú dnešné: Oktoich, Minea, Triode a iné bohoslužobné knihy.

Melódie duchovných piesní prvých kresťanov boli pôvodu izraelského, pretože izraeliti boli prvými nositeľmi kresťanstva. Neskôr, keď sa kresťanstvo rozšírilo medzi pohanov, títo prispôbovali novozákonné modlitby k svojim národným melódiám. Sv. Otcovia sa starali o usporiadanie a zdokonalenie bohoslužobného spevu aj po stránke melodickéj, ale úspechu dosiahnuť nemohli, nakoľko vtedy ešte nebolo ustáleného hudobného systému, ktorého by sa pridrižovali všeobecne všetky Cirkvi. Až v ôsmom storočí sv. Ján Damascenský systemizoval a postavil cirkevný bohoslužobný spev na patričnú výšku. Samozrejme, vzal pre „úradný“ bohoslužobný spev najviac rozšírené melódie grécke.

Mukačevská eparchia, prijímajúc východný obrad katolíckeho kresťanstva, prijala s ním aj východný bohoslužobný spev. Grécky spev, ktorý je v osnove všetkých spevov východného obradu, sa stal i osnovou nášho bohoslužobného spevu. Materiálov o minulosti cirkevného bohoslužobného spevu v Mukačevskej eparchii máme veľmi málo. Iba sem-tam nejaké záznamy. Nedostatok bohoslužobných kníh pre veriácich bol príčinou slabého vývoja cirkevného spevu. Nie len kantorské knihy, ale aj evanjeliá u nás boli rukopisné. Veriaci boli, obyčajne, len poslucháčmi v chráme. Nemajúc bohoslužobných textov, veriaci si na cirkevné melódie skladali svetské texty, ktoré im ľahko pripomenuli melódiu ojedinelých cirkevných hlasov. Tieto pomocné texty, zvané „kantorské hlasy“ malo každé okolie. — Ale o pravidelnosť spevov v chrámoch eparchie sa veriaci veľmi starali. Vidíme to zo starostlivosti, že dbali o to, aby ich chrámy mali notované Irmologiony. V opisovaní Irmologionov pre chrámy sa preslávil kantor-učiteľ Ivan Juhasevič, ktorý pochádzal zo Šariša. Roku 1890 nastal počiatok veľkej zmeny. Tohto roku farár vo Veľkej Kopani, Andrej Popovič (1809–1901) vydal tlačou Zborník pre veriácich, nazvaný „Velikij Zbornik“. To bol výťah z bohoslužobných kníh na všetky nedele a sviatky v roku. Veriaci dostali do rúk knihy, v celej eparchii sa v chrámoch ozval spev všetkých veriácich. — Naučenie cirk. spevu sa viedlo tradíciou. Nie je preto divné, že jednotnosť spevu v celej, tak veľkej eparchii, ktorá sa rozprestierala na území celého predvojnového Maďarska, sa udržať nemohla. Tento veľký nedostatok videl mukačevský biskup Július Fircák a rozhodol sa cirkevný spev usporiadať. Jeho starostlivosťou bolo vydané tlačou v roku 1906 „Cerkovnoje Prostopinije“, prvá zbierka bohoslužobných piesní v Mukačevskej eparchii v notách. Melódie spieval Jozef Malinič, kantor katedrálneho chrámu v Užhorode a zapisovateľom bol Ivan Bokšay, kňaz-dirigent chóru katedrálneho chrámu v Užhorode. Toto „Prostopinije“ má veľa nedostatkov, ale v čase, v akom vyšlo, lepšie ani nemohlo byť.

Vzniká prvá otázka: Ktoré okolie Mukačevskej eparchie užívalo tie melódie, ktoré spieval J. Malinič a J. Bokšay zapísal? — Malinič sa narodil v Radvanke pri Užhorode, kantorovať sa naučil v kantorskom kurze pri učiteľskom ústave v Užhorode, kantoroval v Choňkovciach a v katedrále v Užhorode. Z toho vidíme, že úradným nápevom Mukačevskej eparchie sa stal nápev Užhorodského okolia. Nikdy sa nedozvieme, či Malinič vedel i ostatné nápevy eparchie a z nich vybral to „zlato“, alebo vedel len svoj užhorodský nápev. Je však skutočnosťou, že nápev „Prostopinija“ sa stal úradným nápevom eparchie. Tento nápev sa učili bohoslovci a kantori, zvláštnosti jednotlivých nápevov v eparchii stále viac zanikali, pričom starí kantori poumierali, takže po toľkých desaťročiach sa už prakticky ani nedá podchytiť ten čistý nápev Mukačevskej eparchie ani kombináciou celých piesní, či ich častí, a z jednotlivých oblastí eparchie zložiť jeden nápev. Nápev „Prostopinija“ musíme pokladať za jediný a úradný nápev Mukačevskej eparchie.

Druhá otázka: pôvod cirkevného bohoslužobného spevu eparchie Mukačevskej a jeho vývoj. — Mukačevská eparchia prijímajúc kresťanstvo od sv. Cyrila a Metoda, prijala východný obrad a s ním i východný cirkevný spev. V osnove cirkevného bohoslužobného spevu Mukačevskej eparchie je nápev grécky, prinesený sv. Cyrilom a Metodom. Behom mnohých storočí, hudobne nadaní kňazi a kantori, ako aj veriaci všeobecne, dali základnému gréckemu nápevu svoje národné zvláštnosti, z čoho vznikol cirkevný spev Mukačevskej eparchie. Veľký

vplyv na cirkevný spev Mukačevskej eparchie mala Halič a to zvlášť na terajšiu Prešovskú eparchiu, (ktorá do r. 1818 bola časťou eparchie Mukačevskej), takže jednotlivé spevy Prešovskej eparchie sú v nápeve haličskom úplne. Teraz spevom melódií uvedených v tomto Irmologione spievajú eparchie: Mukačevská, Prešovská, Hajdudorožská (v Maďarsku), gréckokatolícke eparchie v Sedmohradsku (Rumunsko), časť eparchie Križovackej (v Juhoslávii) a tiež eparchie Pitsburgského arcibiskupstva v USA.

THE FORMATION OF THE LITURGICAL CHANT IN THE EPARCHY OF MUKAČEVO

The early Christians, during their liturgical gatherings, recited psalms and sang spiritual canticles taken directly from the Holy Books. Soon, the inspired writers began to compose their own spiritual songs, which gradually were introduced into the liturgy. Unfortunately, their names, during the first three centuries, are unknown to us. It is only in the fourth century, that we meet the names of the great Fathers of the Church, like *St. Basil the Great* (†379) and *St. John Chrysostom* (†407), who can be called the first liturgical codifiers and reformers of the Byzantine Rite Liturgy.

Following the fourth century we find a list of liturgical composers, called melodists or hymnographers, among whom special mention deserve: *St. Anatolius* (†458), *St. Euthymius the Great* (†473), *St. Roman the Melodist* (†beg. of VI c.), *St. Sabas* (†532), *St. Sophronius* (†ca. 638), *St. Andrew of Crete* (†720), *St. John Damascene* (†749), *St. Cosmas the Hymnographer* (†781), *St. Theodore Studite* (†826), *St. Theophanes Graptos* (†845) and many others. The result of their sacred compositions are our inimitable liturgical books, *the Octoechos*, *the Triodion* and *the Menaia*.

The first melodies adapted to the Christian worship were of Jewish origin, since the Jews were the first to embrace the Christian faith. When Christianity began to spread among the Gentiles, they brought with them also their native melodies into the liturgy. The Fathers of the Church tried then not only to rearrange the liturgical services, but also to fix their musical rendition. Since certain musical system was not as yet adapted to the sacred chant, they were unable to develop an organic system of liturgical music. It was done only by *St. John Damascene* who, naturally, based his system of eight tones on the popular Byzantine melodies.

Accepting Christianity in the Byzantine Rite, our fore-fathers in Carpathia accepted also the Byzantine system of liturgical music. Thus, the Byzantine sacred music can be considered as the basis of our liturgical chant in the Eparchy of Mukačevo. Since there are very few testimonies concerning the development of our liturgical chant, it is very difficult to reconstruct its complete history. Consequently, there are various opinions about its historic development.

The main reason why our ancestors were unable to develop a complete original system of sacred music, was the lack of musical training and liturgical books. Thus the faithful at the liturgical services became not so much performers, but rather listeners of the sacred songs. This only facilitated the introduction of some local melodies into our liturgical chant, thus the uniformity of sacred music in the vast Eparchy of Mukačevo became destroyed. Only a few melodies, fixed in the memory of the people by the so called "*Cantors' Tones*" (secular verses supplied by the cantors for the eight leading melodies), retained their originality and gave to our liturgical chant a certain pattern.

Our liturgical music began to flourish again during *the Golden Era* of our religious and cultural life under the Bishop *Andrew Bačinskyj* (1773–1809). During this period our cantor-musicians appeared, and supplied our churches with hand-written "*Irmologions*", fixing the sacred melodies by musical scores. The most outstanding of them was *John Juhasevič* (1741–1814), who left behind more than 30 such *Irmologions*, provided with music.

Another boost to our liturgical chant was given by *Rev. Andrew Popovič* (1809–1898), who compiled and printed first "*Velikij Sbornik*" (Great Collection), in 1866. Placing into the hands of our people a text of liturgical services, he enabled them once again to take an active part in the divine worship. Once again the sacred chant was heard in our churches.

The sacred music passed from one generation to another by oral tradition, since neither the cantors nor the faithful were acquainted with the theory of music. There was no uniformity of the liturgical music within the vast territory of the Eparchy of Mukačevo. It was *Bishop Julius Firczak* (1891–1912), who decided to reform the liturgical chant and achieve some kind of uniformity in the whole Eparchy. Thus, under his auspices, the "*Cerkovnoje Prostopinije*" (Church Plain Chant) was published, in 1906. It was first complete collection of the liturgical melodies in Carpathia. The singing was executed by *Joseph Malinič* (†1910), cantor of the cathedral in Užhorod, while the music was arranged by *Reverend John Bokšaj* (†1940), director of the famous Cathedral

Choir in Užhorod, between 1899–1909. The “*Prostopinije*“ had many shortcomings, but it was a giant step in the development of our liturgical chant.

Now the question arises: — *The melodies of which district had been introduced into the “Prostopinije“?*

Cantor Joseph Malinič was born and grew up in Radvanka, near Užhorod. He studied at the School for the Cantors in Užhorod. He first served as the cantor in village Choňkovci (not far from Užhorod), and later he became the cantor at the cathedral in Užhorod. Thus we can conclude with the certainty, that they were melodies of the district of Užhorod. Nobody knows if Malinič also knew the melodies of other districts, or which melodies he preferred to use in the arrangement of the “*Prostopinije*“. But it is certain, that Father Bokšaj did compare his music with other written sources, especially with the “*Irmologion*“ of Juhasevič.

Since the “*Cerkovnoje Prostopinije*“ was approved by the Bishop, it was immediately introduced into the Eparchial Seminary and the School for Cantors. Thus eventually the uniformity of church music was achieved in the Eparchy, while the mentioned book became a guideline of Carpathian liturgical chant.

The second question: — *What is the origin of our liturgical chant and how did it develop?*

Receiving Cyrillo-Methodian Christianity, our ancestors received with it also the Byzantine chant somewhat modified in Macedonia, the home-land of SS. Cyril and Methodius. In the course of time this Byzantine-Macedonian music was modified and adapted to the genius of our people, giving rise to our own liturgical chant. The neighbouring Galicia also had a great influence on the development of our liturgical music, especially in the western part, known to us as the Eparchy of Prjašev (separated from Mukačevo Eparchy, in 1818), where to this some Galician melodies are used.

The liturgical chant as arranged in the present “*Irmologion*“ is generally used in the Eparchies of Mukačevo, Prjašev, and Hajdudorog, Hungary; more extensively in the Eparchy of Križevci, Jugoslavia; also in the Rumanian Eparchies of Transylvania; as well as in the Metropolitan Province of Munhall, in the United States.

PRIPISY ODNOSNO CERKOVNOHO BOHOSLUŽEBNOHO SPIVU

1. Osoba ďaka: Parochy povinni dbati, ščob ich cerkvi mali dobrych ďakov. Ďaki povinni buti: *a)* bezdobnoho ěhristijanskoho žiťa i povodžeňa, Iudi blahočestivi i prikladni virniki; *b)* ďak povinen lubiti cerkov i spiv; *c)* ďak povinen buti diplomovanyj, to zn. ščoby projšov ispytom pered ispitovoju komisijeju Ordinarijatu.

2. Vymohi pri ďakovskich ispitach: Kandidat predložuje Ordinarijatu: posvidčeňa svoho parocha odnosno točki 1 ab) a takož potverdžeňa toho, ščo kandidat tri roki spivav pri ďakovi v krylosi. — Povinen **mati** odgovidnyj holos. Ne stavitsja sim vymoha **mati** holos nadzvyčajnoji krasy, ale vymoha: **mati** holos, ščo **hoditsja do** spivu v cerkvi i potrebnij spivakovi sluch. — Voloditi cerkovnym spivom, tak jak je uvedenij v *Irmologion* aňi ta „*Duchovnych pisňach*“. Pri ispyti: Liturgiju sv. Vasilija Vel., Preždeosvjačenych i Irmosy spivaje z *Irmologiona*, vse inše iz Zbornika, abo inšoji cerk. knihi. — Iz Tipika je sľidujuči pitaňa: poznaňa vsich **bohosluzebn** i odprav, — cerkovni knihi, — znati koristatisja Ustavom.

3. Cerkovnyj spiv:

Kožda cerkovna pisňa, se razom i molitva. Spiv cerkovnyj — to služeňa Bohu. Spivom Boha veličajemo, slavimo, Bohu ďakujemo, Boha prosimo, inakše skazano: spivajuči molimesja. Naši virniki lublat spiv, **naš obrjad** je jim nad use. Krasoju našoho spivu zachopľujuťsja čužinci. Tomu treba dbati, ščob spiv buv na dostojnoj úrovni.

a) Naš obrjad pripisuje dva krylosy: pravij i livyj. De seho nema, treba uvesti.

b) V cerkvi povinno spivatisja tonom pristupnym dľa virnikov: ne zavysoko, ne krikom, ale spivom.

v) Obovjazkovo majeťsja dotrimuvati porjadok melodij, jak dali uvedenij. — Ne možno spivati **melodij**, v *Irmologion* nevedenych. Každa nova melodiya vymahaje schvaleňa Ordinarijatu.

h) Čitaňa „apostola“ i čtenij povinno buti rozlučne i pravilne, ščoby sluchači rozumili čitane.

d) Symvol viry: „Viruju“, jak čitaje odin, to od: „vo jedinuju, svjatuju...“ majuť spivati vže vsi virniki. Na odpustach „Viruju“ vse spivajuť usi virniki.

e) Peredpričastnu molitvu: „Viruju, Hospodi, i ispoviduju“ hovorjať iz svjašćenikom usi virniki.

j) Chod bohosluzebn povinen buti aňi ne zanadto skoryj, aňi ne duže povofnyj. Zahaľno šče vkažuju na **techniku** spivu: umirenno živo spivajuťsja: stichiry, sidalni, ekteniji; umirenno: tropari, kondaki, polijelej, veličanije, Kanony, svitilni i pod.; — proťažno: v procesijach, obchodach i pod. — Na pochoroňi ne voľno spišiti. — Ale liše sama svjatočna chvíľa dekoli vkaže, jak ščo maje spivatisja.

ž) Dľa katechetov i parochov zaznačuju, ščo na vsich školach i v usich klasach cerkovnyj spiv je **častinoju** každoji hodiny religiji.

4. PORJADOK MELODIJ NA SV. LITURGIJI.

Pered sv. Liturgijeju: Vošel jesi, – a dla vyminy inša duchovna pisňa iz spivanika: Duchovni pisni, – na Roždestvo Christovo: koľady.

Po sv. Liturgiji: duchovna pisňa iz uvedenoho spivanika.

Slava: Jedinorodnyj, – Prijdite, poklonimsja, – Svjatyj Bože: – na vyminu tak, jak uvedeňi v Irmologioňi.

Cheruvimska: v nedili v takom porjadku, jak uvedeňi v Irmologioňi. Pri dekotrych uvedeňi „Podobni“, ščoby po tych slovach đaki sobi lekše prihadali melodiju. U svjata tak:

Novyj Rok	pod č. 12	Proroka Iliji	pod č. 7
Bohojavlenije	č. 5	Preobraženije	č. 9
Troch Svjatitelej	č. 6	Uspenije	č. 2
Stritenije	č. 9	Usiknovenije hl. Jo. Kr.	č. 14
Blahoviščenije	č. 13	Rožd. Presv. Bohorod.	č. 15
Kvitna nedila	č. 1	Vozdviženije Kresta:	postna l.
Velikdeň I. deň	č. 8	Pokrov. Pr. Bohor.	č. 18
Velikdeň II. deň	č. 5	Michaila archanh.	č. 9
Velikdeň III. deň	č. 6	Vvedenije v chram PDM	č. 16
Velikomuč. Jurija	č. 12	Nikolaja: pod.: O kto, kto...	
Voznesenije	č. 10	Neporoč. Začatije	č. 17
Sošestvije Sv. D.	č. 5	Roždestvo Christ. I. d.: Božij syn...	
Sošestvije Sv. D. II deň	č. 6	Roždestvo Christ. II deň: Divnaja nov.	
Serdca Isusovoho	č. 19	Roždestvo Christ. III deň: Nova radost	
Rožd. Jo. Krestit.	č. 9		
Petra i Pavla	č. 12		

Cheruvimski u Vel. postji: jak uvedeňi v Irmologioňi a takož č. 11, 10, 17, 18.

Otče naš – v nedili i svjata: jak v Irmologioňi a takož na vyminu na Podobni: Nebesnych činov, – Radujsja, živnosnyj krete, – Vsechvalniji mučenicy, – O preslavnoho čudese, – Na Tropar: Razrušil jesi... Na hlas samohlasnych stichir usich hlasov.

Otče naš – na Liturgiji za usopšich: na Podoben hl. 2. Jehda ot dreva, – na bolhar hl. 1. Kaja žitejskaja, – i na bolhar hl. 8. Plaču i rydaju.

Otče naš v procesijach: pod č. 3. na podob. bolhara hl. 4. Hđi ješ mirskoje...

ZMIST — OBSAH

I. SV. LITURGIJA.

Vošel jesi	5
1. Sv. Liturgija sv. Joana Zolotoustoho	5
2. Sv. Liturgija sv. Vasilija Velikoho	34
3. Sv. Liturgija Preždeosvjačených Darov	39

II. VEČERNA.

1. Blahoslavi, duše moja, Hospoda	43
2. Blažen muž	43
3. Svite tichij	44
4. Prokimeny na Večerni	44
5. Spodobi, Hospodi, v večer sej	45
6. Nyňi otpuščaješ	45
7. Pod Tvoju milost	45

III. ŮTRENA.

1. Polijelej — Mnohomilostive	46
2. Veličaňa praznika	46
3. Tropari neporočni: Anhelskij sobor	47
4. Stepenna prazdnična: Ot junosti mojeja	49
5. Ektenija	50
6. Veličaňa Presv. Bohorodici: „Veličit duša moja“	50
7. Veličaňa Utrene: „Veličaj, veličaj, duše moja“	51
8. Preblahoslavenna jesi	51
9. Slavoslovije	51

V. OSMOHLASNIK — OKTOICH.

1. Hlas peršij	53
2. Hlas druhij	59
3. Hlas tretij	64
4. Hlas četvertij	68
5. Hlas pjatyj	74
6. Hlas šestij	79
7. Hlas sedmyj	84
8. Hlas vosmij	88

V. PRAZNIKI PODVIŽNI,

a) Čotyrjdesjatnicja

1. Nedil Bludnoho syn	93
2. Nedil Syropustna	94
3. Pjatyj četver Vel. postu: Poklony (Kanon sv. Andreja Kritskoho)	94

4. Nedila Kvitna	98
5. Velikij ponedilok	101
6. Velikij četver	101
7. Velika pjatnicja	102
8. Velika subota: Utreňa nadhrobna, abo „Jerusalimsjka“ Kanon Vel. suboty	102

VI. PRAZNIKI PODVIŽNI.

b) Pjatdesjatnicja

1. Velikdeň	106
2. Nedila Tomina	118
3. Vozneseňa Christovo	120
4. Sošestvije Svjatoho Ducha	122

VII. PRAZNIKI NEPODVIŽNI.

1. Novyj Rok. Naimenovaňa Isusa. Sv. Vasilija Vel.	125
2. Bohojavleňa	126
3. Striteňa	129
4. Blahoviščeňa	132
5. Roždestvo Joana Krestiteľa	133
6. Sv. apostolov Petra i Pavla	135
7. Sv. proroka Iliji	137
8. Preobraženie	138
9. Uspenije Prev. Bohorodici	140
10. Usiknovenije hlavy Joana Krestiteľa	144
11. Roždestvo Presv. Bohorodici	144
12. Vozdviženije Česnoho Kresta	147
13. Pokrov Preev. Bohorodici	151
14. Sobor sv. archistr. Michaila i pročich Anhelov	153
15. Vvedeňa v chram Preč. Ďivy Mariji	154
16. Sv. o. Mikolaj, čudotvorec	156
17. Neporočne Začata Preč. Ďivy Mariji	157
18. Roždestvo Christovo	160

VIII. RIŽNI BOHOSLUŽEŇA.

1. Pochoron	163
2. Pochoron ditej	170
3. Parastas	170
4. Čin Tajny Supružestva	173
5. Čin tajny Svjaščenstva	174
6. Male osvjačeňa vody	175
7. Obidnicja	175
8. Povečerije velike	176
9. Rižni ekteniji	177

10. Akafist	178	13. Molebeň v česť Presv. Bohorodici	180
11. Umoleňa Najsv. Evcharistiji	179	14. Krestna Doroha	180
12. Molebeň do Najsv. Serdca Isusovoho	179	15. Sv. rožanec – Vervicja	180

IX. ROZVOJ CERKOVNOHO BOHOSLUŽEBNOHO SPIVU (prostospivu) V EPARCHIJI MUKAČEVSKOJ

I PRJAŠEVSKOJ	197
--------------------------------	------------

PRIPISY ODNOSNO LITURGIJNOHO SPIVU:

a) osoba ďaka (kantora)	199
b) vymohi pri ďakovskich ispytach	199
c) cerkovnyj spiv	199
d) porjadok melodij na sv. Liturgiji	200